

2017

TourTråkk - Referat

Knut Helgesen

Nine o'clock Sharp Tour

19.11.2017

Innholdsfortegnelse

TourTråkk - Prolog - 22/4 2017	4
Så er vi i gang igjen!	4
TourTråkk 01 – Gruppe 1 – 29/4 2017	6
Tradisjon med krydret avslutning (for noen).	6
TourTråkk 01 – TourTurgruppe – 29/4 2017	7
Åtgaum og kudos etter pumpebistand	7
TourTråkk 01 – Gruppe 3 – 29/4 2017	8
Kjell i KOM-fart	8
TourTråkk 02 – Gruppe 1 - 6/5 2017	8
Resten av en Tour fra i 2015....og rekord i punktering!	8
TourTråkk 02 – TourTurgruppe - 6/5 2017	9
Bollestopp i Vollen	9
TourTråkk 03 – 13/5 2017	11
Vilt, vakkert og artig, eller bratt, uframkommelig og meningsløst!	11
TourTråkk 04 – 20/5 2017	12
Nedover fra Paradis	12
TourTråkk 05 – Gruppe 1 - 27/5 2017	14
Labyrint på Askers bakveier eller «bakstier»	14
TourTråkk 05 - Gruppe 2/TourTur - 27/5 2017 –	16
Verving av nye medlemmer ved Myggheim	16
TourTråkk 06 - Gruppe 1 - 3/6 2017	17
På sti-tur i Bærumsmarka med sykkel som gåstol	17
TourTråkk 06 - TourTurgruppe - 03/6 2017	19
Test av ny kafe	19
TourTråkk 07 - Gruppe 1 - 10/6 2017	20
Etappe 7 med historiske innslag	20
TourTråkk 08 - Gruppe 1 - 17/6 2017	21
Kleivstua? Å nei, men slanger og mekaniske utfordringer og Erik justerte setet!	21
TourTråkk 09 - Gruppe 1 - 24/6 2017	23
C-moment av Kristina, en "Finn Aa" og en "Asrun" på samme Tour!	23
TourTråkk 09 - Gruppe 2 - 24/6 2017	24
Fred være med ham (stålormen)	24
TourTråkk 10 – Gruppe 1 - 01/7 2017	26
Finfin sommerTour til Kikut, men et virvar av grupper!	26
TourTråkk 10 – Gruppe 2/2a - 01/7 2017	27
Gruppe 2 splittet seg i tre deler	27
TourTråkk 10 – Gruppe 2c - 01/7 2017	27
Vaffelbomtur	27
TourTråkk 10 – Gruppe 1d - 01/7 2017	28

Samme vei hjem som raka hjem.....	28
TourTråkk 11 – Gruppe 1 - 08/7 2017	28
Kleivstua, vill, vakker, våt.....	28
TourTråkk 11 – Gruppe 2 - 08/7 2017	29
Var det frosk eller padde?.....	29
TourTråkk 12 – Gruppe 1 - 15/7 2017	30
Til dels "helvetes bratt"	30
TourTråkk 12 – TourTurgruppe - 15/7 2017.....	30
StiKulTourTur i Oslo	30
TourTråkk 13 – Gruppe 1 - 22/7 2017	35
Ormer, grevling, punktering, mus og kanelboller!	35
TourTråkk 13 – TourTurgruppe - 22/7 2017.....	36
RekonvalesensTour.....	36
TourTråkk 14 – Gruppe 1 - 29/7 2017	37
Hurra for Solvang - vaffel i sommerferien!	37
TourTråkk 14 – Gruppe 2 - 29/7 2017	39
Autoritær Overlærer.....	39
TourTråkk 15 – Gruppe 1 - 5/8 2017	41
Entre collines et montagnes sur etape 15 a Bærum.....	41
TourTråkk 15 – Gruppe 2 - 5/8 2017	43
Prosesanking, høy puls, men hvor var bursdagsbarnet?	43
TourTråkk 16 – Gruppe 2 - 12/8 2017	44
Terningkast 6.....	44
TourTråkk 16 – Gruppe 1 - 12/8 2017	45
Referat ikkje skrevet- Skjerpings en av dere	45
TourTråkk 17 – Gruppe 1 - 19/8 2017	45
HokksundTouren 2017	45
TourTråkk 18 – Gruppe 1 - 26/8 2017	46
Bergen og sykkel VM nærmer seg!	46
TourTråkk 18 – Gruppe 2 - 26/8 2017	47
Sørsetra.....	47
Tour Tråkk 19 – Gruppe 1 -2/9 2017	49
Nordmarka på sitt beste.....	49
TourTråkk 20 – Gruppe Solo - 9/9 2017	51
Kort og rolig soloTour	51
TourTråkk 20 – Gruppe landevei – 9/9 2017.....	51
På landeveien i realt Bergens vær!.....	51
TourTråkk 20 – Gruppe 1 -9/9 2017	52
Heftige bakkedrag	52
TourTråkk 21 - 16/9 2017	53
Rådvill med behov for EPO	53
TourTråkk 22 - 23/9 2017	53
Duo Tour.....	53

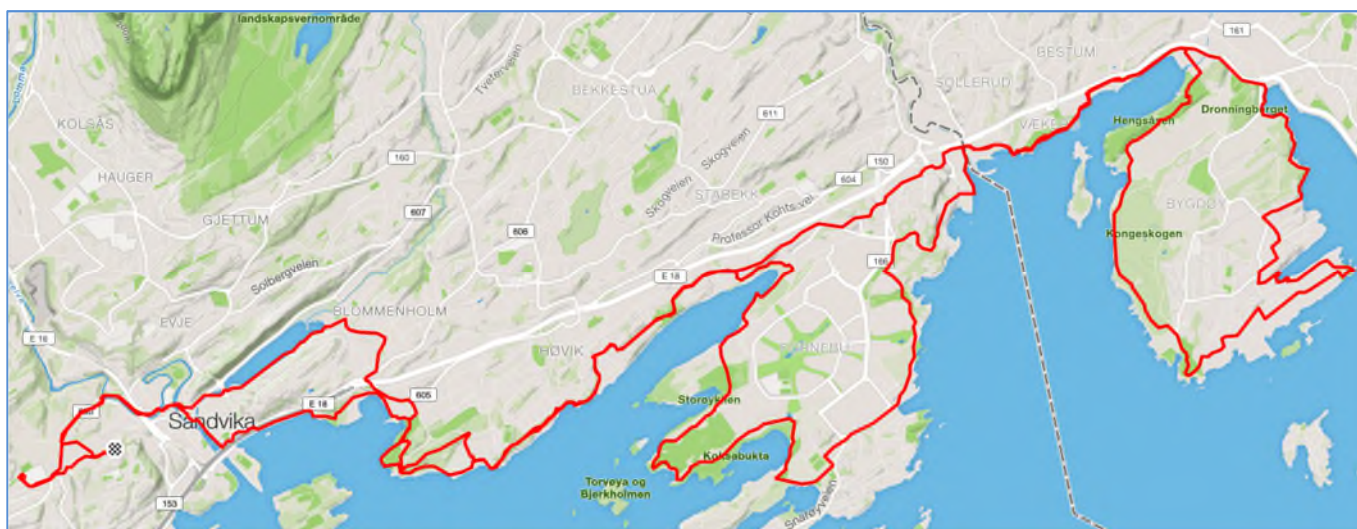

Jardar IL – Tour til Bergen 20 - 22/9 2017	55
Folkefest, folkefest, folkefest.....	55
TourTråkk 23 – Gruppe 1 – 30/9 2017	59
Rollercoaster på Krokskogen.....	59
TourTråkk 23 – Gruppe 2 - 30/9 2017	60
Engervannet, sesongdebutant og dobbelthaker	60
TourTråkk 24 – Gruppe 1 – 7/10 2017	61
TourTråkk inntar Høstutstillingen på Fossum	61
TourTråkk 24 – Gruppe FINN-7/10 2017	62
LangTour	62
TourTråkk 25 – 14/10 2017	64
Stressless på Brønnøya!	64
TourTråkk 26 – 21/10 2017	66
Populær urban kyst!	66
TourTråkk 27 –Gruppe 1 - 28/10 2017	68
«Med snø i løypa»	68
TourTråkk 27 – Gruppe 2 - 28/10 2017	69
Takk Narve	69
TourTråkk 28 2017.	70
Tåke og kaldt, men vi fant frem til bakeriet i Vollen	70
TourTråkk 29 – 11/11 2017	71
Pigg gjeng uten pigg møtte pigg kjendis med pigg (og pigg...)!.....	71
TourTråkk 30-18/11 2017	72
Epilog	72

TourTråkk - Prolog - 22/4 2017

Så er vi i gang igjen!

Tradisjonen tro gikk TourTråkk 2017 Prolog av stabelen første lørdag etter Påske, det vil si sist lørdag kl. 09 sharp! 18 våryre syklister var på plass, hvorav én debutant, én nestendebutant og én som hadde hatt et års pause. De tre nevnte vare Laurits Valderhaug (debutant), Hamid Besharati som så vidt var innom en tur i fjor og Merete Hagfors som har hatt en "friår". Alle tre klarte seg fint, selv om vi mistet Hamid litt på slutten og Merete valgte å ta snarveien hjem før vi la ut på Fornebulandet. De øvrige Prologdeltagerne var gamle ringrever, Merete H., Marianne S., Knut, Jon Ole, Knut Petter, Peter, Tore, Eivind, Bengt, Olav, Klaus, Dan-Evert, Finn Aa. og Finn N (helt fra til Oslo!) og Ola N. Det skulle bli 18!

Varmen var ikke påtrengende, men til å leve med, så lenge snøen ventet helt til mandag med å komme. Ruta var innlysende, tur-retur Huk på et eller annet vis. For ikke å bli stemplet som kjedelige, la vi inn et par ikke helt innlysende vrier på traséen i forhold til hva den gemene hop antok. Vi tok nemlig "klemmt mellom jernbanen og Engervannet" bortover mot Blommenholm, mest for å få med oss alle de fine fuglenes morgenbad. Vi la merke til mange slags ender på vår vei, svaner, skarv i vårdrakt, måker og

diverse småfugl før vi hadde passert tennisbanene. Noen håpet nok på at vi skulle unngå Veritas-skogen, men siden det var tørt og vi trengte å få opp varmen i kroppen, dura vi på og plutselig var vi i gang med stisykkelsesongen også, utmerket, det gikk fint med alle! Vi hilste blidt på flere turgåere med og uten hund, og fikk flere smil og hei tilbake, slik skal det være. Ved Lysaker tok vi kyststien forbi Vækerø og ut igjen ved Maxbo og observerte en og annen *slukøret* ørretfisker. Kanskje de hadde valgt feil *ørretsluk*? (blæh..).

Debutant Laurits viser Jon-Ole bakhjulet

Samling ved Skøyen Båttforening for igjen å ta fatt på kyststien mot Oscarshall. Her nektet Merete He. plent å bli med oss, hun ville ta den mer royale ruta forbi Kongsgården til Huk og fikk følge av Knut. Resten av gruppa forserte den noe krevende kyststien fornuftig, og avpasset fart etter terreng og evne. Ved Frammuseet holdt vi på å blåse bort, men vi holdt oss godt fast i sykkelholkene og klarte å karre oss videre og til Huk. Der satt Merete og Knut og svermet på en benk og det var klart for den vanlige avfotograferingen, bespising, inntak av lesk og andre forfriskninger. Klaus var den eneste som hadde med skikkelig niste og ble derfor oppfordret til å dele, noe han avsto som helt uaktuelt!

Hamid fin i Jardar-blått på kyststien

Så var det hjemover igjen, noen ville gjøre den mest mulig strak, mens andre syntes kriker og kroker på Fornebulandet hørtes fristende ut. Merete He. og Marianne begynte å kjenne lukta fra Kanel i Sandvika og ville begi seg raskest mulig dit, mens Merete Ha. valgte å skjære av etter å ha vært med langs Lysaker brygge og over Polhøgda. Resten rundet Statoilbygget, touchet Langodden og ut på Storøya. Her begynte nok konsentrasjonen i gruppa å avta og vi får skyld på at dette var første tur i år og mye vinterdvale i kroppen. Finn N. fikk nemlig et anfall av neseblødning og måtte stoppe for å ordne på det, noen ikke gruppa klarte å fange opp før vi var borte på Strand. Hamid ble også fintet ut i ei kneik inne ved Holtekilen, men her var heldigvis Peter såpass observant at han slo følge med Hamid, mens gruppa altså først ved Strand oppdaget at det var tre som manglet. Vi stolte på at alle hadde

fått med seg at det var samling på Kanel ved Tourslutt og at vi ville være fulltallige der, og tråkket optimistisk og litt skamfulle på videre gjennom Veritasskogens rygg og til Blommenholm, hvor vi igjen tok kyststien forbi Sjøholmen og balanserte langs Laksebergets brygger til Sandvika.

På Kanel fant vi igjen resten av gjengen, like blide og i god gang med kaffe og boller. Noen sa takk for en fin Prolog og dro rett hjem til støvsugeren, mens mange avsluttet Prologen med Kanels velsmakende gjærbakst og romslige, om enn ikke billige, kaffekopper. Det ble en fin Prolog!

Neste: Etappe 1 går selvsagt på lørdag kl. 0900, da går turen vestover og inn i Asker. Knut Petter er i gang med å pønske ut ei fin rute som han deler med oss ved frammøte på lørdag. Kom mai du skjønne milde!

Ha ei fortsatt fin uke!

Ola

TourTråkk 01 – Gruppe 1 – 29/4 2017

Tradisjon med krydret avslutning (for noen).

Tour 1 har en tradisjonell rute vestover, først strake veien ut til Bødalen, deretter noen små variasjoner mot Heggdal og Dikemark, golfbanen, Skaugum, Kjærlighetsstien og hjem. Som utnevnt turlleder tok jeg sjansen på å spørre om vi skulle være tradisjonelle eller om vi skulle krydrer traséen litt. Kjell mente vi skulle være tradisjonelle og ingen sa imot. Knut skulle spare beina til Sentrumsløpet senere på dagen og dannet TourTur med Merete, Elisabeth og Hans-Jakob. Tore, Hamid, Finn N., Kjell, Erik, Lise, Eivind, Sigrunn, Øivind N., Finn Aa., Narve og Knut Petter ønsket tradisjonell tur og Kjell lovet at det skulle gå rolig i starten. Så etter at Finn N. hadde fortalt oss klart og tydelig at han nå ledet på Dan og Ola på Tourstatistikken, dog sammen med flere andre, gikk turen pent og rolig i retning Bødalen uten noen hendelser. Men i bakkene opp Bødalen ble det strekk i gruppen. På toppen av bakken ble det en stopp for å lette på antrekket. Kjell ønsket å hvile beina før Enebakk Rundt og fikk følge av Sigrunn og Hamid over Heggdal og hjem. Resterende 9 valgte å sykle Fossumveien opp til Bøveien. Da vi kom opp til Bøveien mente Erik at det var på tide med litt krydder. Vi tok derfor en sti langs Røykenveien til Heggdal (se kartskisse).

Fra Heggdal fulgte vi tradisjonell trasé opp Gamle Heggdalsvei (alle kom vel opp i år også) til Dikemark. Ved Dikemark luftet vi stemningen vedrørende Eriks ønske om mer krydder. Narve gjorde det klart at han ønsket den vanlige ruten hjem. Han fikk følge av Finn N., Finn Aa. og Øivind N.

Dermed var Tore, Eivind, Lise, Erik og Knut Petter klar for mer stisykling og vi bestemte oss for å starte med Vardåsen. Ved første mulighet, lysløypa, var det for mye snø så vi fortsatte i retning Oppsjø før vi svingte opp til lysløypa. I lysløypa var det ganske mye snø, men det gikk forholdsvis greit å sykle.

Vi fortsatte ned gjennom skogen mot Drengsrud. Med en stisugen gjeng var det bare å hente fram noen fine stier som jeg ikke tror er brukt i TourTråkk tidligere. Vi krysset over E18 til Brendsrud gård fortsatte ned og forbi Hogstadvann og langs Hogstadbekken til Solvang skole.

Her reklamerte undertegnede for en liten stisnutt nede ved Askerelva som har en del morsomme utfordringer og de andre var fremdeles sugne på mer sti. Stien ble kjørt både fram og tilbake før turen gikk videre til Kattugledalen over Askerelva, opp brattbakken til Asker kirke, over Haugbo gård, Hønskollen og Knutstien til Vakås. Fra Vakås tok vi Kjærlighetsstien hjem.

Totalt fikk jeg 47 kilometer.

Fra naturens side: Ja, si det. En kjølig vårmorgen. Vi tror ikke vi la merke til noe spesielt utenom det vanlige fuglene, hestene og hundene og etterhvert ble det full konsentrasjon på stisykling.

Knut Petter

TourTråkk 01 – TourTurgruppe – 29/4 2017

Åtgaum og kudos etter pumpebistand

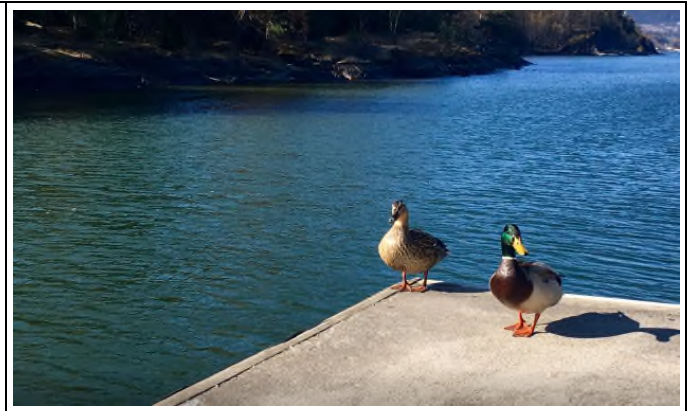
"Kjell, jeg tror det er litt lite luft i fordekket". "Tull, det er nok luft" repliserte Kjell, " og synes du det er for lite får du pumpe selv" I mangel av sympati fra sin kjære ektemann samt etter å ha sett at Sigrunn manglet både pumpe og alt mulig annet utstyr på en ikke vår-klargjort sykkel, så undertegnede sitt snitt til åtgaum og kudos fra Sigrunn. Som tenkt så gjort, og etter litt pumpebistand var lufttrykket økt fra lavt stisyklingstrykk på ca 10 psi til høvelig 35 psi. Skjerping Kjell Uttrykksikonet smile:-)

Etter at Finn kunne fortelle at han nå hadde flere oppmøter enn Dan-Evert (det har vel de fleste nå), Knut Petter hadde annonsert tradisjonell 01-Tour ut til Bødalen og omegn og Kjell hadde overbevist Sigrunn om at de skulle ta en rolig Tour med tanke på mandagens Enebakk rundt, ble TourTur gruppa etablert med medlemmene Merete, Elisabeth, Hans- Jacob og undertegnede. Gruppe 1 forsvant ut av syne før vi hadde nådd Kiwi. Grunnen var ikke at de hadde så stor fart, heller at TourTur-lederen hadde lovet tempo i sone 0/1 ettersom han skulle løpe Sentrumsløpet senere på dagen.

Touren gikk forbi Meny og langs kyststien "Galskapens vei" (navn ifølge Strava), ut Nesøya, rundt Brønnøya medsols og tilbake. Ute på Brønnøya ble det tid til fotografering og mating av herr og fru Stokkand med litt av Elisabeth sin medbragte energibar. Vi var alle enige om at det trengte han sikkert i disse hektisk vårdager. På touren hjem ble det bolle- og kaffestopp i den flotte residensen til fam. Røddø på Gyssestadkollen. Merete og jeg var begge enige om et velfortjent terningkast 6.

Senere på dagen ble det ny pers på Sentrumsløpet (56:56). Splittiden ved 5 km (28:28) viste at tempoet var jevnt og fint.

Mvh Knut

TourTråkk 01 – Gruppe 3 – 29/4 2017

Kjell i KOM-fart

Kjell Keseler

29. april kl. 22:08

Tour 01, en opptegning fra "Gruppe 3": "Grupe 3" startet fra Jardarhuset kort tid etter de øvrige blåkledd. Ved Kiwi pekte Siri: De dro i den retningen! "Gruppe 3" satte opp KOM-fart og satset friskt på å ta igjen feltet- Billingstadsletta-Hvalstad-Skaugum-Semsvann-rundkjøringa på Sollivegen, hvor Facebook ble saumfart for spor-ingen spor. Strategien må ha slått feil, "gruppe 3" forble "gruppe 3"! Heggedal-Sætre-Vollen-hjem. Er toget gått for å kunne oppnå 100 % på statistikken for 2017, mon tro?!

Liker

Kommenter

Du, Ola Nyhus, Dan-Evert Brekke og 5 andre

Sett av 84

Ola Nyhus Utfra referatet til Knut Petter å dømme tror jeg du må finne deg i at du dannet gruppe 5 Kjell og ikke gruppe 3. Kanskje det er grupperekord?

Liker · Svar · 3. mai kl. 21:44

Kjell Keseler Hehe, jeg aksepterer degraderingen, og er fornøyd så lenge jeg blir med på statistikken, i og med at jeg ikke greide å møte opp før 09:07. Det er vel kanskje i gråsonen!?

Liker · Svar · 1 · 3. mai kl. 21:51

TourTråkk 02 – Gruppe 1 - 6/5 2017

Resten av en Tour fra i 2015....og rekord i punktering!

Tourgeneralen var nok en gang bortreist og jeg var igjen betrodd å lede gruppe 1. Jeg valgte at vi skulle fullføre en tur til Nærnes som vi startet på for 2 år siden. Den gang var gruppen veldig stor, det var regnvær og noen av stiene i starten vakte ikke like stor begeistring hos alle. Klok av skade var derfor første delen av turen i år gjort raskere og enklere, en trasé jeg ikke hadde kjørt på et par år, men som jeg regnet med at jeg ville huske.

Gutta på Tour (Foto: Olav)

Til etappe 2 møtte det opp 17 stk, Finn N., Narve, Hans Jakob, Merete, Finn Aa., Kjell N., Hamid, Knut, Peter, Olav, Kjell K., Laurits, Dan Evert, Espen, Erik, Marianne og Knut Petter. Espen møtte med en skrue løs, cleatsen under den ene sko, hang bare og slang. Etter at jeg hadde gjennomgått turen ville **Narve** ha ordet. Han kunngjorde at han hadde fylt **60 år** på torsdag og forventet noe oppmerksomhet. Da bursdagssangen var ferdig sunget hadde Espen fått festet alle skruer. Knut, Merete, Marianne og Hans Jakob valgte TourTur. Kjell N. minnet om flere ulykker mellom sykkel og bil de siste dagene og ba alle om å være forsiktige i trafikken før det bar strake veien til Østenstad kirke.

Vi fortsatte forbi Østenstaddammen som nå er tom, og skulle begynne på bakkene opp mot Mariero og Gui. Manglende gjennomkjøring og en ny og ukjent husbygging med byggegjerde medførte at jeg svingte opp en vei for tidlig. Etter noen ekstra høydemeter ble feilen oppdaget og vi kom oss raskt inn på riktig trasé igjen og fortsatte på sti og vei over Mariero til Gui.

Vi syklet gjennom Heggedal og tok samme sti parallelt med Røykenveien som forrige helg. Videre bortover Bøveien og ned Fossumveien, hvor vi hadde et skummelt møte med en stor SUV i en trang sving. Vi krysset Slemmestadveien og fortsatte oppover Klemmetsrud-veien før vi tok inn på blåmerket sti til Auke og opp på Aukeåsen til lysløypa i Bødalen. Lysløypa er fin å sykle på og har noen artige utforstrekninger.

Etter at stien svinger av lysløypa ned mot Bårsrudtjern blir det mer steinete underlag. Et stykke ned i bakke ble det ropt «punktering» bakfra. Vi stoppet opp og registrerte at Finn Aa., Erik og Kjell N. ikke kom etter. Vi regnet derfor at ekspertisen var samlet og at det ville være fort gjort, men det vart og rakk og tiden gikk langt ut over tourgeneralens karakterskala. Til slutt kom de etter og vi fikk en forklaring. Finn Aa. hadde prestert å punktere på både forhjul og bakhjul samtidig og ved slangeskifte kom en slange i klem slik at også den punkterte. Det ble totalt 3 stk slangeskift i én sleng, som vel må være ny punkteringsrekord?

Vi fortsatte bakken ned til Bårsrudtjern og videre på fine stier ned til Nærnes. Klokka begynte å bli mange og boller og kaffe lokket i Vollen. Vi tok første del av kyststien før vi svingte opp på hovedveien som går over åsen mot Slemmestad og videre mot bakeriet i Vollen. Med bollelukt i nesa gikk det fort unna til Vollen. Hamid, Laurits, Finn Aa., Kjell K. og Knut Petter hastet videre til andre gjøremål, mens resten nøt av bakeriets utvalg.

Fra Naturens side: Ikke noen spesielle opplevelser denne gangen heller, kun de vanlige fuglene, hestene og hundene.

Tourlengde 46 km.

Knut Petter

TourTråkk 02 – TourTurgruppe - 6/5 2017

Bollestopp i Vollen

Hvem, hvor og ellers:

Etter at Knut Petter hadde annonsert at han var tildelt det ærefulle oppdrag å være dagens tourleder og Narve hadde uttrykt sin store skuffelse over ikke å ha blitt hyllet med bursdagssang; hvorpå vi sporenstreks avsang

bursdagssangen med stor innlevelse, kunne jeg meddele at Merete og undertegnede skulle ta en rolig tour i retning Slemmestad og sannsynligvis med en bollestopp hos baker'n i Vollen. Dette var såpass fristende at Marianne og Hans-Jacob sporenstreks tilsluttet seg TourTur-gruppa.

Touren gikk i pratetempo på sykkelstien helt ut til Slemmestad. Her dro vi ned til sjøen for å se på utsikten, trekke inn litt frisk sjøluft og studere bilder av Hans-Jacob og Elisabeth sitt første barnebarn på hans mobiltelefon. Her ble vi, etter forsiktig anmodning fra undertegnede foreviget fra alle mulige kanter av en av fiskerne som satt på kaikanten. I fjor traff vi forøvrig en hyggelig dame som kom stigende i land etter en morgendukket. Hun bodde i en av leilighetene nær strandkanten, og jaggu traff vi ikke samme damen i år også. Hun kjente oss naturligvis igjen og lofte oss både kaffe og vafler neste gang vi passerte.

For å få litt lengde på touren gikk ferden videre opp Bødalen, via Røykenveien, Heggedal, Rustadveien til bakeren i Vollen. Her var det varmt og fint på terrassen og vi kunne kose oss med kanelboller, wienerbrød, napoleonskake, kaffe og te inntil deler av gruppe 1 ankom etter en fin stitour.

Ikke misforstå; det var selvsagt også koselig etter at gruppe 1 ankom. Etter at de hadde satt seg ned og tatt av seg hjelmene sin var det klart for dagens sykkel-hjelm-sveis-konkurranse. Dagens klare vinner ble Finn, med Dan-Evert på en hederlig andreplass.

Etter en hyggelig passiar med gruppe 1 tok TourTur-gruppa fatt på hjemveien. Ved Vetre passerte Øivind Nullmeyer oss i sin bil og kort tid etterpå traff vi Ole Asbjørn og Lone Mette som var ute og luftet racer'ne sine. Ved Holmen ble vi hentet inn av gruppe 1 som så ut til å holde bra fart med solid strekk i feltet som resultat.

Fra naturens verden: Ved Yggeset avfallsplass kjørte vi forbi noen lamaer i en innhengning og på bakeriet i Vollen var spurven snar med å spise smuler fra de gode bakervarene, som forøvrig fikk terningkast 5.

Gruppa logget 43 km.

Mvh Knut

TourTråkk 03 – 13/5 2017

Vilt, vakkert og artig, eller bratt, uframkommelig og meningsløst!

Ja, vi er forskjellige, og vi antar at terningkastene for trasévalget langs Lysakerelvas østre bredder, nok varierte en hel del blant de 23 frammøtte på etappe 3. Det ER vilt og vakkert langs Lysakerelva, men også bratt og (til dels) uframkommelig her og der. Men jeg lover å rekognosere alternative ruter før vi tar turen igjen, så vi alle kan konsentrere oss kun om det ville og vakre!

En debutant fra Bærums Verk ble ønsket varmt velkommen ved start, Hansa (Hans Kristian) Sevaldson, vervet inn av Bengt. Det var godt oppmøte, det ble tellet flere ganger, og Øivind, med lang erfaring fra telling av skattekroner i Skatteetaten, kom til at vi var hele 24 frammøtte og årsrekord! Ved hjemkomst og ajourføring av statistikken klarte undertegnede riktignok bare å få det til å bli 23. Så enten har én gått under radaren hos undertegnede, eller så skjønner jeg nå hvorfor jeg får baksmell på skatten hvert år! Siden det var så mange, nevnes bare at det var hele fire damer med, 2xMarianne (Sa. og SoBre), Siri og Lise. Vi toget av gårde i retning Lysaker, ble geleidet gjennom gågata i Sandvika og inn på den skumle plankebrygga langs Lakseberget båthavn, forbi flere andre båthavner og inn i Veritasskogen. Her hilste vi blidt på flere morgenjoggere og de fleste kom seg gjennom dages første stiparti på et vis, Bengt riktignok først etter å ha øvd seg på en flyvende mare ved "Knutskleiva". Bildet til høyre viser ikke Bengts flyvende mare, men Knut i 2014 i det øyeblikk "Knutskleiva" ble til.

Neste stopp var Polhøgda mellom Fornebu og Lysaker. Her beordret Finn Aa. holt og vi ble tatt med bort til ei fin hengebjørk nedenfor huset der Fridtjof Nansen bodde. Her kunne Finn fortelle og vise oss gravstedet til gamle Nansen og at han stadig hadde sittet på terrassen og beundret denne vakre bjørka, eller bjerken som sikkert Nansen sa og bedt om at han måtte bli gravlagt der når den tiden kom. Og slik ble det.

Borte ved Lysaker/Granfoss ble det orientert om at vi nå var klar for Lysakerelva øst og Ola advarte om at veien/stien kunne være "litt bratt og krevende" her og der, men "stort sett" sykkelbar. Dette ble selvsagt kommentert utover dagen, derav overskriften på etappens referat, og undertegnede lovte seg selv nok en gang at han ikke må begi seg ut på å gradere stienes sykkelbarhet i plenum! På et av de smalere partier bommet sågar Øivind på stien, og vi som kom bak kunne se en blåkledd syklist gå kast i kast nedover lia. Det gikk "rimelig bra" sa Øivind, men vi som har gjort et og annet rundkast på sykkel, vet at "rimelig bra" rett etter hendelsen når adrenalinet pumper, fort blir "rimelig dårlig" dagen derpå. Øivind kan nok bekrefte det, han har hatt innskrenket bevegelse siden lørdag. Marianne Sa. fikk nok av Lysakerelva sånn ca. midtveis og fikk los på tettstedet Røa, en stund etter at Knut og Marianne SoBre også hadde søkt ut i mer urbane strøk. De tre fikk følge av Roar og sammen tok de strake veien langs Griniveien til Kaffebrenneriet i Sandvika.

"Andersens bjerk", nylig "vannet" av selveste Hr. Andersen.

Resten søkte mot Ankerveien, noen tok over Steinshøgda mot Bærums Verk, Finn N. brøt av og hjem til Oslo, men ganske mange var fortsatt med ned "Lises veistump", forbi Dælivannet og på den "ganske så morsomme" Kalkstien langs jordene og ut ved Levretoppen. Debutant Hansa klarte seg på utmerket vis, selv om han pustet tungt i en og annen mote. Hamid begynner å komme i form, øvelse gjør mester, og Erik Klatremus Skrue gjorde en meget god jobb som kontrollør for baktroppen i gruppa slik at ingen ble gjenglemt denne gangen. Vi avsluttet med Dønskistien og ned forbi ørretklekkeriet og kom plutselig ut i Bjørnegårdsvingen. Her ble det diskutert kafébesøk i Sandvika, men mange skulle hjem for videre program, så de åtte siste tok imot tilbud om kaffe, Kiwiboller og brødsriver på undertegnades terrasse med varmer.

Ble det en fin etappe 3? Tja, fra terningkast 2 til 5 for løypevalg kanskje, Kiwibollene får 3 og været stod til 4. Så altså en Tour på det jevne.

Men naturen er fin, vill, vakker og variert!

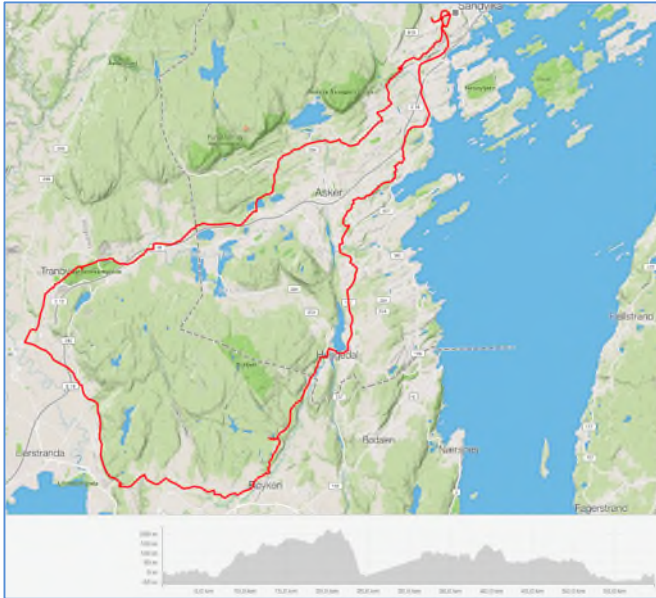
Mvh, Ola

TourTråkk 04 – 20/5 2017

Nedover fra Paradis

Etter lang tid med relativt mye regn, så var værutsiktene denne lørdagsmorgenen bedre. Overskyet før 11, men så stadig mer sol utover ettermiddagen meldte YR.no. Kanskje det var grunnen til at hele 13 menn og kvinner møtte morgenfriske og glade. Disse var i tilfeldig rekkefølge; Knut Petter, Eivind, Jon Ole, Finn Aa., Finn N. og Asrun, Magne, Hans-Jacob og Elisabeth, Øyvind F. (på ny fargeglad sykkel), Ola N, Peter og undertegnede.

Opprop måtte imidlertid tas under tak ved inngangspartiet til Jardars flotte nye klubbhus, da dagens lovte oppholdsvær lot vente på seg. Undertegnede hadde kvelden før tatt Olas utfordring om å foreslå dagens trasé. Mitt forslag var å sykle gjennom Kjekstadmarka til Spikkestad og så følge den gamle jernbanelinja derfra liketil Lierbyen. Deretter få testet lungene opp Paradisbakken (Gamle Kongevegen) til Tranby og så hjem om Asker Golfklubb.

Traséen ble godkjent, men med ønske om å ta runden motsatt veg. Noen av oss ønsket nemlig å ta en kortere tur om Dikemark og Heggedal og da kunne vi ta følge første stykke. Så da ble det slik selvfølgelig. Før vi dro av gårde på dagens TourTråkk, beordret undertegnede alle imidlertid beordret opp mot Ola og Mariannes hjem på Jong. Marianne hadde nemlig bursdag denne dagen og da har vi jo lært av Narve at det skal avsynges bursdagshilsen, i alle fall når det er et rundt årstall, og det var det virkelig her også. 60 flotte og spreke år var det som måtte markeres også av oss i 9 o'clock Tour Tråkk gruppa.

Helst hadde vi håpet at Marianne sov da vi ankom, men jeg sa jo at hun er ung og sprek, så Marianne møtte oss på verandaen da vi stilte opp på gårdsplassen og sang så høyt vi bare kunne. Deretter fikk vi alle en god klem av jubilanten, og så kunne dagens TourTråkk rulle av gårde.

Vi fulgte ruta på nedside av Hiltonåsen og så Kjærlighetsstien ned til Skustadgata. Derfra opp forbi Asker museum, Skaugum og Asker Golfbane. Tempoet var rolig slik det skal være i starten av våre TourTråkk turer. Alle skal kunne følge med på tempoet og de som er sprekest kan gjerne underholde og oppdatere de andre om alt som har skjedd siden sist og forklare hvorfor alt som burde skjedd ikke har skjedd.

Ja, så opptatt av å holde samtalen i gang var vi, at vi nesten glemte at noen av oss skulle ta en litt kortere tur om Dikemark til Heggedal. Hans-Jakob og Elisabeth fikk følge av Asrun, men Asrun fikk ikke følge av sin Finn. Han ville selvsagt være med på hele turen, de hadde tross alt kjørt bil helt fra Sinsen til Bjørnegård for å sykle. "Greit det" sa Asrun, "men jeg håper du da er innforstått med at jeg tar bilen tilbake alene". Finn bekreftet med et lite nikk at han var innforstått med det. Sannsynligvis hadde Finn sett at skyene hadde lysnet og at solen holdt på å dukke fram, og med slike værforhold i sikte ville Bjørnegård-Sinsen være en enkel sak. Det bør her nevnes at Finn så langt har 100% oppmøte på årets TourTråkk og som oftest har han syklet både til og fra Bjørnegård og hjem til Sinsen. "Kredd" til Finn!

Rett før vi nådde Paradis-bakken, gjorde vi en stopp i Høgdebakken-skauen ved Tranby hvor det er reist en 8 meter høy Obelisk i marmor. Knut Petter fortalte at det fra dette bruddet skulle skaffes store mengder marmor til kong Fredrik V av Danmark sitt storstilte kirkebygg på Amalienborg plass i København. Tidlig i 1760-årene arbeidet det 80-100 mann her og over 10 000 kubikkmeter med marmor ble brutt ut av fjellet. En 8 meter høy obelisk er reist inne i skauen her til minne om dette arbeidet. Med til historien hører det at kirkebygget aldri ble reist, men det er en annen historie.

Men vi måtte videre på vår tur, og nå var det endelig Paradisbakken som stod for tur. Dette er deler av Norges eldste kjørevei anlagt fra Kongsberg til Christiania (Sølvveien). Grusveien er svært bratt og atskillig lettere å forsere ned enn opp. Bare spør alle de som var med på tilsvarende tur i fjor, motsatt veg. I år kunne vi bare kose oss og slippe bremsene og la det stå til. Ola var selvsagt først ned.

Så var det den Gamle Drammensbanen fra Enga i Lier til Spikkestad som stod for tur. Som togtrasé ble denne delen av Drammensbanen lagt ned i 1973. Nå er alle sviller fjernet og det er i stedet lagt til rette for sykling og turgåing. Her tok undertegnede føringen i front og TourTråkket i fin fart nesten helt fram til Spikkestad. Om ikke de øvrige deltagerne oppdaget det, kan herved meddeles at traséen går svakt oppover denne vegen. Det merket i hvert fall undertegnede etterhvert. Og det var kanskje derfor jeg her mistet styringen på feltet. Knut Petter la seg i alle fall i front og dermed suste vi glatt forbi avkjørselen som ville bragt oss inn i Kjekstadmarka slik jeg hadde tenkt. Men som de fleste vet, er det ingen fare for at vi skal rote oss bort når Knut Petter tar styringen. Eksakt hvor vi syklet fra Spikkestad og hjem er jeg imidlertid ikke i stand til å memorere. Men vi var innom Vesledammen og her imponerte Ola oss med eksempler på ekstrem stisykling nær rett opp fjellvegger. Ingen av oss turte å følge hans eksempel og godt er det. Via diverse grusveger og stier var vi plutselig i Heggedal. Herfra lot vi dekkene

rulle på asfalt like til Asker, men så var vi plutselig inne på ukjente stier igjen med Knut Petter i føringen. Vi vedda vilt på hvor vi var og hvor ferden ville ende, men ingen gjettet vel helt riktig tror jeg. Svaret var Holmen.

Nok en flott tur var over for denne gang. Aner ikke om vi traff så mange dyr, men en hund og noen hester tror jeg vi møtte.

59 km ble notert for gruppe 1.

Dan-Evert

TourTråkk 05 – Gruppe 1 - 27/5 2017

Labyrint på Askers bakveier eller «bakstier»

I de fleste skogholt finnes det en sti, og jeg synes det er gøy å prøve nye stier og når jeg finner slike som er brukbare prøver jeg å binde dem sammen til en tur. Denne turen gikk på mange småstier i Asker.

Turen var annonsert med mye sti og for de som ikke er så glad i stisykling var det et grusalternativ. Vi var 9 stykker som ønsket å kjøre sti: Dan-Evert, Peter, Erik, Ola, Kjell N., Bengt, Øyvind F., Brite og Knut Petter. Brite var årsdebutant (én tur loggført i 2015) og ble med gutta som eneste dame.

Turen gikk først bort Kjærlighetsstien. På vei hit mistet først Brite en dings, så en flaske som ble plukket opp av Øyvind F. Ved tilbakelevering av flasken i Skustadgata var det 8 gentlemen som kom med velmenende ord om hva hun skulle gjøre for å unngå at slikt skjedde igjen. Fra Skustadgata tok vi noen stier opp til flyktningmottaket, før vi fortsatte over åsen ned til Asker Museum. Vi fulgte blåmerket sti gjennom museet ned noen trapper før vi fortsatte forbi Arne Garborgs hus til Vakås Leikarvoll hvor vi nøt utsikten innover mot Oslo. Videre syklet vi på stier fra Vakås, over Hønskollen, Haugbo gård forbi Asker Kirke ned til Kattugledalen.

Brite i fint driv i regnskogen

Dagens gruppe var homogen noe som gjorde at vi kjørte mye fortere enn forutsatt. Vi la derfor inn en artig stisnutt langs Askerelva som ikke var med i de opprinnelige planene. Stien ble kjørt både fram og tilbake før vi fortsatte opp mot Solvang skole (se Olas bilder og film på FB). Herfra kjørte vi på sti bort til Hogstadveien og videre på sti langs bekken opp noen bratte kneiker til Hogstadvann. Etter å ha fått igjen pusten fortsatte vi på sti langs Hogstadvann og opp bakkene til Brendsrud gård. Videre fortsatte vi over E18, forbi Drengsrudvannene og ned til Borgen skole hvor vi svingte inn i Jutemyrveien som går over i en fin sti som ender på toppen av boligområdet på Borgen. Herfra fortsatte vi på blåmerket sti ned gjennom Borgenfeltet til Bondivann før vi krysset over mot Risenga og for andre lørdag på rad kjørte vi forbi barndomshjemmet til Øyvind F. i Gamle Bleikervei.

Vi fortsatte i retning Leangbukta og nede i Dalebakken svingte vi inn på en ny blåmerket sti og her kom dagens første stopp. Erik fikk tekniske problemer, kjedet hoppet av trinsa nederst på girarmen, men som den sykkelmekker'n Erik er ble det raskt fikset. Vi fortsatte over Hvalstrand og opp i skogen. Her fikk undertegnede stopp i et steinet parti. Ola og Erik kunne ikke ha et slikt stopp på CV'en og måtte snu og prøve en gang til, og greide det da på en elegant måte (se Øyvinds film på FB). Litt lenger opp i skogen er det et bratt og steinet parti. Erik og Ola skulle selvfølgelig gjenta suksessen og hadde flere forsøk, men etter at begge hadde fått sine

skrubbsår og blåmerker, fortsatte vi videre. Ola skrev på FB at det ikke var noen velt e.l. å nevne, selektiv hukommelse? (Nei, bare ikke verdt å nevne..... Red.anm.)

Turen fortsatte under Slemmestadveien mot Syverstad gård, forbi Syverstaddammen, en runde opp i åsen bak Holmen Idrettsforening, videre ut på Landøya og ned mot Breivika. På en sti langs en gammel isdam ned mot Breivika fikk Brite en besøk av et stort insekt foran på hjelmen og ble hengende og flagre ned for ansiktet hennes. Ola var rask til å knipse et bilde etter at insektet hadde kommet seg ned på bakken igjen. Vi fortsatte fra Breivika på sti rundt neset og inn i neste bukt. Her stod det en svane på stranden og hadde overhode ikke tenkt å flytte seg. Heldigvis var det plass på stranda til å kjøre rundt og vi fortsatte på bryggene inn i Grønsund før vi kjørte opp dagens siste «syrebakke» til Grønsundveien og videre under Nesøyabroen til Slependen.

Etter at Dan-Evert hadde avslått kaffe på Sjøengen kafé ble det stopp på Fire årstider ved Malerstua. Her ble det prøvd forskjellige kaker og kaffe. Siden undertegnede ikke kan spise gluten ble det is på meg. Hvilken karakter

bakevarene skulle få ble ikke diskutert. Mest inntrykk gjorde det på meg at innehaveren, Mehran, som var fotballtrener for sønnen min for snart 20 år siden, både husket meg og navnet på sønnen!

Fra naturen side: Det var en strålende dag. Brites innsekt og svanen i Grønsund er allerede nevnt. I tillegg til det vanlige så vi blant annet gress som var ute med gåsungen sine. Og på en så fin dag var det selvfølgelig "noe" å observere på Hvalstrand. «Noen mente at noen hadde vingla fælt med hodet og burde være ganske stive i nakken nå», mens andre mente at de var blitt for gamle til slike observasjoner.

Turens lengde 32 km.

Knut Petter

👍 Du, Dan-Evert Brekke, Øivind Nullmeyer og 7 andre

✓ Sett av 83

Oyvind Foy Velidig bra referat, jeg vil bare kommentere at virring med hodet på Hvalstrand, er en innebygd refleks hos de middelaldrende herrer, spørsmålet var om de husket hvorfor!

Liker · Svar · 1 · 2. juni kl. 18:48

TourTråkk 05 - Gruppe 2/TourTur - 27/5 2017 -

Verving av nye medlemmer ved Myggheim

Etter at stialternativet til Knut Petter og den alternative touren til Solli og Asdøltjern var annonsert og gruppene etablert, dro gruppe 2 avgårde langs Åsløkkveien og kjærlighetsstien i retning Skaugum. Gruppen besto forøvrig av Siri, Marianne S, Merete, Narve, Eivind, Hamid og undertegnede. Ved Sem gjestegård tok Merete og Narve asfalten videre mot Solli, mens resten av gruppen dro rundt Semsvann hvor de fikk testet litt av sine stiferdigheter. Etter litt strekk i feltet var alle igjen samlet på parkeringsplassen ved Solli. Ved Myggheim ble det en kort stopp. Her traff vi et par andre syklistere som Narve og Eivind kjente, hvorpå vi sporenstreks startet vervekampanje til TourTråkk.

Ned til Asdøltjern var det som vanlig en blanding av svaberg og rullestein. Merete var her litt uheldig og gjennomførte et delvis kontrollert sidevelt med påfølgende skrubbsår på leggen og litt øm hofte, les: Blåræv. Heldigvis ikke noe brudd. Etter Asdøltjern, hvor det forøvrig var et par familier som holdt på å etablere leir for overnatting dro vi videre til Sandungen. Her var det yrende liv og en masse telt. Området har blitt utrolig populært etter at vannverksklausuleringen ble opphevet for to-tre år tilbake. Fra Sandungen var det full fart ned til Furuholmens med inntak av kringle, boller sjokoladekake og kaffe samt avsynging av bursdagssang til Siri, som ville fylle år dagen etterpå.

Fra naturens verden var det ikke mye å rapportere bortsett fra noen hekkende måker ute på torvtuene ute på Semsvannet.

Logget 36 km.

Mvh Knut

PS: I dag (2/6) fikk jeg melding fra Marianne at hun også hadde et fall, som hun klarte å holde hemmelig.

Skrubbsåret til Merete

Blåmerket til Marianne

TourTråkk 06 - Gruppe 1 - 3/6 2017

På sti-tur i Bærumsmarka med sykkel som gåstol

Det var oppladningsstemning for landeveisentusiastene som ville hvile beina på rolig tur denne lørdagen. De ser jo frem til Tyrifjorden rundt i regn og kalde juni må vite! Gruppa ble først delt i to – Knut med damene dro retning Fornebu (trur eg), mens resten tråkket ut i felleskap fra Jardarhuset 0905, tok sikte på Sandvika langs Engervannet videre mot Bekkestua og Østerås.

Turen startet strengt tatt ikke før vi skilte lag omtrent ved Østerås (trur eg). Ekstremt rolig tempo frem til da kan man si. Her skulle beina spares. Dan, Kjell og et par til takket for seg og dro på egen rolig tur - de ble kun straks senere observert dundrende avgårde i pen rekke i høyt tempo – hva skjedde ?

Igjen sto Erik, Lise, Finn Aa, Narve, Brite, Kjetil (med NY sykkel!) og Øyvind F (undertegnede, og nesten ny sykkel) litt i villrede på neste trekk. Stooooor skepsis til Eriks forslag om sti-tur opp i marka og tråkle seg på sykkelbare stier og myrer til Lommedalen. MEN Erik fikk en sjanse – etter relativt sterke formaninger om hvilket nivå som ble forventet.

Turen videre krysset Griniveien og passerte Grini golfklubb på høyre side, opp igjennom fine veier ovenfor Fossum terrasse. Der så Erik sin sjanse til å stikke inn en liten sti – men ombestemte seg etter 30 meter i skogen, og snudde ut på veien igjen. Godt tenkt.

Vi dro opp til Østervannet – hvor vi både lot oss avfotografere, drikke og late vannet. Noe nervøsitet var å spore? Fra Sydsiden av Østervannet måtte vi ta en gåtur på blå-sti over på andre siden – umulig å sykle, og sykkelen ble brukt som gåstol og støtte både på sti og ned noen skrenter før vi kom oss inn på "Tjæregressrunden", eller

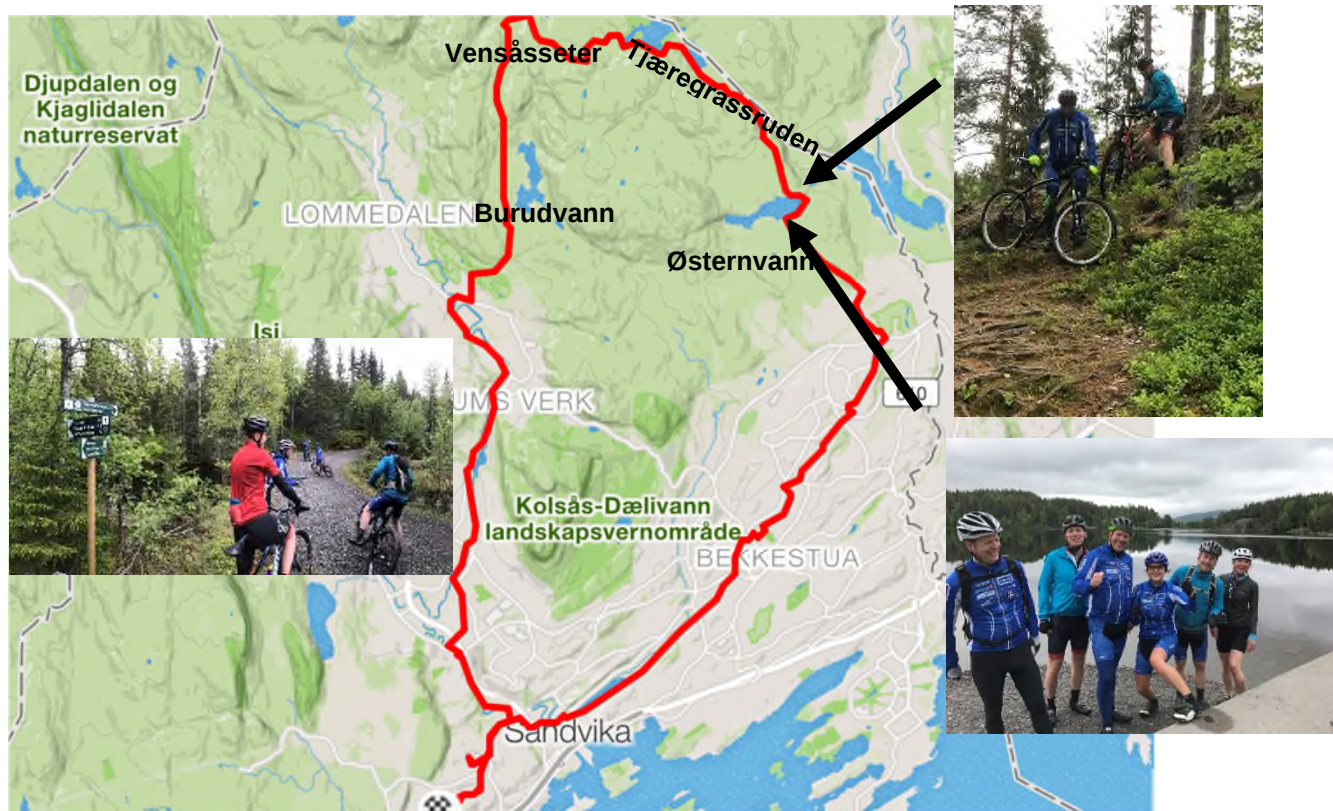

Abborvannsveien. Vi passerte Abborvann, og ved enden av Triungsvann dro vi inn på stiene i retning Vensåssetra. Her steg spenningen merkbart i gruppa – sykkelbart?

Men Erik gjorde alle fordommer til skamme – vi fikk en herlig tur gjennom skogen på – riktig nok – nesten sykkelbare våte stier. Det ble mange morsomme utfordringer over små-myrrer, super smale stier, små-kneiker, rundt trær, opp i lyngen og noen bråstopp på steinete partier her og der. Nok for enhver smak og skikkelig utfordrende for oss som er passe gode på dette. Det ble notert behøring at Brite, som var "nesten-debutant" sist gang, syklet fletta av enkelte av oss (ingen navn nevnt), og viste frem et beundringsverdig konkurranseinstinkt. Vart no'n blåmerka sjø.

Vi nådde Vensåssetra etter neste 3 timers sykling. Kort pause før vi derfra hadde en fantastisk nedkjøring ledet av Finn, på varierende stier og kjerreveier, godt spekket med kneiker og små-dropp krydret med steiner og røtter. Mestringsfølelsen steg ihvertfall noen hakk for undertegnede! (.. og Brite hang på). Kjetil var derimot åpenbart mer forsiktig for å unngå å få for mye myr på sykkelen denne dagen ☺.

Siden jeg alltid lurer på hvor jeg egentlig har vært – under finnes kartet med noen stedsnavn.

Vi kom safe ned til Burudvann Parkering, og rullet pent ned hovedveien som skiller green på hull 1 og utslag 2 på Bærum Golfklubb. Det ble stort sett strake-vegen hjem ut Lommedalen og Lommedalselven.

Logget 41 km da kom hjem på ca 3 timer og 50 minutter.

Fra naturens side: Ikke stort å melde. Så lite til dyr og insekter denne gangen. Noen campere langs Østernvannet som spiste frokost teller vel ikke i denne sammenhengen.

Mvh Øyvind Foyen (Notert den 4. juni og 11. Juni – altså på noe overtid).

TourTråkk 06 - TourTurgruppe - 03/6 2017

Test av ny kafe

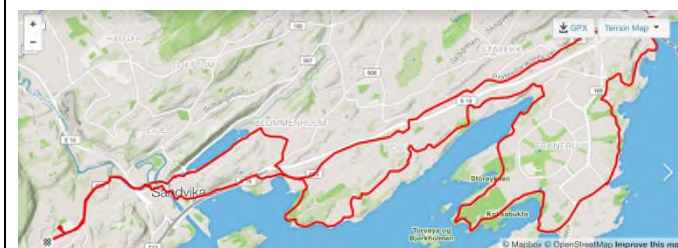
Med morgendagens Tyrifjorden rundt i tankene ble det av mange bestemt at dagens tour skull foregå i rolig tempo og i relativt flat løype. Rundt Dælivannet ble nevnt av noen. Erik Klatremus viftet med fingrene i lufta i et forsøk på å forklare hvor han hadde tenkt seg, hvorpå Narve lurte på om han planla tur til Trondheim eller Bergen, og var det så langt så orket ikke han å bli med. Spøk til side. Undertegnede tok seg av TourTurgruppa som denne gangen i tillegg besto av hans kjære fru (Merete).

Vi fulgte Gruppe 1/2 på stien "klemmt mellom Engervannet og toget", men tok skarpt til høyre etter stien mot Blommenholm. Vi rundet Hennie Onstadsenteret på sjøsiden i fin fart og fortsatte langs Veritasstranda, men valgte Maries vei til fordel for det litt knotete stipartiet mellom Veritas og Strand.

Fra Strand bar det i motsatt retning av Fornebuløpet, et løp som undertegnede gjennomførte sist onsdag i passe fin stil på tiden 58:43 🏃‍♂️ 🏃‍♀️. Ved Rolfstangen så vi plutselig Fardal bakeri/konditori og bestemte oss for å prøve. Det ble kanelbolle, skolebolle, kaffe og te. Mattilsynet hadde gitt "flatface" 😊. Vi var litt mer positive og ga terningkast 5. Etter kafebesøket dro vi strake veien hjem via Polhøgda og Lysaker. Fra naturens verden: En fin svane glidende over Engervannet. Svarttrost både her og der og en stor flokk Canada- (eller grå-) gjess med masse etterlatenskaper på stia langs Koksa.

Logget 30 km

Mvh Knut

TourTråkk 07 - Gruppe 1 - 10/6 2017

Etappe 7 med historiske innslag

Etappe 7 ble meldt klokken 20:09 fredag kveld til Bogstad, Tryvann, og Kikut. Yr hadde meldt at regnet skulle stoppe på lørdag morgen rundt 08:00. Men når referenten våknet rundt 02:00 lørdag morgen i lyden av hamrende regndråper, tenkte jeg dette kunne bli i det våteste laget og angret litt på valget. Yr holdt imidlertid ord og like etter 08:15 stoppet regnet.

Oppmøte på klubbhuset viste 11 menn og en kvinne. Vi skulle bli 13 etterhvert da siste deltaker kom trillende fra Kiwi, mens gruppa var på vei ut. (så referatets lille quiz er altså gjettt hvem som var sent ute?) De 13 morgenglade syklistene var Kjell N, Dan-Evert og Øyvind N som dannet gruppe 3 som skulle spise formen til L-O. De resterende 10 var Ola N, Siri, Knut H, Knut Petter, Jon Ole O, Steinar, Joar, Peter, Erik og Narve som skriver referatet fra denne turen.

Det var stemning for en 3 timers i retning Bogstad, så besøk på Kikut får vente. Det ble en tur gjennom nyåpnet turvei i Skytterdalen til Øverland gård, Ankerveien mot Bogstad, hvor vi skulle vurdere videre veivalg. Ved Bjørnegårdsvingen kunne vi se at elva hadde fått rikelig med vann etter mye nedbør. Opp langs Skytterdalen kunne vi med tilfredshet observere at turstien var praktfullt anlagt og nesten ikke til å kjenne igjen fra tidligere turer. For de håpefulle som hadde håpet at det ikke skulle bli for mye søle, ble fort skuffet. Langs Øverlandselva var det bløtt og sølete, noe sykkel, antrekk og ansiktet allerede bar preg av.

Ved nedsiden av Øverland gård, ville overlæreren vise en del av pilgrimsleden hvor de som gikk pilgrimsferd i middelalderen krysset elva der Øverlandsbroen fra 1838 ligger i dag som en del av den Nye Bergenske Kongevei. Det antas også at middelalderveien gikk gjennom Haslum gård og over Øverlandsbroen som da er en hvelvbro. Her er også startstedet for alle 6. klassinger på Bjørnegård skole som følger pilgrimsleden over til Jonsrud i Lommedalen. (Den offisielle pilgrimsleden gikk fra Oslo til Nidaros gjennom Bærum og over Krokskogen til Bønsnes i Hole. Fra Hole går leden nordover mot Norderhov og fortsetter til Nidaros). Overlæreren ga her en historieleksjon om pilgrimsleden og ikke minst hvordan brua var bygget og hvor "agraffen" lå. Vi stusset over orden "agraffen" men hvis jeg tolker ordet rett er det altså nøkkelsteinen som binder og holder de andre steinene på plass slik at brua blir bare sterkere jo mer trykk den har på seg.

Etter historietimen syklet vi opp til Kirkeveien, inn Hoslegata mot Hosle og ned langs Stubberud. Vi krysset under Griniveien, fortsatte langs Haga golfbane og inn mot Ankerveien. Nesten på toppen ved Østervannveien, stoppet vi ved krigsminnesmerke til minne om de to Frihetskjemperne som ble henrettet her av tyskerne 5.juni 1944, altså nesten på dagen, 73 år siden.

Her tok også Ola N farvel og dannet sologruppe 2, da han skulle hjem til fest og feiring. Han fikk gode ønsker og god feiring, mens Narve i samråd med Steinar bestemte at turen nå skulle gå videre til Bogstad, og ned langs Merradalen. Så på en lang, lang rekke trillet vi ned Merradalen og ned til Radiumhospitalet. Der ble det en kort stopp før veien videre gikk hjemover. Forbi det nye anlegget til Helse Vest kunne vi nyte utfoldelse på innsiden. ☺

Knut mente det snart var tid for kaffe og bolle, og lurte på hvor vi skulle stanse. Kaffe og bakervarer ble lovet, men ikke hvor. Narve foreslo for Steinar at vi skulle ta stiene på kryss og tvers fra Jar ned til Sandvika. Og slik ble det. Men å forklare hvor vi så syklet trenger man skikkelig lokalkunnskap. Steinar tok føring og ledet gruppa via Tjersrudvannet mot Stabekkbanen, ned langs Gartnerveien, så til venstre, så høyre, så litt tilbake, før vi syklet litt hit og litt dritt på grusveier og stier og på steder hvor vi måtte av sykkelen, men langt om lenge kunne vi endelig kjenne oss igjen ved Ballerud hagesenter.

Forbi Ramstad skole og ved Høvik senter krysset vi Dragveien og Kirkeveien, og svingte igjen inn på stier som tok oss ned til Engervannet. Vel fremme ved Sandvika ble det kaffe og bakst på Kaffebrenneriet som er forevige på video av Knut H på vår facebook side. Knut Petter hastet hjem, mens vi andre mente at en liten rast var fortjent.

Turen var helt klart av det sosiale slaget. Ikke for fort og ikke av den vanskelige sorten heller. Praten gikk om været, Tor som hadde vært under kniven og om Lillehammer-Oslo. Det ble vel 35 km på dagens etappe, men det kommer an på hvor du startet.

Ikke så mye å si fra naturen, men vi må nevne flommen i Sandvikselva, og det var noen som mente de så rådyr eller var det sau.

Neste helg er det jo L-O for mange, men det blir uansett en TourTråkk for de som møter opp. Selv er jeg på Hamar på fusjonsarrangement på lørdagen og konfirmasjon på søndag.

Mvh, Narve

 Du, Dan-Evert Brekke, Eivind Sveen og 1 annen ✓ Sett av 82

Finn Nybakke Godt at det flotte referatet ble gjenfunnet, særlig for en som ikke kunne være med (men det kunne altså Dan 🙄)!
Liker · Svar · 1 · 21. juni kl. 12:31 · Redigert

Dan-Evert Brekke Tror du kan puste godt ut Finn. Det er riktig at jeg møtte til rett tid, 9 o'clock sharp, men med racer som framkostmiddel, og da tviler jeg sterkt på at vi får gyldig oppmøte av Tour General Ola. Dessuten sendte vi ikke inn et offisielt referat, og da er det i hvert fall ingen sjanse? Og det bør glede deg, for det ble hele 16 mil på Øivind, Kjell og undertegnede den Lørdagen. Turen gikk tur retur Kongsberg om Hokksund. For å herde oss skikkelig, fikk vi godt med regn på turen bort, men for det meste oppholdsvær på hjemturen. Kjell og undertegnede byttet på å dra i front, mens Øivind øvde på å holde hjul og venne seg til min fart i god tid før Lillehammer-Oslo. Og vi får vel si at treningen hjalp. Alle vel til mål. 🚴🚴🚴 der også
Liker · Svar · 1 · 21. juni kl. 18:38 · Redigert

TourTråkk 08 - Gruppe 1 - 17/6 2017

Kleivstua? Å nei, men slanger og mekaniske utfordringer og Erik justerte setet!

Nok en gang hadde Ola ymtet frampå med Kleivstuarunden som et Touralternativ. Da ingen hadde noe annet forslag begynte vi å innfinne oss med at vi skulle velge foreslått alternativ. Helt til kl. 09.03. Da kom Erik og han rynket kraftig på nesen over forslaget. Det ble et kompromiss om å kjøre Kleivstuarunden med nogo attåt, dvs. vi skulle finne noen stier underveis. Vi var Siri, Ørnulf (sesongdebut), Finn Aa., Kjell K., Peter, Erik og Knut Petter.

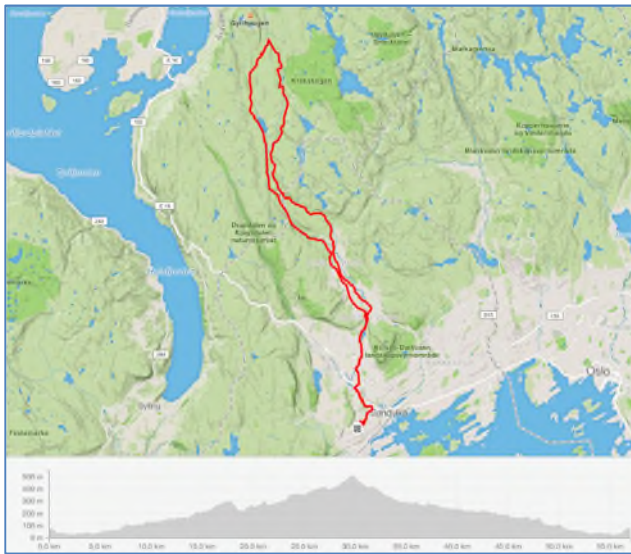
Kursen ble satt mot Lommedalen. Et uannonsert trasévalg fra undertegnede ved Tangen bro for å kunne sykle litt sti på østsiden av Glitredammen ble kontant avvist og vi fortsatte over Rud og oppover langs Lomma. Ved Triangelen ble det en teknisk stopp. Siri prøvde å slakke på en stram pedal og Erik justerte setet (1).

Rett ovenfor Meieriet var det 2 katter som slåss og den ene løp over veien og var kun noen millimeter fra å bli overkjørt av en bil. Vi fortsatte videre forbi By, Jordbærhaugen og avkjøringen til Aurevann mot stien ned til Greinehytta.

Rett etter at vi kom inn på stien punkterte Finn Aa. på sitt «slicks»-bakhjul. Noen syklet videre til Greinehytta, mens noen ventet. Slangebyttet gikk raskt og greit og vi fortsatte etter til Greinehytta. Erik hadde benyttet anledningen til å justere setet (2). Vi fortsatte videre på rødmerket til Soterudmyra og opp brattbakken fra Soterudmyra viste Erik at han lever opp til navnet Klatremus.

Vel nede på veien rett overfor Tverrelva har Peter fått problemer med bakkbremsen. Etter at et forsøk på sentrering av bremseklossene ikke førte fram, måtte Mekkemester Klatremus trå til. Han stilte raskt diagnosen utslitte bremseklosser og bøylen/fjæren som holder bremseklossene på plass og vekk fra bremseskiven var defekt.

Konklusjon: Peter måtte fortsette Touren uten bakkbrems. Vi diskuterte videre veivalg til Kleivstua. Finn mente at stien i enden av veien ved Kampevad var blitt utbedret og mye bedre å sykle. Vi valgte å fortsette oppover veien mens Kjell valgte å snu hjem til ventende murerarbeider.

Det så ut som Peter trivdes godt uten bakkbrems. I bakkene opp mot Monsebråtan tok han teten på den nyhøvlede sugende grusveien og dro hardt oppover. På toppen av bakken så vi 2 elger som hastet over et hogstfelt inn i skogen. Inne på stien viste det seg at den ikke var bedre enn tidligere og det var i tillegg vått og glatt så det ble mye trilling. Vel nede brattbakken var det spredning i feltet og Erik benyttet ventetiden til å justere setet (3). Vi innså at tiden gikk fort og vi bestemte oss for å sykle opp til Fjellseterbommen og hjem. Det ble altså ikke noen Kleivstuatour denne gangen heller.

Peter tok igjen teten oppover motbakken mot Fjellseterbommen og dro hardt. Deretter gikk det raskt nedover helt til Guribysaga hvor Finn punkterte på nytt. Denne gangen var det «slicks»forhjulet. Han lovet høyt og tydelig i vitners nærvær at på neste TourTråkk skulle han stille med skikkelige offroaddekk. Han begynte å få trening i slangebytter nå, lempet ut verktøy og tidligere punktert slange mens Peter velvillig stilte med en ny slange. Slangebyttet gikk raskt unna helt vi oppdaget at han hadde lagt inn slangen som han punktert litt tidligere på dagen. Dermed ble det 3 slangebytter i dag som på Tour 2. Erik benyttet ikke anledningen til å justere setet.

Herfra gikk det strake veien hjemover, Gamleveien til Bærums Verk og videre nedover langs Lomma. På Rud svingte Ørnulf av mot Gjetum og Peter og Siri svingte inn til Birk i håp om «drive in service» for bakkbrems og pedal.

Fra naturens side: En nesten ihjelkjørt katt og elger er nevnt. Utover det er det mange hester i Lommedalen både nakne og med forskjellige kledninger mot insekter og sol. Og hundeeierne var som vanlig ute på tur med sine firbeinte venner.

Turens lengde Gruppe 1: 57 km

Gruppe 2: Kjell K. 44 km

Knut Petter

TourTråkk 09 - Gruppe 1 - 24/6 2017

C-moment av Kristina, en "Finn Aa" og en "Asrun" på samme Tour!

Ja, nå lur du kanskje på hva Kristina presterte på etappe 9. En "Finn Aa" er å foreta en dobbelpunktering i én operasjon og en "Asrun" er å innta en svært avslappet holdning og la "noen" ordne opp etter at en har vært så uheldig å pådra seg flatt dekk. På sti på Fløyta på tampen av etappe 9 skjedde det, punktering både foran og bak samtidig, og en ganske så avslappet holdning til å fikse, men ikke mer avslappet enn at hun kun fikk en firer i "Asrun", grunnen ser dere under, hvor Asrun (t.h) viser hvordan det SKAL gjøres under en sykkelturné på Mallorca i 2015.

Hele 19 ryttere var klare til etappe 9 sist lørdag. Skjønt, kun 18 var på plass ganske sharp, men siden Magne allerede kl. 0800 varslet at han ville bli litt sen grunnet behov for nye bremseklosser hos XXL kl. 0900, fikk han godkjent på tross av at han først tok igjen hovedfeltet ved Bjørum kl. 09:38 etter å ha handlet og skiftet bremseklosser og syklet 9 km på 38 minutter. OK da Magne, det var faktisk ganske imponerende!

Merete, Marianne, Elisabeth, Asrun, Hamid og Knut dannet gruppe 2 med eget referat, mens gruppe 1 bestod av Brite, Kristina, Magne, Klaus, Finn Aa, Finn N, Narve, Dan-Evert, Knut Petter, Eivind, Øyvind F., Kjell Støtta K. og Ola. Gruppa snirklet seg elvelangs fra Vøyenenga, over Frogner og langs Isielva til Bjørum. Delvis sammen med gruppe 2 til Skoglund, før vi tok opp grusvegen mot Bråtan for å sykle sti videre mot Lindeberget. Ved Bråtan beordret Ola "holdt og luft ut", ingen oppfordring om en felles fis, men at det var og er lurt med litt moderat med luft i dekkene før vi skulle ut på sti. Ola fulgte sin egen oppfordring så godt at han måtte opp med pumpa for å fylle på med luft igjen, det fikk da være grenser for moderasjon. Allerede da gruppa så første del av stien, fikk løypeleggeren kritikk for at han ikke hadde vært ute med gresstrimmeren kvelden i forveien for å gjøre traséen noe mer tiltalende, og ved ankomst Lindeberget tok Ola klokkelig nok selvkritikk for at han heller ikke hadde fart over stien med hårføner for å få den tørket, siden det var ganske så vått og glatt på stien også. Dette førte til at noen hadde litt besvær på de 2 km over til Lindeberget, Brite rapporterte om et lite krumspring og Kjell Støtta måtte også innrømme å ha vært nedpå. I tillegg ble det hørt noen ukvemsord her og der, men ved samling Lindeberget var alle like blide.

På vår tur videre mot Engersetra ble vi liggende bak en mastertraktor, feltet samlet seg og vi oppdaget plutselig at Narve var sporløst forsvunnet. Vi har dårlig erfaring med Narve i denne delen av Vestmarka, så gleden var stor da vi like plutselig fant han igjen og vi kunne ta fatt på det neste stipartiet over mot Engersetra. Også dette bød på noen utfordringer, men mange mestret oppgaven bra og fikk økt selvtillit, selv om Dan i et anfall av overmøt i motlys erfarte at Engerseterura ikke er til å spøke med. Men Dan er ikke beinskjør og konstaterte kun mindre bløtvevsskader som ikke var verdt å nevne.

Ved Sandungen ble det tilbudt ulike veivalg for resten av Touren; mye vanskelig sti, mye lettere sti, vei og litt sti, eller bare vei. Konsensus ble raskt vei og litt sti, bollene på Furuholmen fristet mer enn sleip gråstein. Så kom vi altså til skøytetraséen ved Semsmåsan og Fløyta til Furuholmen hvor Kristinas C-moment allerede er behørig nevnt i ingressen. Vi kan legge til at gutta ikke var vonde å be, fem-seks mann var på pletten før Kristina hadde kommet seg av sykkelens dekk med de to flate dekk. Det ble viftet med pumper i øst og vest, men størst oppmerksomhet fikk Klaus som dro fram en riktig nyvinning, en digital lommekompressor! Han ble synlig stolt og var klar for å gyve løs på Kristinas første dekk, dingser ble skrudd på og av, knapper ble trykket inn og ut og gruppa sto i åndeløs spenning og ventet på at underet skulle skje. Klaus famlet litt, trykket litt mer her og der på vidunderet og mumlet noe om at han kanskje ikke hadde ladet batteriet, og at han kanskje heller ikke hadde prøvd den før... Men så kom det en lyd fra lommekompressoren. Det hørtes ut som ei gammel snekke i dorgefart, Klaus ante suksess og klemte febrilsk på dekket i håp om at det virkelig kom luft ut av kompressoren og inn i Kristinas slange, men nei, etter at snekkelyden langsomt forsvant i det fjerne, puttet Klaus forsiktig vidunderet ned i sekken og det ble viftet med mer trivielle pumper både herfra og derfra og diskusjonen om de ulike pumpers udugelighet nådde nye høyder. Nok om det, Kristinas dekk ble fikset, hun takket alle de frammøtte for velvilligheten og ymtet sågar frampå med vinflasker som takk til både den ene og den andre. Eller var det noen andre som kom med det forslaget? Det skal også nevnes at Brite inntok en observerende rolle litt i utkanten av alt det som er nevnt over.

Ved Furuholmen ble vi gjenforent med resten av gruppe 2 og noen inntok kaffe og bakst, mens andre ville hjem, det hadde vært en fin Tour!

Vi logget 37 km, men veldig mange tråkk!

Mvh, Ola

TourTråkk 09 - Gruppe 2 - 24/6 2017

Fred være med ham (stålormen)

Hvem, hvor og ellers: Ola hadde på forhånd observert at det ikke ville være noen stemning for Tour til Kleivstua denne lørdagen. Valget falt på Skuidalen og Skoglundveien for Gruppe 2, som etterhvert besto av Marianne, Elisabeth, Merete, Asrun, Hamid og undertegnede. Merete og jeg tok snarveien langs asfalten mens damene og Hamid fulgte gruppe 1 til starten av Skoglundveien. Opp Skoglundveien stakk Marianne, Hamid og Asrun av i fint driv, men ventet på toppen. Gruppen og spesielt damene var spente på hvordan forholdene var på Svein Eriks lem etter regnværet dagen før, men bekymringene var grunnløse og de tok seg pent over alle som en uten å skli av denne gangen heller. Ut på stien mot Mikkelsbonn gjorde vi en rask avstikker til Svartvannshytta til Turistforeningen. Fin hytte og flott område som burde friste til en organisert TourTråkk- overnatting en gang det passer seg.

Etter en kort pause med gruppefotografering bar det videre langs skiløypa, opp til Grønnland, ned Grønnlandsveien og videre inn mot Gupu. I asfaltbakken opp mot avkjørselen til Furuholmen måtte Asrun sette noen eplekjekk ungdommer på plass og dro forbi i full fart uten nevneverdig pulsøkning. Respekt!. Annonisert bollestopp med innlagt Yoga på Gupu ble det ikke noe av ettersom vertskapet hadde stengt for sommeren dagen før. Det ble retur til Furuholmen med kaffe, kannelsnurrer, kringler og andre boller. Terningkast 4+.

Etter hvert og etter begåelse av både Finn Aa og Asrun av Kristina (se bilder og beskrivelse på FB av Ola) kom gruppe 1 tråkkende inn på tunet. Etter å ha Vipset penger til vertskapet gikk turen strake veien ned til Slependen. Litt skummelt var det nede ved ferista ved Kattås da den lokale bonden hadde lagt ut et par brede og lange striper med olje på asfalten. Heldigvis advarte han oss om hendelsen slik at vi kunne senke farten, men det ble rapportert nestenulykke fra flere. Heldigvis gikk det bra.

Fra naturens verden: Merete kappet en stålorm i to deler med sine knastedekk øverst i Skuidalen. Fred være med ham. Ellers var det masse brækende sau, både hvite og brune ved Svartvann.

Etter Touren var alle i TourTråkkgruppa invitert til pølsefest hos Ola og Marianne. Hadde alle 128 arrivert så hadde det nok blitt litt hektisk, selv for den godeste Ola Uttrykksikonet smile:-). De som kom hadde imidlertid en hyggelig kveld med kjempegode pølser, salat, brød, rabarbrapai, is, god drikke, bocciaturnering og dart. Tusen takk Marianne og Ola Uttrykksikonet smile:-)

Logget 30 km.

mvh Knut

Ved Svartvannhyta. Finn en feil ☺

TourTråkk 10 – Gruppe 1 - 01/7 2017

Finfin sommerTour til Kikut, men et virvar av grupper!

Hele 17 sommerhete syklister på plass i dag og raskt enige om at Kikut var et passende mål for dagen. To grupper ble dannet fra start, men allerede på vei ut fra Jardarhuset ble det mumlet om mulighet for dannelse av flere undergrupper. Merete, Marianne, Lise, Hamid, Ole Johan og Knut dannet gruppe 2, mens Siri, Brite, Kjell Støtta, Eivind, Jon-Ole, Erik, Laurits, Joar, Einar (årsdebut!), Kjetil og Ola tråkket i vei som gruppe 1 oppover Skytterdalen. Ved Fossum rapporteres det at Merete dannet gruppe 2b og snudde, mens Marianne og Lise dannet 2c og siktet mot Sørkedalen Landhandleris vaffer, men det viste seg at de var for tidlig ute! Ved Bogstad erklærte Kjell S at han ikke var fristet av Wyllerkneika og dannet 1b med kurs for Kikut direkte. Litt opp i bakken kjente Siri at dagsformen ikke var der, dannet gruppe 1c og snudde hjemover og ved Tryvannstua opprettet Joar og Laurits 1d og tok veien om Frognersetra og hjem!

I bakkene opp fra Bogstad ble det naturlig nok strekk i feltet. Det ble tidlig advart om at bakken var forholdsvis lang og hard, noe Kjetil syntes var grei

info siden han noterte 190 i puls allerede i første bakken og giret litt ned. Antallet som pratet ble stadig færre etter hvert som høydemetrene ble slukt, og innholdet i samtalen undertegnede hadde med Joar endret seg fra dialog til enstavelsesord og til slutt indre monolog ved passering Wyllerkneika. Vel inne ved Tryvannstua var de verste klatringene unnagjort og vi nøt fin natur forbi Skjennungen og ned til Ullevålsetra.

Brite Veggund Prøver alltid å ta hjul jeg, selv med Transalp Finisher-trøya 😊
😊 PS. Du glemte å si i referatet at vi møtte Ingvild Flustad 😊 Det var jo en liten høydar,)

Kort stopp for inntak av energi og fylling av flasker før vi hastet videre mot Skjersjødammen og Kikut. Tempoet var jevnt høyt, kanskje vel høyt i en og anen

bakke innover. Teten forsøkte å roe litt ned for å holde gruppa samlet, men Brite fikk los på en ungdommelig kar med Transalp-finisher trøye fra 2007 og tråkket på så støvskyen stod! Så da var det bare å henge på! Vi enset derfor knapt at Eivind punkterte, men fikk beskjed av Erik om at Eivind hadde alt han trengte og ville klare seg selv. Det skulle vise seg at Eivind var i kjekeste laget da han uttalte dette, for han ankom Kikut 30 min etter restene av g.r 1 og måtte innrømme at han nå delte Dan og Øyvind F's syn på pumper som ikke virker, hadde glemt sluttstykket til patronen hjemme og måtte til slutt fri til en velvillig forbipasserende syklist med godpumpe, før han var på veien igjen. Han rakk ikke de gode vafflene på Kikut, kun medbragte Polarbrød i en feil!

Brite og Einar i tet før Kikut prøvde å snike seg unna det siste stipartiet, men ble resolutt innropt av Ola og fulgte lydig med over på sti og bort fra den fristende grusvegen. Kjetil benyttet anledningen til en bråstopp i et myrhøl, men kom uskadd fra det.

Absolutt godkjente bakerverar på Kikut, og gruppe 2 med Knut, Hamid og Ole Johan ankom også etter hvert sammen med Kjell som hadde fusjonert sin gruppe 1b med 2a etter litt fram-og-tilbakesykling i påvente av selskap. Kjetil inntok campingpositur (bildet) og slappet riktig så godt av før vi var klare for resten av dagens Tour tilbake til utgangspunktet.

Turveiene gjennom Bærum ble foreslått som rute tilbake fra Bogstad til Sandvika, og på lang lang rekke suste vi hjemover, svingte hit og dit, la merke til Øvrevoll på venstre side, Eikeli skole på høyre og plutselig kom vi gratis inn gjennom Nadderud-porten og like etter var vi ved Engervannet. Her la vi selvfølgelig merke til det yrende fuglelivet, en gråhegre sto og fisket, ei sothøne vasket seg og et stokkandpar bare nøt sommervarmen.

Så var etappe 10 over, det hadde igjen vært en strålende Tour!

Fortsatt god sommer! Vi satser på at vi også i år skal klare å holde koken gjennom hele sommeren, noen må da være hjemme og passe blomstene?

Mvh, Ola

TourTråkk 10 – Gruppe 2/2a - 01/7 2017

Gruppe 2 splittet seg i tre deler

Gruppe 2 etablerte seg etter hvert opp Skytterdalen, og besto først av Ole Johan, Merete, Hamid og undertegnede. Gruppen økte til 6 ved Balders vei, der Marianne og Lise sto og ventet etter å ha hoppet av gruppe 1. Gruppen dro så videre opp langs Øverlandselva og inn Ankerveien mot Fossum. Utrolig at kommune/grunneier ikke har klart å få på plass ny bru over Sæternbekken etter minst ett år 😞.

Ved Øvre Haga gård ble det observert en stor slange som krøp over veien, for så å forsvinne inn i buskaset på høyre side. Størrelsen var på høyde med en Boa Constrictor, ifølge Hamid.

Merete hadde ikke dagen og bestemte seg for å returnere ved Fossum. Litt misforståelse ble det i gruppen da undertegnede ikke oppfattet at Marianne og Lise ville være med inn i Sørkedalen, så da var gruppe 2 blitt gruppe 2a som dro i fint driv inn Sørkedalen. Ved badeplassen (Bogstadvannet) møtte vi Siri som var på tur hjem etter å ha forlatt gruppe 1.

Etter en kort stopp ved Sørkedalen Landhandleri var det bare å bite seg fast i styretapen opp bakkene mot Kikut. Undertegnede har stort sett bare fulgt med bak i en gruppe ved tidligere anledninger og klarte derfor kunststykket å lede gruppen videre på feil vei inn Sørkedalen. Feilnavigeringen ble oppdaget ved bommen mellom Åmot og Pipenhus, så derfor denne avstikkeren på Strava.

Hamid slet litt i bakkene, men kom seg opp uten å gå helt i kjelleren. Etter å ha passert toppen møtte vi gruppe 1b (Kjell Støtta) som hadde valgt samme rute som 2a, vært innom Kikut og var på tur hjem. Kjell snudde sporenstreks og joinet gruppe 2a inn til Kikut. Resten av turen er behørig dekket av Ola sitt eminente referat. Gruppe 2a logget 68 km.

Mvh Knut

TourTråkk 10 – Gruppe 2c - 01/7 2017

Vaffelbomtur

Gruppe 2c kan melde om fin tur hjem etter vaffelbomtur som nevnt i hovedreferatet. Både Lise og jeg likte den nye Skytterdal veien så godt at det ble samme vei hjem - legger ved bilder fra de flotte broene der Lise la inn en typisk golf-øvelse. Vi avslutta på kaffebrenneriet og håpet at Laurits skulle stoppe og holde oss med selskap, men han suste forbi 😊;)

Fin Tour selv om Kikut får vente.

Mvh Marianne

TourTråkk 10 – Gruppe 1d - 01/7 2017

Samme vei hjem som raka hjem...

Takk for god tourledelse og referat, Ola. Og for at historieforskerne om tusen år skal få riktig inntrykk av dynamikken i Tour-Tråkk fenomenet på 2000-tallet, dokumenteres herved følgende nyanse fra dagens gruppe 1d (Laurits og Joar): Gruppen skilte lag fra gruppe 1 ved Store Tryvann og fulgte "Bomveien" nedover forbi sletta i Midtstubakken og videre ned til Ankerveien. Der fant vi begge ut at beina egentlig hadde lyst på mer, så vi ble enige om en "snartur" opp Holmenkollveien til Tryvannstårnet. Vel oppe ved tårnet fortalte klokka oss at nå var det bare å ta "raka veien hjem". Begge hadde avtaler hjemme, så vi heiv oss samtidig i pedalene. Siden har vi ikke sett hverandre. Læring: "Raka veien hjem" og "samme vei hjem" er ikke det samme i to forskjellige sinn. Fra Tryvannstårnet kan forskjellen være 180 grader. Og siden alle traseer fra tårnet går NEDOVER, blir avstanden og høydemeterne mellom Laurits og Joar mange og lange veldig fort når du slipper g-kreftene løs på de to kroppene i hver sin retning.

Undertegnede kom seg i hvert fall raskt ned Holmenkollveien "samme vei som opp", og kom seg hjem uten annet enn asfalt under dekk, med 54 km på computeren og godt over 1000 loggførte høydemeter, akkurat tidsnok til to timer volleyballtrening i Combihallen. Antar Laurits også tok "samme vei hjem", det vil si ned Wullerløypa der vi slet oss opp sammen gruppe 1? Artig, artig.

Uansett, en fantastisk (sykkel)dag - med spesiell takk til Laurits for praten og den halvt komiske atskillelsen.

Mvh Joar

Tror vi er tilbake til menn og kommunikasjon med korte klare beskjeder -- som ikke alltid er like klare. For meg var det opplagt at "samme vei hjem" var ned Wyller, over Bogstad, Fossum og hjem. Tok ei lita stund før jeg skjønnte at vi hadde tatt hver vår retning 😊. Takk for fin tur likevel Joar - og resten av Tour gruppa 😊.

Mvh Laurits

TourTråkk 11 – Gruppe 1 - 08/7 2017

Kleivstua, vill, vakker, våt

Det ville helt sikkert CC Cowboys ha sagt om de var på Kleivstua lørdag, og endelig ble det altså besøk på Kleivstua, etter flere etappers forsøk. Nå skal del vel strengt tatt sies at det ikke var noe STOR opplevelse denne lørdagen, der vi sto i silregnet utfor porten og suttet på drikkeflaskene våre og tygget på en kald og dvask sportsbarre.

Ifølge yr skulle etappe 11 bli tørr, men det skulle vise seg at det nok ikke stemte særlig godt. 10 ryttere var med, Marianne, Siri, Ørnulf H., Narve, Knut, Ole Johan, Einar, Ola, årsdebutant Per Kristian og ordentligdebutant Knut Stavem fra Fossum! Noe Tourforsalg var ikke varslet på forhånd, bare at det ble truet med Kleivstua dersom ingen forslag kom. Og slik gikk det!

Vi syklet i samlet tropp oppover langs Lomma og forbi Bærums verk. Regnet kom og gikk, det samme gjorde sola, så det ble jakke på og av en rekke ganger for noen før vi nådde skogen ved Guribysaga. Litt stekk i feltet før første stopp og deling av gruppe oppe ved Tverrelva. Marianne ville ta østsida av elva tilbake og Knut og Per Kristian var

snare med å ville være med og invitere til kaffeslabras hos Baker Hansen. Marianne ble yr av å bli inviterte av to slike staute menn og logret lett med halen da de forsvant ned til Tverrelva og gruppe 1 fortsatt klatringen mot Kleivstua. Narve hadde tunge og stive bein og kom snart til at han ville trække videre i eget tempo, eller muligens snu og finne styrke hos Baker Hansen. Men viljen var sterk, så han fortsatte solo, men med samme veivalg som resten av gruppa.

Det ble, som omtalt over, en kort rast ved Kleivstua. Siri fikk på lange bein, enda hun har ganske lange bein fra før, mens andre tok på det de hadde igjen av klær før vi tok fatt på den Bergenske Kongevei hjemover. Debutant Knut, som stort sett hadde bedrevet sykkeltraining til/fra Brunkollen, begynte å merke at han nå hadde begitt seg ut på langtur og slet litt i kongebakkene, men kom seg fint

gjennom med all ære i behold. Einar underholdt oss hele veien med "fin musikk" fra bosset, tro om ikke han bør ta en sjekk der bak.

Ved Baker Hansen på Bærumsverk ble kake og kaffe vurdert, men flertallet følte liten trang til å sette seg til bords denne dagen og trakk videre. Men Ole Johan følte ansvar for sin debutantvenn Knut og ville vise han at TourTråkk ikke bare er sport, men også nytelse av bakverk og kaffe. Så Touren ble avsluttet med kaffe og bakst for dem, noen rapport om terningkast er ikke mottatt.

Totalt 55 km for gr1, 10 mm nedbør og god temp. Bra med snegler, sauebæsj og markblomster, men ingen flyvefugler å se fra rampa ved Kleivstua!

Mvh Ola

TourTråkk 11 – Gruppe 2 - 08/7 2017

Var det frosk eller padde?

Gruppe 2 logga 41 km, og karakteren på bollestoppen på Baker Hansen gjorde et kraftig hopp hos Knut da han sluttet å spise papiret under Wienerbrødert ☺, og Marianne fikk sine to kopper kaffe, den andre til og med free of charge. Forøvrig så vi en frosk - eller var det padde? Hva er forskjellen?

- Padda lever mer på land enn frosken
- Padda kravler mest mens frosken hopper mest
- Padda er tørr og vortete mens frosken er slimete og glatt
- Padder skiller ut giftig slim, men det gjør ikke froskene (i Norge).

Det finnes mange giftige froskearter ellers i verden, men ikke i Norge. Her har vi tre froskearter; damfrosk, spissnutefrosk og buttsnutefrosk, og en paddeart. Norpadder heter den, eller Bufo Bufo.

Mvh Per Kristian

Knut med halvspist papir og Wienerbrød

TourTråkk 12 – Gruppe 1 - 15/7 2017

Til dels "helvetes bratt"

For det var ikke bare KulTourTur den dagen nemlig. Lise fikk nemlig følge av seks andre på sin foreslåtte stitur, Kristina, Bengt, Jon Ole, Øyvind F., Steinar og Ola ville også til skogs. Og det var Øyvind som syntes bakkene i Eineåsen var så "helvetes bratte", mens et par andre lett-tråkkende medsyklister ved hans side syntes bakkene var mer som "Stairways to heaven" enn bakken til selve Helvete!

Men før vi ankom Eineåsen, hadde Øyvind punktert (4+), vi hadde syklet Trollmyrstien fra Kattås og over mot Jordbru, ny for de fleste og ganske så morsom og heller ikke så vanskelig. Vi hadde vært forbi Persbråten og stoppet nedenfor Risfjellkastet, hvor pensjonert overlærer Nervold ga oss en historieleksjon om halshuggingen på Jong i 1856, hvor gardskaren på Ringi, som bodde på Haugsvollen i Vestmarka, var blitt dømt for drap på sin kone fra Jammerdal og altså måtte bøte med livet i galgen opp i Damveien. Skekk og gru.

Mer historie ble det oppe ved Isi, da vi avla Ulvestuen et besøk, ei ulvefelle fra gammel tid som kan beses rett nedenfor dagens avfallsplass.

Stiene opp på Eineåsen er allerede delvis nevnt. Men ikke alle var like bratte, noen morsomme, noen litt kronglete og på en lå det et svært tre over som Lise likegodt heftet seg fast i og klemte leggen ganske så flat og blå. Men likevel nøt vi alle den fine utsikten mot Sandvika før vi dro videre i retning Bærums Verk. Lise og Steinar tok strake veien hjem, mens de resterende fem tok over Steinshøgda og ned langs Dælivann og den morsomme åkerkantstien som ender ut ved Levretoppen. Bengt syntes også stien var morsom til tross for at han ble blendet av sola og derfor forgrep seg på ei rot og tok et svaletup over styret og ned i gjørma. Han bedyret at det gikk bra! Turen endte vi nedover Skytterdalen før vi skrenset inn på Kaffebrenneriet for litt påfyll av mørkbrent kaffe og lysbrente kanelboller. 39 km ble logget, nok en fin Tour!

Mvh, Ola

TourTråkk 12 – TourTurgruppe - 15/7 2017

StiKulTourTur i Oslo

Lise hadde annonsert stiTour kvelden i forveien og stilte derfor opp i kledelig stitrøye og fulldemper. Undertegnede hadde annonsert KulTour i retning Oslo og Ekebergparken. Narve og et par andre tråkkere klagde på at de savnet informasjon om dagens Tourvalg, men fikk sporenstreks beskjed om at de nok hadde tatt kvelden for tidlig og ikke sjekket FB sent nok på fredagskvelden.

Nok om det.....

Hvem: Ikke alle hadde lyst på stialternativet, selv om Ola, som ikke hadde bekledd seg i stitrøye og -shorts, bedyret at dagens skivalg ikke var spesielt vanskelig. TourTur gruppa etablerte seg så med Narve, Hamid, Marianne, Merete og undertegnede.

Hvor: Turen gikk via stien "klemt mellom Engervannet og jernbanen", stien rundt Hennie Onstad kunstsenter, stien til Veritas, langs Fjordveien, kort stiparti til Platheskogen, kort stiparti fra Strand Restaurant til Michelets vei, Lysaker, strandstien forbi Vækerø gård, Tour the Finans til Aker brygge, Bjørvika, Kongshavnveien, "Knekkeren" opp til Ekeberg restaurant, på stier rundt i Ekebergparken, forbi "Skrik" i Valhallveien for tagning av årets og Tourens skrikbilder, Kværnerparken, opp stien langs Svartdalsbekken, oppstigende til Etterstadkroken, Fyrstikktorget, gjennom Oslo på kryss og tvers via NRK og Vinderen til Smestad, litt stiknoting fra Lilleaker til Storengveien, Gamle Drammensveien, Kirkeveien, sti til Stasjonsveien, stien fra Kloppa til Engerjordet, stien langs "klemt mellom..." og hjem.

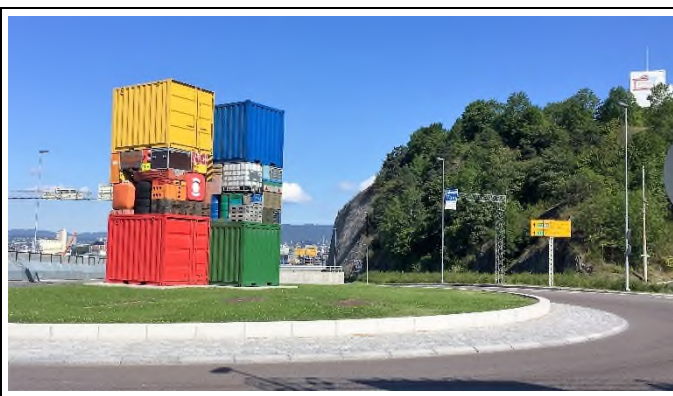
Ellers: Som den ivrige leser kan se av referatet så tangerte vi sikkert gruppe 1 sin lengde på sti denne gangen, om enn kanskje ikke så teknisk vanskelig. Unntaket var nok den kjempebratte stien vi måtte ty til i Svartdalen grunnet stengt trebru langs elva (rasfare). Hamid prøvde seg, men måtte ta et kontrollert sidevelt da stigningen overskred grensen av hva som er mulig på sykkel. Vi jobbet med å kare oss opp på sykkelsskole som ikke fant feste og konkluderte med at; joda, den stien var så bratt at "den hadde hverken Ola eller Klatremus klart". I Bjørvika ble det en kort stopp for avfotografering. I knekker'n opp til Ekebergrestauranten mistet Merete balansen et lite øyeblikk og måtte ta beina fatt da brattheten på bakken ikke tillot bakkestart. I Ekebergparken fikk vi studert noen av de flotte skulpturene og Hamid ble så begeistret at han prøvde å få med seg dama hjem (se bilde). Etter skrikfotografering bare det til Fyrstikktorget og baker Hansen hvor det ble spist kaker og boller og drikket kaffe/te og juice. Undertegner benyttet anledningen, som i fjor, til å stikke innom Sørensen sykkel for en kjapp service (festing av løskassett). Takk Sørensen Sykkel for den kjappe servicen.

Fra dyrenes verden: En gråhegre som lettet ved Engervannet, stokkender i Solvikbygda som ikke hadde våknet opp fra sin søvn, masse grå- og hvitkinngjess (sikkert andre typer gjess også), et par skarver som satt og koste seg i sola på en stein i Engervannet, flott fuglekvisper i "jungelen" langs Svartdalsbekken, gråspurvemor som matet sin utvokste unge på kakesmuler til Hamid på Fyrstikktorget + sikker en masse andre ting som jeg ikke observerte.

Alt i alt en flott StiKulTourTur.

Jeg logget 55 km, damene 53 km, men vi syklet jo i lag så vi avrunder til 54 km.

Mvh Knut

 Narve Hølen Dette var kjempekult Knut. Moro å se og moro å vise arbeidskolleger. Så snart jeg har kjøpet meg ny Mac så får jeg bruke penger fra sparekonto til skoletimer hos deg. Nice!
Liker · Svar · 1 · 17. juli kl. 12:15

TourTråkk 13 – Gruppe 1 - 22/7 2017

Ormer, grevling, punktering, mus og kanelboller!

Et behagelig sommervær og totalt 11 syklister deltok. Knut og Hans Jakob valgte en egen flat rute, mens Dan Evert, Marianne Solstad, Brite, Siri, Tor Langballe, Ole Johan, Finn N, Narve, Sigrunn og undertegnede tok Vestmarka og Krokskogen fatt.

Marianne og Sigrunn tok asfalten til Vestmarksetra, mens vi andre tok stien fra Tanumveien via Ringi og Kattås. Rett nedenfor Kattås ble de to «jentene» overrasket av en diiiiiger død grevling i veikanten, så da ble buormen og hoggormen vi kom over på Grønlandsveien bare for bagateller å regne.

Turen ned til Skoglund gikk greit og Sollihøgdbakkene likeså. Rett før Sørsetra ble Tor Langballe rammet av en punktering og en revne i dekket. Etter nærmere gjennomsyn på Sørsetra måtte det gjøres et nytt inngrep da slangen var på vei ut gjennom hullet i dekket. Siri anbefalte et ekte fengselstriks med medbrakt spesialtape -og dermed fortsatte turen til utsikten bortenfor Kleivstua.

Det ble kjørt ganske hardt ned til Tverrelva og damene blir bare tøffere og tøffere i utforkjøringen på løsgruen og viker ikke langt bak bakhjulet!

Baker Hansen vartet opp med kaffe og kanelboller med mer så det ble en lang og hyggelig rast. De aller færreste fikk med seg musa som pilte innimellom benkeradene. Det referes her til Finn som meddelte dette skrekkelige syn litt diskre til referenten.

Noen hadde dårligere tid enn andre så det ble litt spredt orden resten av turen.

Distansen ble 57, 95 km på totalt 5 t og 9min. (Bevegelsestid 3 t 13 min)

Referent Kjell N

TourTråkk 13 – TourTurgruppe - 22/7 2017

RekonvalesensTour

Hvem, hvor og ellers: TourTråkkerne delte seg raskt i to grupper denne fine lørdagsmorgenen. Gruppe 1 la kursen om Vestmarksetra og Grønland til Sollihøgda, Sørsetra, Kleivstua, Tverrelva, baker Hansen på Bærums Verk og hjem. Hjerte-, tarm- og levergruppen, som besto av Hans-Jacob og undertegnede ønsket ikke høy puls denne dagen og la derfor opp til en flat Tour via "klemte mellom.....", Veritasskogen, Fornebulandet, Polhøgda (høyeste punkt på tour...

Praten gikk lett hele veien og pulsen holdt seg stabil i sone 1 og 2. På Storøyodden ble det en kort stans for opptak av en liten videosnutt og tagging av dagens selfie mens vi beundret en stor seilbåt fra Tom Murstad seilskole. Hans-Jacob fortalte ivrig og lengselsfullt om sine år som seilbåtskipper, mens undertegnede bedyret at båt skulle han aldri skaffe seg. Elevene ombord i båten så imidlertid ut til å kose seg i finværet. Vi sa ikke "ha det" og dro videre til neste mål som var Fardal bakeri like ved sjøflyhavna. Her ble det boller, kaffe, te og appelsinjuice i solveggen. Terningkast 5. Etter bollestoppet er det ikke så mye å berette, men ifølge Elisabeth så kunne H-J rapportere om en fin tur og hyggelig selskap. Takk i lige måte H-J 😊 Flott å se deg på sykkelsetet igjen.

Fra naturens verden: Ved Engervannet satt det to stk skarv og solte seg i morgensolen med utspilte vinger, klar for nye dykke etter småfisk. I Solvikbukta holdt stokkendene på å våkne til liv i strandkanten. Utenfor Fardal bakeri matet en omsorgsfull spurvemor sine voksne unger med smulene fra TourTråkkernes bord og utenfor Telenorbygget gikk grågjessene rundt og gresset.

Logget 30 km.

mvh Knut

Olav Tungesvik, Hamid Besharati og 19 andre

✓ Sett av 90

Øivind Nullmeyer Fint å se dere begge i aktivitet 👍

Liker · Svar · 25. juli kl. 18:29

Hans-Jacob Rødø Takker for flott tur! Utrolig deilig å være på sykkelstur igjen!!

Mvh HJ

Liker · Svar · 25. juli kl. 21:03

TourTråkk 14 - Gruppe 1 - 29/7 2017

Hurra for Solvang - vaffel i sommerferien!

Det er mange av oss som har syklet LilleBirkerunden før som har gledet oss til vafler og kaffe ved en av Garsjøs to serveringssteder Eiksetra og Solvang, som har blitt skuffet av sommerlukkede stuer. Men denne gangen ble vi gledelig overrasket, Solvang var åpen og bød på nystekte vafler, glovarm kaffe og til og med to blide grindgutter som åpnet grinda for oss på både inn og uttur, storartet!

Da undertegnede ankom Jardarhuset 0900 sharp, var gruppe 2 godt i gang med diskusjonen om veivalget. Skjønt diskusjon er vel å ta hardt i, pensjonert Overlærer Nervold hadde lagt fram SIN rute for dagen, ikke som et forslag, men som en kunngjøring av hvor HAN tok veien, de fikk være med den som ville. Finn Ns referat forteller at Steinar fikk følge av hele gruppe 2! Gruppe 1s veivalg var kunngjort på forhånd, "Lille Birkerunden" gjennom Vestmarka til Sylling, opp forbi Dammyrdammen og videre til Nykjua i Finnemarka, ned forbi Saga og over til Solvang og Eiksetra ved Garsjø, før Grøttegata skulle føre oss over Lierdalens bunn og opp mot Tranby, Asker golf, Skaugum og Kjærlighetsstien. Ola fikk følge av Brite, Siri, Narve, Klaus og debutant Jon Bjerkestrand fra Reverudåsen, som spurte pent om å få være med på Tour "selv om han ikke var Jardar-medlem". De frammøtte svarte umiddelbart ja, og ga Jon ubeskjeden frist til tirsdag med å ordne det formelle.....

Transportetappen gjennom Vestmarka gikk fint, vi observerte noen svært så mørke skyer der framme i vest, men håpet på at de skulle drive nordover før vi kom så langt. Vi observerte god aktivitet i kålåkeren til Myrene i Sylling og la også merke til den fine jordbæråkeren på benk med plasttak over da vi passerte Sylling kirke. Asfalten langs Vestsidenveien bød på litt motvind, men ikke verre enn at vi kom oss samlet inn på grusvegen mot Dammyrdammen og tok fatt på de krevende stigningene mot Nykjua. Narve la seg litt bak og vi avtalte å vente ved Nykjua. Nå viste det seg at Narve hadde en god dag i bakkene, slik at ventetiden ble kort der oppe i krysset til tross for at teten med Brite, Klaus og Ola hadde spadd på ganske så bra i motene, så bra ta Brite dro på seg en QOM på strekket Ulafooss - Nordre Sneisa. For de som ikke er kjent med Strava, kan opplyses at QOM betyr Queen Of Mountain, dvs den raskeste tid på et visst segment, ja, ja. Siri klagde på formen, men kom seg fint opp og debutant Jon var lett i tråkket!

Selv om noen nok gjerne ville haste direkte videre mot Saga, beordret Ola en svipptur bortom hytta ved Nykjua for en rast og gruppa la der merke til at vannstanden var rekordlav og antallet mygg mindre enn Siri hadde fryktet. Klaus spiste stående av frykt for å stivne til før fartsetappen ned mot Solvang. Denne gikk fint på tross av nyhøvlet vei med ustabil grus. Vi la til og med merke til en ny gapahuk ved bredden av Nordre Sneisa, som kan være en fin stoppeplass på Hokksund-touren en gang på sensommeren. Vi samlet troppene etter langbakken opp langs elva Egga ved en lignende ny gapahuk i vestenden av Garsjø. Her kunne vi se at det var Statskog som stod bak oppføringen, bra jobba!

Så var det overraskelsen ved at Solvang var åpen for servering, grindguttene er nevnt og vaflene var absolutt godkjente og billigere enn snittet, så det måtte bli en sterk femmer. Klaus droppet vaflene, ikke fordi han var redd for å måtte sette seg ned og pådra seg stive lår, men fordi han allerede hadde vært på Tour lengre enn avtalt med familien og derfor hastet hjemover.

Nedkjøringen mot Egge var som vanlig frisk, Siri hadde problemer i en sving, men tok seg fint inn. Så var det "bare" Grøttegata igjen mot Tranby. På tross at det her er asfalt, er dette en svært så seig bakke opp mot og forbi Kiwi i Tranbykrysset etter vel fem mil i marka. Ola noterte personlig rekord på "Hore kneika", siste knekkern opp mot Kiwi, men har ingen anelse om hvordan dette navnet har oppstått!

Gruppa viste sterk moral ved å velge grusen i Høgdebakkene videre, vel vitende om at asfaltstrekket forbi Liertoppen ville vært et mer behagelig valg. Men da hadde vi ikke fått med oss marmorobelisken i Gjellebekkskogen. Den dere vet som ble satt opp til minne om besøket av kong Fredrik V en gang i 1749! Siri hadde sett obelisken før og ville heller strake veien hjem for oppfylling av tomme glykogenlagre. Etter Asker golf viste debutant Jon at han ikke var helt fornøyd med Tourens lengde, og tok likegodt til venstre i Solliveien og tråkket over toppen og ned til Sandungen og hjem, mens Brite, Narve og Ola syntes Touren var lang nok og tok nesten strake veien hjem, dog via Kjærlighetsstien.

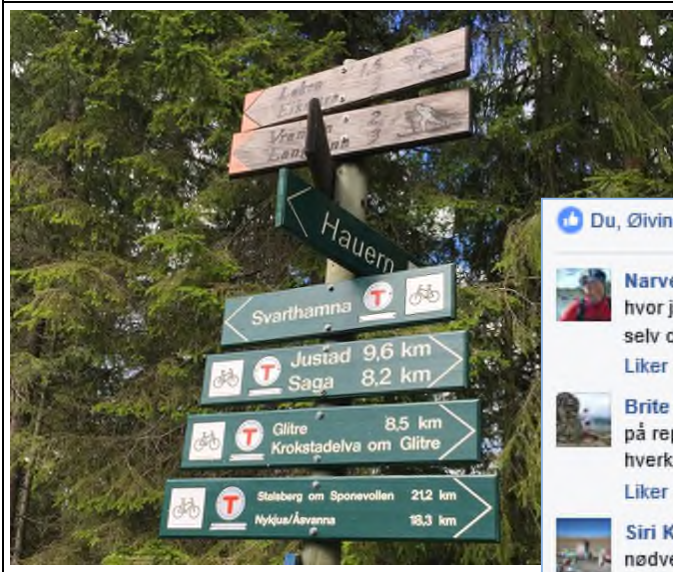
Vi så mye vakker natur denne dagen! Deler av gruppa observerte en hoggorm i veien ved Dammyrdammen, mens andre tråkket ubemerket over den. Det var store kuruker både her og der og Klaus og Brite syntes det var ufattelig

gøy å kjøre rett over alle disse vel vitende om at Ola lå på hjul tett bak og tok imot all dritten! Men Vanish Oxi Action er super mot kumøkk! Ikke nok med at Brite kjørt over nevnte hoggorm, så prøvde hun også å begå et musedrap i selveste Kjærlighetsstien, også denne gangen påsto hun at hun ikke så noe dyr, mens både Narve og Ola så at dette var ei intetanende ung og litt mager markmus helt uten skumle hensikter!

Det ble en fin "Lille Birkenrunde" på ca. 83 km og drøye 1600 hm.

Mvh Ola

👍 Du, Øivind Nullmeyer, Siv Krystad og 18 andre

Narve Holen Alltid moro å lese Ola sin referater. Årets lengste tur så langt, hvor jeg i dag tar det litt roligere. Takk for samværet i går. Fint i Finnemarka, selv om det er mye bakker å forsere 🚴😅
Liker · Svar · 30. juli kl. 13:40

Brite Veggund Hehe, det var morsomt 😊 Takk for super tur. Nå må sykkelen på rep mandags morgen, men håper det blir raskt ok igjen. Bedyrer at jeg hverken så huggormen eller den musa dere snakket om:) 😊
Liker · Svar · 1 · 30. juli kl. 14:26

Siri Kongsgaarden Fra dyrenes verden kan jeg rapportere at bråbrems ble nødvendig da et rådyr krysset Kirkeveien ned mot Hvalstad 🦌
Liker · Svar · 1 · 30. juli kl. 20:34

Oyvind Foyen Grattis folkens - lest referatet og misunner dere turen. Pleier brukket ribbein etter supertryk på offroad i fjellet for en uke siden, knasker paracet og satser på ikke for mye høysnue eller forkjølelse. 😊 Nysing er et helv..
Liker · Svar · 1 · 30. juli kl. 21:46 · Redigert

Lise Bjørnstad God bedring!
Liker · Svar · 1 · 31

TourTråkk 14 – Gruppe 2 - 29/7 2017

Autoritær Overlærer

Overlærer Steinars forslag om en litt kortere tur enn Olas gruppe en, ble straks akseptert av 4 andre personer, og gruppe 2 ble dermed bestående av Olas Marianne, med ny sykkel, Hamid, Øyvind N. og undertegnede. Overlæreren var dermed den naturlige lederen og han utnyttet straks den tilhørende autoritet til å utnevne referent. Eller var det kanskje en overlærers autoritet han benyttet seg av. Skrive referat sjøl ville han i alle fall ikke. Men han viste tidlig sin vilje til å hjelpe da han allerede ved inngangen til Skytterdalen gjorde referenten oppmerksom på både et lite ekorn som pilte over veien foran oss, og like etter en kråkefamilie som hadde en livlig frokostdiskusjon. Senere passerte vi en sunn og frisk flokk med storfe som gikk ute på et frodig beite inne i Sørkedalen. Og dermed har vi tatt med alle dyr som man plikter å ta inn i referatet. Om vi ser bort fra diverse hunder.

Men før vi kom til Sørkedalen hadde vi fulgt den nyrestaurerte Skytterdalen under Solbergveien og videre helt fram til Løkeberg skole hvor vi passerte under Bærumsvæien for så å ta stien langs Øverlandselva. Overlæreren holdt på bomme på Åsterudstien, men ombestemte seg akkurat før det var for sent. Denne elegante manøveren kom overraskende på de fleste andre som måtte ta en liten strafferunde for å oppnå riktig fart og retning opp i stien. På Øverland klarte ikke Marianne svingen under Gamle Ringeriksvei, så hun tok asfalten til Bogstad. Heldigvis rakk vi å avtale å møtes på Bogstad, så dermed slapp vi gutta å ta ut alt på vår vei oppover Ankerveien. På Bogstad fant vi igjen Marianne som var rask til å trøste oss med at hun akkurat var ankommet. Men sykkelene var parkert, damet lett henslengt på en benk og nistepakka var både funnet fram og fortært? Vi valgte selvfølgelig å godta at hun nettopp var kommet.

Vår vei videre gikk innover Sørkedalen da målet i dag var å inspisere den nye veien over Kampen på vei over til Tobånn, Bye og Lommedalen. Riktignok antydte Øyvind at veien gikk mye lenger inn og den havnet på Heggelivann. Dette trodde verken Overlæreren eller referenten på. Men før vi kom så langt måtte vi en tur innom Zinoverveien, og da var vi flere som fryktet at Overlæreren planla å ta med seg Wyllerløypa. Men slik ble det ikke. Strake veien innover før vi svingte tilbake på Sørkedalsveien ved skolen. Ingen nevnte heller på en bollestopp her, så dermed bar det til skogs igjen. Her angret nok referenten litt på at han ikke hadde blitt med gruppe 1 da bena var gode nok til et lite forsprang innover dalen. Men rett før han var oppe på toppen ble han satt grundig på plass av en Overlærer som tok tilbake teten! (Skal aldri gjøre det mer, men det er jo Overlæreren sjøl som har forfattet at "det er lov å prøve seg i bakkene.").

På toppen var det fotografering men der var det ingen andre til å ta bilde av oss, så det måtte Marianne gjøre. Dvs. at hun tok en selfie som jeg regner med at hun laster opp om ikke lenge.

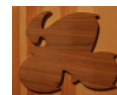
Nå viste det seg også at Øyvind hadde rett. Vi så iallefall ingen ny vei. Ikke så vi heller verken anleggsmaskiner eller aksjonister. Vi må altså fortsatt stisykle mellom Oslo og Bærum ei god stund til, og det får vi heller klare (sjøl om jeg aldri har kommet meg over hele strekningen uten å være nedi).

Resten av turen foregikk med en viss varsomhet i utforbakkene, og vi kom oss alle velberget hjem. Jeg kloknet av temmelig nøyaktig 50 km i Bjørnegårdssvingen og 734 høydemeter. Det var tydeligvis ikke

nok til bollekos denne gangen. Eller kanskje var det fordi Overlæreren var innkalt til dugnad hos sin sønn etter Touren?

Takk for en hyggelig Tour i fint vær (det var så vidt det kom noen dråper i Lommedalen)!

Mvh Finn N.

Ola Nyhus, Øyvind Engelstad og 3 andre ✓ Sett av 75

Øyvind Nullmeyer Takk for fin tour og fint referat Finn. Du var så ivrig og rask i dag at du ikke fikk med deg stålormen nederst i veien mot Kampen. Ellers velskrevet og dekkende. Ellers er jeg enig i at du hadde hengt godt med i gruppe Ola! Selv merker jeg at debutantbena trenger noen flere turer. Hilsen Øyvind med "T".
Liker · Svar · 2 · 29. juli kl. 17:22

Marianne Sanderud Men Finn - jeg er jo på bildet - du sier jo at jeg tok bildet, men tross all trening og lange armer klarer jeg ikke en slik selfie! 😊 men derimot denne

Liker · Svar · 3 · 29. juli kl. 19:56

Marianne Sanderud Og takk for turen og at dere ventet 😊 (ingen pd'er å finne)
Liker · Svar · 1 · 29. juli kl. 19:58

TourTråkk 2017		Dato/km	Dato/km	Dato/km	Dato/km	Dato/km	Dato/km	Dato/km	Dato/km	Dato/km	Dato/km	Dato/km	Dato/km	Dato/km	Dato/km	Dato/km
Navn med fet skrift = debutant 2017, kursiv = tilbake fra OL		22-apr	29-apr	06-mai	13-mai	20-mai	27-mai	03-jun	10-jun	17-jun	24-jun	01-jul	08-jul	15-jul	22-jul	29-jul
Etappe		PROLOG	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
L1 km		47	45	46	36	59	32	40	33	57	37	69	55	39	58	83
L2 km		35	20	43	31	35	35	24	25	44	30	68	41	45	30	50
L3 km		37						30	1			40				
%	Navn															
10	80 % Knut Helgesen	453	1	2	2	2	2	3	1		2	2	2	2	2	
7	67 % Hamid Besharati	426	1	1	1	1	2	2			2	2		2		2
15	67 % Ola Nyhus	482	1			1	1		2		1	1	1	1		1
25	67 % Narve Holen	477		1	1		2	1	1		1		1	2	1	1
11	60 % Knut Petter Gunby	392	1	1	1	1	1		1	1	1					
3	60 % Dan-Evert Brekke	340	1		1	1	1	1	2	3	1				1	
6	60 % Finn Nybakke	402	1	1	1	1	1	2			1				1	2
5	53 % Finn Aalhus	367	1	1	1	1	1	1		1	1					
23	53 % Erik Aas-Andersen	358		1	1	1		1	1	1		1				
14	53 % Merete Helgesen	278	2	2	2		2	3			2	3		2		
12	53 % Marianne Sanderud	307	2			2	2			2	3	3	2	2		2
33	53 % Siri Kongsgaarden	397				1	2		1	1		3	1		1	1
17	47 % Peter Svelander	310	1		1	1	1	1		1	1					
4	47 % Eivind Sveen	328	1	1		1	1	2			1	1				
8	40 % Jon Ole Overrein	283	1			1	1		1			1		1		
20	40 % Kjell Nervold	206		1	1		1	2	3						1	
37	40 % Britte Vegsund	319					1	1			1	1			1	1
19	33 % Kjell Keseler	241		1	1					2	1	1				
34	33 % Øyvind Foyen	207				1	1	1			1			1		
24	33 % Lise Bjørnstad	200		1		1		1				3		1		
22	33 % Hans-Jacob Røde	164		2	2	1	2								2	

Statistikk så langt

TourTråkk 15 - Gruppe 1 - 5/8 2017

Entre collines et montagnes sur etape 15 a Bærum.

Eller på norsk "mellom bakker og berg i Bærum" - etappe 15. Overskriften til ære for TourTråkks første franske kvinnelig deltakelse. Selv om noen av den harde kjerne hadde tatt turen til Grenserittet, var det godt oppmøte. Til referentens store overraskelse og glede kunne vi ønske Godt Nytt år til Svein-Erik Skjelbred som årsdebuterte og sannelig fikk vi også som nevnt en fransk debutant som stilte med hybrid landeveissykkel uten klikkpedaler. Navnet var Francoise Bigillon som er en kollega til Einar Markus, som også stilte for tredje gang i år. For øvrig i tillegg til referenten og dagens turlleder bestod gruppen av Knut H, Hamid, Dan-Evert, Øivind N, Klaus, Ole-Johan, totalt 10 deltakere etter min hukommelse.

Ingen hadde tatt sjansen på turforslag som medførte at avgjørelsen om veivalg måtte tas ved oppmøte. Dan-Everts forslag mot Solli ble mottatt med stillhet, mens referentens forslag om rolig tur gjennom bakker og berg i Bærum ble tatt imot med ovasjoner 😊. Veivalget gikk på for de fleste på kjente veier fra klubbhuset opp «knekkern» ved Hamang Terrasse, opp til Dønskiveien, videre mot Bærum golfbane, Lommedalen skole, ned mot Eineåsen og videre mot Enli, ned mot Skui, Skuibakken, Jordbru, Kattås og hjem.

Allerede før Hamang Terrasse fikk Knut kjenne pulsen som nærmet seg 170 slag og som en fornuftig herremann tok det rolig opp stigningen til Dønskiveien. (se eget referat fra Knut) Opp kneika ved Hamang måtte Einar og noen andre også ta beina fatt noen fattige meter som Dan-Everts mente var en svakhet og burde bli behørig referert i referatet. (sjekk)

Ved Hestebråtan ved Ståvivannet tok vi tid til en liten "pop quiz" om hva filmen het som ble spilt inn i 1972, som er behørig dokumentert i referatet til Knut. Noen tok svaret med en gang og andre fikk høre litt ny lokal historie. Knut meldte at han ville ta det litt roligere, mens resten av gruppa tok fatt på turen om mot Steinskogen.

Ved Steinskogen tok vi inn på grusveien mot Kolsåsbakken, men midt i veien lå et tre som lynet hadde slått ned i. Vi kom oss rundt alle sammen, selv om referenten ikke la merke til steinen som lå skult i åkeren og måtte nedpå en liten tur. Vi kunne jo bare ikke la treet ligge i veien, så vi mannen oss opp og flyttet treet slik at veien igjen ble framkommelig. Hamid som var dagens fotograf tok bilde som dokumenterte vår bragd. Ved Kolsås skianlegg kom plutselig Knut til syne som hadde tatt asfaltveien opp. Like etter sa Knut farvel og tok en rolig tur videre hjem.

Gruppa trillet videre forbi Helset, Grorudenga og opp til Bærum golfklubb. Plakaten utenfor kafeen ved golfbanen fristet med nystekte godsaker, men det får vi prøve en annen gang. På vei ned mot Kirkeby ble det bråstopp for Svein-Erik som var litt for sent ute i veivalget på vei ned og måtte nedpå. Det gikk heldigvis bra og dagens andre "pop-quiz" er vel da som følger: Bør man holde seg unna "svaberg" på dager det regner? Svaret får dere ved å ta kontakt med Svein-Erik.

Ved Solhaug krysset vi Lommedalsveien og fulgte gamle Lommedalsvei til Bærums Verk, og opp Eineåsen. Der fikk Øivind og Markus ta veivalget mot Enli og Busoppveien. Noen tok turen langs skiløypene og det finnes vel ikke noe tyngre underlag enn våt bark. Ved helseheimen sa vi farvel til Øivind som trillet hjem ned bakken til huslige aktiviteter. Gruppa som nå bestod av åtte og fortsatte turen over til Isi og Skuibakken. Og ved Skuibakken ble det konkurranse initiert av Dan-Evert om hvem som kunne sykle lengst opp i unnarennet. Som dere kan se av Hamid sitt bilde gikk seieren til Dan-Evert som var smart å sykle på langs når det brånet og fikk dermed mange meter på Einar som tok andre plass og Narve siste plass.

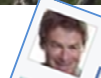
Opp grusveien opp mot Gamle Jahrenvei tok Svein-Erik nok en tur i bakken, men også det gikk greit. Sakte med sikkert kom alle seg opp til Jordbru, hvor vi tok en kort rast. Vår franske sykkelvenn for dagen Francoise tok frem en "lite bit av Norge" til stor glede, selv om Hamid syntes smaken ble litt rar når han blandet det med ville bringebær. Langs Skiløypene på Jordbru kunne Klaus fortelle om usedvanlige fine turstien opp langs Ringekastet og Roligholet, hvor du kan fortsette over mot Grønlandsveien. Ved Kattås var det siste samling og takk for i dag og Dan-Evert først av gårde for å si farvel til de besøkende, mens Hamid tok med seg vår franske sykkelvenn ned mot Billingstad. Hun klarte seg meget bra på turen uten klikkpedaler og på hybridsykkel med for små dekk. Hun kunne ikke love ofte fremmøte, men vurderte å innkjøp av offroad. Vi andre sirklet oss hjem via Ringi mot Kirkerud. I alt ble det noen høydemetre i dag også og rundt 47 km på referenten. Hvis det ikke var nøyaktig nok, må noen med si ifra.

Fra naturens side kunne vi høre fugl som ugle, hakkespett og 2 haner ved Enli. Ved Dælivannet kunne vi se tre Rådyr som beitet i det stille med de tok oss i øyesyn på avstand. Hest og kjerre ved Jordbru og godlukt fra naturen.

Neste helg er jeg på ferietur i Kragerø så da kan jo noen andre legge en plan for etappe 16.

Mvh Narve Holen

Ola Nyhus Hvorfor syklet dere ikke rett opp, SER jo rimelig flatt ut!
Liker · Svar · 1 · 171

Narve Holen Som du ser av bildet, så ser du Dan på høyre side, men han syklet på tvers og ikke rett opp. Makan 🤔

Knut Dagfinn Helgesen Veldig bra Narve:-)
Liker · Svar · 13. august kl. 22:14

Knut Dagfinn Helgesen Hamid Besharati: Narve refererer til dine bilder. Du får tomme kameraet og legge de inn her på FB
Liker · Svar · 1 · i går kl. 07:30

Dan-Evert Brekke Flott referat Narve. Fant kun en liten unøyaktighet: Mener Klaus ikke var med på denne turen. Kom ikke på hvem som manglet i går, men da idag fulgte på med bilder, ser vi at Eivind Sveen var den 10 syklisten denne lørdagen.

TourTråkk 15 – Gruppe 2 - 5/8 2017

Proresentsanking, høy puls, men hvor var bursdagsbarnet?

Hvem, hvor og ellers: Etter å ha observert på FB at Overlærer'n hadde bursdag, lastet opp lycraen med bankkort med tanke på å servere bursdagsbarnet kake og kaffe på et celebret bollestoppested underveis, var det meget skuffende å konstatere at han lå under dyna hjemme og stilte ikke til start. Er han beskjeden? Vil han ikke bli påspandert bursdagskake? Ønsket han ikke å bli avsunget med bursdagssang? Sannheten vet ingen, men vi får vel servert en god unnskyldning på en kommende TourTråkk.

Dan-Evert forslo marka og runden rundt Solli, men ble øyeblikkelig nedstemt av Narves forslag om sti til Gjettrum, Dælivannet etc.

Undertegnede, som for øyeblikket sliter med høy puls, sannsynligvis pga. pågående cellegiftbehandling, la seg pent bak i feltet og takket for seg etter Narves historiefortelling om filmen "Når villdyret våkner", basert på Jack Londons roman av samme navn fra 1903. Filmen ble spilt inn ved Dælivannet i Bærum i 1972. Enkelte scener ble også tatt opp ved Asdøltjern i Vestmarka og ved Lysakerelva. Ved Dælivannet bygde man opp byen «Dawson City». Charlton Heston hadde hovedrollen, men også lokale statister og hundekjørere fra distriktet deltok. Hundekjørerne måtte dope hundene når de skulle spille døde i filmen. Dette skapte kritikk fra dyrevernshold og førte til oppslag i Verdens Gang og forbud fra veterinær-myndighetene. «Ring kongen og avtal et møte», utbrøt Heston, som ikke var kommet helt fra Hollywood for å la seg stoppe av lokale veterinærer. Men forbudet ble opprettholdt under hele innspillingen.

Etter å ha forlatt gruppe 1 gikk Touren for gruppe 2 (som bare var meg) over Steinshøgda, via Bærums verk og strake veien hjem for videre Harrytur til Sverige

Fra naturens verden: Ikke mye å rapportere med unntak av de tre brunsneglene som resolutt ble kappet i to deler av mine Maxis Ikon knastedekk. Regner med at noen i gruppe 1 tar referatansvar.

Logget 21 km

Mvh Knut

TourTråkk 16 – Gruppe 2 - 12/8 2017

Terningkast 6

Hvem: Mange hadde møtt opp denne fine lørdagen, men det var ingen som tok ansvar for Tourvalg. Etter hvert kunne man høre at bl.a. Sørkedalen, Tobånn, Damtjern, Løvli ble nevnt, men på FB kunne man utpå dagen se at gruppe 1 valgte Lommedalen og Kleivstua. Regner med at referent ble utnevnt og at vi får referat i god tid før Tour 17. By the Way: Den som fikk ansvar for referat fra Tour 15-Gruppe 1 har ikke levert. Skjerpings.

Gruppe 2, som ville ha en rolig tur etablerte seg med følgende: Hamid, Hans-Jacob, Øivind N., Elisabeth og undertegnede.

Hvor: Øivind foreslo Solli, og etter litt forvirring i gruppa skjønte alle etter hvert at det var Solli gård i Asker og ikke Sollihøgda. Touren gikk via Jardarkollen, Åsløkveien, Kjærlighetsstien, Kirkeveien, Skaugum, rundt Semsvann, Solli gård, Sandungen, Furuholmen, Gupu og via lysløypa til Vestmarksetra og strake veien hjem.

Ellers: For undertegnede var formen litt bedre enn forrige helg, men pulsen gikk fremdeles i taket i motbakkene, så der gikk det rolig. Det var også H-J fornøyd med. Elisabeth forlot gruppa ved Sem da hun skulle inn til Sognsvann for å heie på Triatletene der.

Hamid og Øivind gikk i brudd opp til parkeringsplass ved Solli, men ventet på H-J og meg der. Nedkjøringen på stia til Sandungen gikk i fint driv fint uten uhell. Vi stakk innom Furuholmen, bare for å konstatere at der var det stengt. Vi var alle sugne på boller og satset på Gupu, og der hadde de heldigvis åpnet etter ferien. Elisabeth hadde bedt H-J om å satse på gulrøtter istedenfor boller. Ikke vet vi hvorfor, men H-J satset frisk på en saftig kanelbolle (se pil på bilde) selv om det sto en fristende gulrotkake i disken, se bilde. Hamid trykket på kakao istedenfor kaffe og undertegnede slo til med skolebolle, nystekt vaffel og kakao med krem. Samstemt ga vi terningkast 6. Anette (innehaver på Gupu) reklamerte for Yogatimene hun har på Gupu, og hun tenkte på å ha Yogatimer for eldre mannlige syklist, noe både H-J og jeg syntes hørtes interessant ut. Så kanskje Tour med innlagt Yoga kunne være noe å tenke på?

Fra naturens verden: De hersens brunsneglene som fikk smake hvordan det er å få et knastedekk over ryggen. En god del sau, både hvite og sorte også disse skumle kyrne som står i veien for nervøse syklist på veien rundt Sandungen

Logget ca. 30 km, men ettersom GPSen tok strake veien fra Malerstua til Sem og ikke fikk med seg at vi dro rundt Semsvannet, så runder jeg av til 37 km (etter innspill fra Øivind)

Mvh Knut

TourTråkk 16 – Gruppe 1 - 12/8 2017

Referat ikkje skrevet- Skjerpings en av dere

TourTråkk 17 – Gruppe 1 - 19/8 2017

HokksundTouren 2017

Årets utgave av den tradisjonelle badeturen fra Hokksund og hjem startet som vanlig med en togtur med NSB til Hokksund. Foruten en blid og imøtekommande konduktør fra NSB befant det seg 1 kvinne og 11 mannesyklister fra Jardar om bord: Lise, Erik, Ørnulf H, Tore L, Klaus, Kjell N, Hamid, Jon-Ole, Knut Petter, Dan-Evert, Ola N. og Finn N. som var så fri å be om et gruppebilde på stasjonen og dermed ble utnevnt som referent. Men vi savnet 2 påmeldte badenymfer som begge hadde snudd seg rundt i senga og bare gryntet om dårlig vær! Som alle bildene fra turen viser var det dårlige været forsvunnet med solen under togturen!

Togturen forløp som vanlig stille og rolig mens forskjellig sykkelmat ble fortært. Men Ola N. oppdaget under vegs at Dan-Evert har 2 forskjellige dekk; knastedekket foran triller mye dårligere enn "slicksen" han har bak. Dan-Evert fant derfor fort ut at bakhjulet dermed ga ham en ekstra skyv opp bakkene! Men i verste fall kunne jo sykkelene snu seg hvis han ikke passet på. Han forsøkte seg også med å slippe styret tidlig på touren, men måtte raskt gripe det igjen da sykkelene truet med å kaste ham av. Dan-Evert klarte imidlertid å holde sykkelene i tømme resten av turen, men han var påfallende frisk og rask når han svingte inn Staverbråtan og hjem. Kanskje vi har et triks å lære av en gammel fotballspiller (de er jo ikke akkurat kjent for å være glade i å trene uten ball)?

Selve turen fulgte samme vei som den har gjort de 2-3 siste årene, men uten de sovende badenymfene ble det få og korte pauser. Det var så vidt vi rakk ei brødskeive ved Vrangla før Ola beordret oss videre. Det hjalp lite at det tross alt var 4 badende ender i vannet. Flere andre sykkelgrupper hadde også gjort en stopp på stedet.

Ola N. varslet imidlertid om en ny gapahuk like før vi ankommer den vanlige badeplassen på Nykjua. Etter en liten inspeksjon ble vi raskt enige om å ta stoppen her ved Nordre Sneisen. Stedet var nylig anlagt av allmenningen i solid tømmer og med egen bålpanne. Det fantes sågar både ved, sag og sagkrakk på stedet. Og det stod på en plakate at det tilhørte oss alle! Solen skinte fra en stadig like blå himmel med bare noen små skyer som det ikke var langt imellom. Men stadig ingen som badet. Det nærmeste måtte være Erik som mente han kunne merke en regndråpe eller 2 på en bar overkropp!

Etter denne siste matstoppen ble farten som vanlig satt opp på vei ned og ut av Finnemarka, og det var ingen som ensat at vi passerte butikken som selger både is og brus. Vi kastet oss over i Vestmarka, forbi noen flotte ranker med store, fine, røde og modne rips før vi hver for oss slett oss opp den siste tunge bakken før vi samlet oss på toppen. Deretter gikk turen vanlig vei videre forbi Sandungen og rett hjem uten bade-stopp. Og heldigvis uten noen form for uhell, fortsatt like gode venner og i godt humør.

Men vi hadde altså gjennomført vår årlige badetur uten at noen badet!

Ved avskjeden på Kiwi'n hadde jeg 73,5 km og i overkant av 1100 høydemeteret på min duppeditt. Fra dyrenes verden kan vi foruten de sedvanlige storfeene og sauene, nevne 4 alpakkaer som beitet rett før vi startet stigningen opp i Finnemarka.

En fin tur hadde vi alle sammen, men denne gangen med mer fokus på trening enn på bading!

Så kan vi jo til slutt utlyse en spørrekonkurranse på hvem det var som valgte å snu seg rundt i senga? Litt hjelp er det kanskje å nevne at den ene er offisiell turlleder i DnT(!) og bor sammen med en Hamarsing; den andre er gift med en Hamarsing.

Mvh Finn N.

TourTråkk 18 – Gruppe 1 - 26/8 2017

Bergen og sykkel VM nærmer seg!

Mange har etterspurt litt landeveissykling med hensyn til den forestående sykkelturen til Bergen, som starter den 20. September. Ola godkjente forslaget og dermed ble det Tyrifjorden rundt i godt sykkelvær. Det hele startet med at Sigrunn og Marianne viste fram sine flunkende nye landeveisvidundre i prangende farger-les BMC med skivebremses. Det skal tydeligvis ikke stå på utstyret. I tillegg var det tre nykommere på racer- Lise, Øyvind Halmrast og Eivind Sveen.

Undertegnede satte farten i et rolig tempo med 13 stykker på hjul. Det ble en kort stopp på Sollihøgda hvor Knut H og Øyvind H bestemte seg for å ta Bærumsrunden. Vi fortsatte videre -nå med Kristina i front. I bunn av Sollihøgda ble det nok en kort stopp, da kommunikasjonen i rekkene var tvetydige. Det går jo ikke an å ha uklare linjer innad i laget så da ble det en presisering av det lagtaktiske! Stoppen kom ekstra godt med for Joar,

som hadde tråkket i stykker bosset for å «holde følge». Han måtte da snu og «luretråkke» seg hjem. Heldigvis slapp han å gå!

Kristina loste oss videre i jevnt og fint tempo via Røise til Vikersund hvor det ble en lang pause. Noen av turtråkkerne deltok i Birkebeinerrittet så jeg fulgte spent med på mobilen. Ola N hadde hatt et svært så ublidt møte med en sau og hadde både brukket styret og kragebeinet, men forsikret oss om at hode var uskadet. En tankevekker for noen og enhver.

Det ble to punkteringer -Lise og Finn Å langs Tyrifjorden, men slangeskiftene gikk raskt!. Raskt gikk det også da Dan hadde kommet seg i front-så raskt at undertegnede måtte heve røsten og gjeninnsette Kristina som fartsholder. Ikke helt uten kommentarer selvfølgelig, men det føltes helt nødvendig da noen var på stålet.

Sylling og senere Tranbybakkene ble passert, dog med litt venting for noen. Vi tok veien om Leangbukta og avsluttet med Slependsbakken tilbake til klubbhuset.

Det ble bokført 149 km og totalt 6t og 57 min og ca. 1600 hm. Netto sykkeltid 5t og 50 min, som er et snitt på ca 25km/t.

Følgende deltok: Kristina, Lise, Marianne, Sigrunn, Steinar, Øyvind N, Øyvind H, Knut H, Joar, Hamid, Finn Å, Eivind S, Dan Evert og undertegnede- og de av oss som skal vestover har nå et litt bedre grunnlag.

Ref

Kjell N

TourTråkk 18 – Gruppe 2 - 26/8 2017

Sørsetra

Dagen TourTråkk gruppe 2 besto av Svein-Erik Skjelbred, Ole Johan, Øyvind Øyvind Foyn og undertegnede. Turen gikk via Skui opp Sollihøgda, hvor vi traff på landeveisgruppen i jevnt sig, som bare skulle sykle 14,5 mil om Tyrifjorden (god tur til dem), videre mot Toresplassen og Sørsetra. Her avtalte vi at ingen skulle sette beina i bakken på stituren over, men ble dette gjennomført Øyvind! Mulig en vel bevart hemmelighet. Touren gikk videre mot Kleivstua hvor vi passerte ett ekorn over veien, svingte så over på Bergenske Kongeveg mot Lommedalen, i rolig tempo for å få med oss litt kulturelt innslag og det er det en god del av på denne ruta, som eksempel: Amsbrua. Den er jo ikke helt ny av dato så vi følte oss ganske så unge da vi tok en liten stopp og passerte over gamlebrua. Vi ble da enige om att neste stopp ble Bærums verk ca. 20 min senere. Den Lille Cafe kunne friste med nybakte skillingsboller og kaffe. Ole tok avskjed her, da han skulle på Ølfestival om kvelden, tenker nok han var tørst ☺.

Etter godt selskap på cafe var mine tanker kun å komme seg hjem, men ikke for Svein-Erik, da det tydeligvis var noen Høyrefolk som lokket og vi takket for selskapet der..... Vel hjemme etter 50 km og godt fornøyde med rute og selskap. naturen er bare helt topp, og den skal vi ta vare på videre.

Hilsen Bengt Solheim

Tour Tråkk 19 – Gruppe 1 -2/9 2017

Nordmarka på sitt beste

En nydelig morgen var det, og det hadde 15 morgenfriske Jardar syklistere fått med seg. Det vil si, 15 syklistere og en gående med armen i fatle. Vår TourGeneral, Ola, har nylig klart å brette kragebeinet da han under Birken kolliderte med en sau? Det betyr 6-8 ukers fravær fra TourTråkk-deltagelse, men statistikken slipper han selvsagt ikke tak i. Deltagerlisten på dagens tour var derfor klar allerede før avreise. De som stilte med sykkel var; Narve, Hamid, Knut H., Finn N., Marianne S., Brite, Eivind, Ole-Johan, Kjell Kes., Øyvind F., Einar, Joar, Svein-Erik, Knut Stavem (med for andre gang) og Dan-Evert.

Som vanlig, var det kun Narve som hadde forslag til tur, dvs, mange forslag. Felles for dem alle, var imidlertid at de gikk østover, og dermed ble Narve avbrutt da han var langt inn i turforslag 4e. Dermed rullet vi alle sammen rolig av gårde mot Bjørnegårdsvingen og inn i stien ved Skytterdalen. Her har kommunen fått utbedret bekken og samtidig etablert en flott turveg ved siden av. Vi fulgte denne traseen like til Løkeberg skole hvor vi krysset under Bærumsvegen. Fulgte denne bort mot rundkjøringen ved Haslum, men tok til venstre rett før og fulgte den velkjente stien i dalsøkket like opp til Gamle Ringeriksvei nær Øverland gård. Men i dag ble det ikke videre tur inn på Ankerveien. "Det blir for kjedelig med samme trasé hver gang"

var Narves dom, og dermed gikk ferden opp til Haslum kirke hvor vi tok til venstre. Dermed var vi med ett inne i Hoslemarkas stier. Det gikk litt hit og litt dit, men før vi visste ordet av det var vi igjen inne på Ankerveien like nedenfor minnesmerket over de falne fra krigens dager. Herfra var det vanlig trasé til Bogstad Camping.

Her ble det stopp for gjennomgang og endelig valg av et av Narves mange gode turforslag. Knut hadde allerede forlatt oss, og tok sin egen tur i passende Knut-tempo. Marianne ga beskjed om at hun snudde her på Bogstad. Vi kan imidlertid slå fast at Marianne er i god form, så neste gang kan hun bli med et stykke lenger.

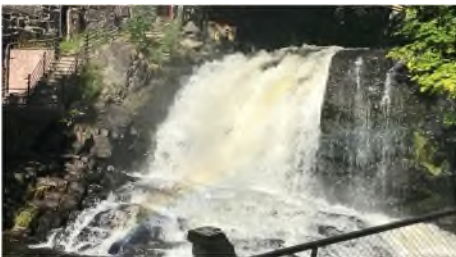
Resten av oss tok felles følge med Ullevålseter som neste stopp. Undertegnede foreslo at vi fulgte asfaltvegen opp til toppen av Voksenkollen, så slapp vi den bratte grusbakken langs Wyller-løypa. Alle var enige i det valget, bare for å oppdage at undertegnede denne gangen klarte å bomme på asfaltvegen og dermed endte vi til slutt likevel ved bunnen av Wyllerbakken. I iveren etter å finne en sti opp mot Voksenkollen, klarte jeg i tillegg å bringe mine medsyklister inn på en "uframkommelig" sti, der flertallet måtte trille sine sykler for å komme trygt ned. Det hjalp ikke

at undertegnede triumferende kunne fortelle at han selvsagt hadde syklet hele vegen ned. Ja slik går det når en begynner å like stisykling og sågar blir med Ola og Erik på stitrening i Veritas skogen!

Flere ønsket selvfølgelig å kveste undertegnede etter denne hendelsen, men ved å legge meg fullstendig flat unngikk jeg de verste mishagsytringer. Noen blikk fikk jeg jo, men det får en alltid tåle.

Wyllerløypa er BRATT. Halvvegs flater den dog ut, og undertegnede trodde et lite øyeblikk han var på toppen og tenkte at formen nok er veldig mye bedre i år enn tidligere, men så viste det seg selvsagt at bakken var omtrent dobbelt så lang og formen tilsvarende halvparten så god. Opp kom vi imidlertid alle. Nedkjøringen til Ullevålseter var fantastisk i det nydelige høstværet, og bollene på seteren nesten like gode.

Etter en god og fortjent stopp i sommervarmen var det opp på syklene igjen. Øyvind Foyn følte et veldig drag mot Kikut når han var så nærme. Dessuten mente han det måtte være lov å teste bollene der også, ja det ville jo bli en fin test mellom Kikut og Ullevålseter. Flere delte Øyvind sitt syn, mens noen av oss følte draget mot byen og valgte å følge Narve sitt hovedforslag 1a, dvs. ned mot Hammern og så langs Maridalsvannet og deretter følge Akerselva helt ned til operaen. Øyvind fikk følge av Brite, Joar, Finn, Eivind, Ole Johan og Knut S. Narve sin gruppe bestod av Hamid, Svein Erik, Einar, Kjell og undertegnede.

Turen ned langs Akerselva måtte gå i svært bedagelig fart, for her var det trangt om plassen. Halve Oslo var ute og vandret elvelangs i det nydelige været. Vi koste oss, og stoppet både her og der for å ta bilder. Ja, vi var turister vi også i dag. Vel nede ved operaen, ble det mer fart i pedalene igjen, så turen hjem gikk raskt av gårde. Ikke racertempo, men heller ikke pratetempo lenger. Ved Bjørnegårdsvingen ble det en siste stopp for å ønske hverandre god helg. Nok en strålende TourTråkk var unnagjort og enda var det mye igjen av lørdagen. Pærfækt

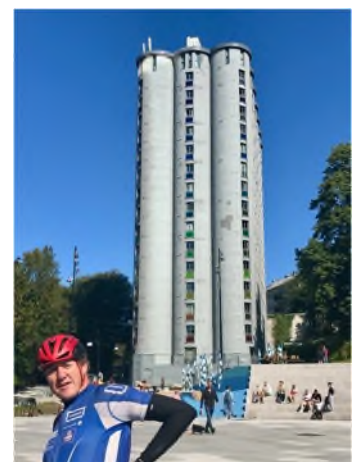
som Knut bruker si!

Om vi så noen dyr, sikkert, men bare de vanlige hundene tror jeg.

Totalt 60 km målte jeg tur retur Jardarhuset.

Øyvind og hans medsammensvorner kom seg også både til og fra Kikut ifølge ryktene. Hvordan det gikk med bollekonkuransen er vi selvsagt spente på?

Mvh Dan-Evert

TourTråkk 20 – Gruppe Solo - 9/9 2017

Kort og rolig soloTour

Sigrunn hadde annonsert landeveissykling utover Hurumlandet og Ola Kragebein hadde foreslått ruta Lierskogen, Asdøltjern også videre. Jeg skulle på musikkøvelse på Musikkhøyskolen kl 11:00 og kunne bare ta en kort timesTour.

Etter at landeveisgjengen hadde startet noen minutter over Sharp så sto det en gjeng rådville MTB'ere igjen utenfor Jardarhuset. Ingen tok kommandoen og ingen hadde forslag til Tour. Jeg ymtet frempå om Ola sitt forslag og prøvde etter beste evne å forklare veien. Erik Skrue Klatremus var opptatt med justering av sykkelen sin og fulgte ikke med på min forklaring, men etter hvert våknet han opp og bekreftet at han hadde en liten aning om hvor Tourforslaget var, men ettersom han kun hadde syklet den løypa to ganger før, så hadde han egentlig ikke peiling på hvor det var.

Hoderystende ga jeg meg i vei på min soloTour som gikk langs Engervannet, Veritasstranda, Maries vei, Høvik og strake veien hjem. Totalt 14,5 km.

Vi får avvente referat fra "rådvillgjengen" om hvor dagens MTB Tour gikk 🚲 📶. I henhold til Strava ble det rundt Semsvannet og opp brattbaken mot Rustan og Nikebatteriet.

Mvh Knut

TourTråkk 20 – Gruppe landevei – 9/9 2017

På landeveien i realt Bergens vær!

Mange har fått litt kalde føtter mht. til det forestående 3-dagers etapperittet til Bergen. Dermed ble det nok en tur på raceren. Denne gang gikk ruta til Slemmestad -Nærsnes-Sætre- Klokkearstua-Hyggen-Lahell-Lierbakkene-Asker-Leangbukta-Klubbhuset. Noen, les Dan-Evert, Øivind N , Ole Asbjørn og Eivind, syntes jo dette ble i korteste laget, og tok derfor runden om Amtmannssvingen-Lierbyen-Tranby og så samme vei til klubbhuset.

Damene Sigrunn og Marianne Brekke stortrives i bukken på de lekke nye syklene sine og følger gruppa så lett som bare det. De har for lengst knekt sykkelkoden, så da er en 9-mils tur bare for småtterier å regne. Det ble kjørt pent og pyntelig med undertegnede i front, og selv Dan-Evert tauet i rolig tempo når han fikk sjansen på toppen av Slemmestadbakkene, ikke til å tro, jo forresten, det er til å tro, han må jo ha gått møkka lei kommentarene til referenten!!

Det ble en bollestopp på Klokkearstua, i pøsende regn, men under tak. De fleste fikk jo frosten i seg så stoppen ble absolutt ikke av den lange sorten. Tankene og praten dreide seg om hva slags vær og temperatur det blir den 20. september, ved avreise til Bergen, og ikke minst dagen etter over Haukelifjell. Det er bare å gå til innkjøp av varmt og regntett utstyr for de som ikke har, og det er det vel strengt tatt ingen som har, bortsett fra Bull Ski og Kajakk!

Temporytter Ole Asbjørn la seg i tempobøylen innover Drammensfjorden og økte farten akkurat nok til at Hamid Besharati kjente krampetendenser, men fulgte feltet inn til Hyggen. Derfra ble det litt strekk i feltet, men ikke mer enn at vi fikk ønsket hverandre god tur ved veiskillet, vi mot Lierbakken-de mot Amtmannssvingen.

Lierbakkene ble tatt i samlet flokk og fra toppen og inn ledet Ola Thjømøe feltet, akkurat så jevnt som han alltid gjør. Han takket for seg ved avkjøringa til Borgen og derfra og inn gikk det knirkefritt tilbake til klubbhuset. Hos meg var det fruen som kapret dusjen først!

Følgende deltok på denne delen av Tourtråkken etappe 20: Ola T., Dan-Evert, Eivind, Øivind, Hamid, Ole Asbjørn, Marianne B, Sigrunn, og Kjell.

Vi loggførte 89, 6 km og 3t og 52 min.

Hadde mer enn nok med å takle regnværet så jeg så ikke et eneste **dyr**, ikke en gang en sau!

Sykkelhilsen!

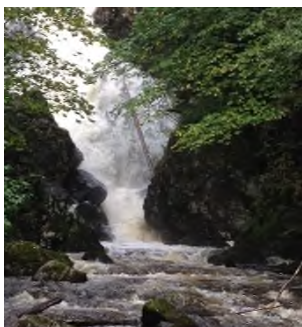
Kjell N

TourTråkk 20 – Gruppe 1 -9/9 2017

Heftige bakkedrag

Hvem: Tour etappe 20 ble gjennomført den 9.9. med følgende deltakere på MTB: Brite, Erik, Einar, Kjell Kes, Sven Erik og Finn N. I tillegg utgjorde Knut sin egen gruppe som allerede er behørig referert.

Hvor og ellers: Oppmøte på denne litt regntunge dagen var over all forventning! Men så viste det seg at over halvparten hadde tatt feil sykkel. Men det hadde ikke Erik som stilte med en for ham ny fulldemper som manglet holder for drikke. Men det ordnet han etterhvert sjøl. Verre var det med Brite som hadde flaskeholder som var festet, men som hadde glømt flasken hjemme (slik skoleunger gjør) men det hjalp Einar henne med. Han hadde nemlig 2 så han løste det problemet galant mens vi andre gutta bare måtte stå betuttet å se på. Men turen gikk som Knut allerede har beskrevet og det betød stort sett bare motbakker hvis vi ser bort fra Kjærlighetsstien som vi kjørte ned.

Etter Hvalstad stasjon tok vi under jernbanen og da vet alle som har prøvd at det går bratt og lenge oppover! Men her var jeg litt heldig å punktere midt i bakken så da ble det en liten hvil. Men igjen var Einar hjelpsom (det heter vel ikke galant når en mann hjelper en mann?) så hvilen ble passe lang. Etterhvert bar det inn i skogen som var meget våt og glatt. Litt hvil ned og rundt Semsvannet men så var det bare oppover. Da var det noen som nevnte noe om Strava og 3 forsvant plutselig i full fart. Vi så dem ikke før vi så at de sto og ventet på en Sætervoll like ovenfor der hvor Rønning og Knut gikk sammen om å slå salto med sykkel for noen år siden. Siste gressbakken var det ikke lov å gå av sykkelen erklærte Erik, og da regnet noen ut at det unngår man ved å ikke stige på.

Ny samling etter Nike hvor Brite forsøkte å protestere på Eriks forslag om en omveg til Askers høyeste punkt, Hagahogget. Men da hun forstod at det kunne gjøre henne til referent ombestemte hun seg raskt og freste opp bakkene dit. Derfra gikk turen strake veien til Gupu hvor ihvertfall skolebrødet stod seg til 5. Vel nede på Kiwi sa min computer 30,6 km og 701 klatremeter. Merkelig nok hadde den samme computeren beregnet bare 630 nedovermeter så vi må ha vært temmelig høyt over bakken på slutten. Vi så bare sauer, noen hvite og noen svart. Og vi hadde heller ikke mye regn i håret før etter Gupu.

Jeg takker de andre for hyggelig følge, og venter spent på om Ola godkjenner frammøte for alle de som hadde tatt feil sykkel?

Mvh Finn N.

TourTråkk 21 - 16/9 2017

Rådvill med behov for EPO

Så sto i der da, like rådville som forrige lørdag angående rutevalg. De rådvillene var Marianne S., Einar M., Peter S., Øyvind F., Per Kristian N., Øivind N. og undertegnede. Flere andre i sykkelgruppa hadde møtt opp for å rigge sykkelgruppa sin stand på Jardardagen. Rådvillheten ble heldigvis brutt da Ola Kragebein ankom og sporenstrekks foreslo Soli - Sandungen medsols, og sånn ble det. Ola dro på en spasertur i Tanumskogen og vi fulgte Ola sitt forslag.

Ved Sem gjestegård delte vi gruppa i to. Einar, Øyvind, Øivind og Peter dro rundt Semsvann, mens vi andre tok asfalten opp mot Solli. Marianne gikk raskt i brudd, kort tid etterpå fulgt av Per K. Undertegnede, som går på antidoping for tiden, slet med pusten og pulsen i mangel på røde blodlegemer. Savnet en liten dose EPO der jeg gående opp brattbakken mot Solli ble innhentet av gjengen som dro rundt Semsvann.

Gruppa samlet seg ved Solli gård og ble enige om at neste stopp måtte bli bollestopp ved Furuholmen. Ved gamlehytta til Joar hørte vi litt hundeglam og hissig hyling fra en hane. Rundt Sandungen gikk det i fint driv, med Einar, Øyvind og Peter i brudd i front. Ved Furuholmen var det vannskade, stengt og dermed ingen boller. Vi dro derfor til Gupu hvor vi utendørs i solveggen inntok kjempestore skoleboller, vafler, kaffe og kakao.

Ferdig spist kastet vi oss på syklene for å returnere til Jardardagen, og da møtte vi de tre som gikk i brudd. De hadde tatt en avstikker opp til Hagahogget for å

teste motbakkeformen. Vinneren ble visstnok Einar. Vi oppfordret til at de også burde teste bakstverket på Gupu, sa "ha det" og dro via lysløypa ned til Vestmarksetra og hjem.

Logget 32 km. De som dro til Hagahogget fikk registrert 43 km.

Mvh Knut

TourTråkk 22 - 23/9 2017

Duo Tour

Ja, da sto jeg der aleine da ett på 9 og planla min solo tour, men da dukka Kjell opp 9 sharp, så det ble en duo tour.

Det gikk fort å avtale rute når det ikke er så mange tilstede med meninger. Vi gjør det 'baklengs' av en kjent rute og den skal ikke være for lang, for Kjell skulle rekke oppdraget som barnebarnsvakt kl. 11:00. Vi satte i vei oppimot Vestmarka og praten gikk livlig. Har får hørt det meste om vannsystemet i Sandvika, ferie på Island og flere andre hyggelige og nyttige samtaler. Fra Vestmarka gikk det videre oppover og inn Grønlandsveien, og det ble litt strekk i gruppa oppover mot Grønmland, men gruppa samlet seg igjen på toppen. Så bar det nedover og inn den sølete veien mot Mikkelsbånn, trillesti over til Svartvann og ned til Skoglund. Så da var den delen gjennomført 'baklengs'.

Så bar det videre nedover på sykkelsti til Bjørumssaga, stien over mot Isi og så til Tandberg gård. Der tok vi et dristig valg og svingte til venstre inn nye veier ingen av oss hadde vært på før. Men det var et klokt valg og vi kom helt oppunder Einåsen. Litt feil navigering rundt sjømannshjemmet (?), men vi tak oss greit inn, og kom oss over til

stien ned langs Lommedalselva. Derfra bar det strake veien til Vangsbrua, gjennom Rud og vi skilte lag og takket for touren i krysset Skuiveien/Bærumsveien. Jeg logget drøye 30 km på computeren.

Fra naturens side så var det en overkjørt padde, en oppskremt orrfugl og vi tok oss tid til en god prat med en sauesanker ved Skoglund, og et lenger stopp med laksesafari ved Bjørumssaga, hvor jeg lærte at det enda er noen uker til gyting.

Ellers må jeg bare si at Kjell og jeg fortjener gull stjerne i oppmøteprotokollen, siden vi reddet den fra å få hull, når VM gruppa er på Tour utenfor nærområdet.

Sykkelhilsen fra Klaus

Lik positur, bare annen bakgrunn ☺

Jardar IL – Tour til Bergen 20 - 22/9 2017

Folkefest, folkefest, folkefest....

Så var endelig dagen kommet, onsdag 20. September. Startdato for høstens lenge planlagte tur til Bergen og VM på Sykkel. Sist gang det var sykkel VM i Norge var i 1993. Mesterskapet den gang gikk i Oslo. Likevel satt undertegnede hjemme i stedet for å heie langs løypa. Men det skulle ikke skje denne gang. Dels pga. den økte sykkelinteressen i landet vårt, men først og fremst fordi jeg selv har blitt så glad i å sykle og få ta del i det gode sykkel fellesskapet vi har fått her i Jarðar. Og hva var da mer naturlig enn å foreslå å sykle hele vegen til Bergen. Og tenk, hele 19 andre syklisterte på ideen og ville være med. At to av våre ivrigste syklisterte, Knut og Ola, måtte sette sykkel til side, var selvsagt et skår i gleden, men begge ville være med likevel. Ola i støttemannskapet hele vegen, og Knut lovet at han skulle møte oss i Bergen for å dele sykkel festen med oss der. Derfor hadde vi mye å glede oss til.

Etappe 1. Bærum - Rauland

Og der stod vi da i blått og hvitt og med gule refleksvester utenfor Jarðar sitt klubbhus klare for å ta fatt på den lange reisen. Spente ja, men veldig klare. Og vi var ikke alene heller, selv om det fortsatt var tidlig morgen, mørkt og med regn i lufta. Flere venner i Jarðar hadde møtt fram for å ønske oss vel av gårde. Det varmet. Og Mette Bugge på oppdrag fra Jarðar posten var selvsagt på plass. Ja selv Budstikka stilte med kamera for å forevige denne spinnvillige ideen.

På Lørdager er det avreise 9 o'clock sharp. Denne morgenen var det 7 o'clock sharp.

Endelig var vi på veg. I 3 grupper av 6 syklisterte rullet vi bortover mot kiwi Bjørnegård, forbi Malerstua og ned på Billingstadsletta mot Holmen, Skaugum, Asker kirke, Drengsrud og så begynte det å regne

På Liertoppen måtte derfor regnjakkene finnes fram fra baklomma. Ned Liebakken mot Drammen var det nok flere enn meg som var litt betenkt. "Dette kan bli vått og kaldt" tror jeg flere tenkte i sitt indre. Men vel nede på flatene inn mot og gjennom Drammen, fikk vi igjen varmen i kroppen. Ja, regnet var ikke så voldsomt lenger heller, var det vel?

Vi hadde valgt en ny rute utav Drammen etter tips fra Einar. Vi fulgte sørsiden av Drammenselva mot Mjøndalen, og så videre mot Vestfossen i stedet for å dra innom Hokksund. Et flott valg. Og i Vestfossen var det tid for turen og etappens første stopp. Og det var da jeg forstod at dette kom til å bli en topp tur uavhengig av regn og kulde og vind. For her var hele støtteapparatet på plass i 4 biler. Alle markert med plakater som stolt fortalte at her kommer Jarðar IL på veg til VM i Bergen. Mat var satt fram, og både varmt og kald drikke ble servert sammen med hyggelige tilrop og hjelpende hender når varmt tøy skulle hentes fram fra varebilen. Det hadde regnet nesten hele vegen hit, men stemningen var igjen upåklagelig. Med varme klær og mat i skotten bar det i veg igjen mot Notodden. På mange måter var det vel her turen virkelig startet for oss alle. For nå skjønnte vi alle hvor bra dette teamet var og hvor heldige var som hadde et slikt støtteapparat med oss. Og jeg håper og tror støtte mannskapet følte det samme.

På veg mot Notodden måtte vi over Meheia, en stigning på vel 400m. Vi tok det rolig, men noen av oss merket bakkene mer enn andre. Det ble naturlig nok avstand mellom gruppene. Vel framme i Notodden, var det blitt ca 20 min ned til Kjell sin gruppe. Delvis fordi de kom av gårde en god stund senere enn oss andre fra Vestfossen. 10 mil var unnagjort og vi var halvvegs til Rauland. De fleste byttet til varme klær igjen. Så bar det av gårde igjen. Vi hadde god medvind og i gruppa vår la Bård seg i front og drog jevnt i et par og 30 km/t i mil etter mil. Selv hadde jeg gode bein, men var litt urolig for at det kanskje gikk litt for fort for noen. Men alle var fornøyde med farten. Men da bakkene kom, var det plutselig nær full stop for Øyvind. Uten trening på et par måneder, hadde nok lysten og viljen vært litt større enn fornuften i starten. Og Øyvind hadde sågar lagt seg i tet mange ganger også. Nå hadde han lagt seg lenger bak i rekka og formante farten ned. Først forsiktig med "Roe". Til slutt litt mer direkte med kraftig røst: "Ned med farten da for ...". Bård mente selv han hadde roet det han kunne uten protest, men nå svarte han, dog forsiktig: "Skal det gå saktere nå, må jeg gå av sykkel".....

Undertegnede viste at vi såvidt hadde begynt på bakkene opp Åmotsdalen, og fryktet at dette ville bli svært tungt for Øyvind, når han slet allerede her nede i bunn av bakkene. Det skjønte nok Øyvind også, for han konkluderte raskt med at "Gutter jeg står av her på denne etappen, for jeg skal være med på resten av turen til Bergen fra i morgen" En svært fornuftig og riktig avgjørelse av Øyvind, selv om vi alle forstod at det kostet en god del å måtte gi seg. Respekt Øyvind. Og Øyvind var selvfølgelig med på hele resten av turen. Ola i støtteapparatet ble ringt opp, og i løpet av 10 små minutter var Øyvind plassert i Ola sin varme bil.

Det er mange bakker opp Åmots-dalen så det var mange trøtte kropper som fikk forpleining på den siste stoppen i Åmotsdal. Men det er utrolig hva litt mat gjør med en sliten kropp. Nye krefter lokkes fram og når en i tillegg vet at det er knapt 3 mil til dusj og badstu venter på Rauland, ja da hiver en seg på sykkelsetet igjen.

Først i løpa lå gruppe 2 med Kristina. Det hadde de for såvidt gjort nær hele etappen. Med Einar i tet på flatene, og med beskjed om å roe i bakkene, holdt de sammen hele vegen fra Bærum til Bergen. Min gruppe 3 hadde jo mistet Øyvind E ved Nutheim, og både Øivind og Eivind begynte å bli skikkelig slitne. Bård og Olav hadde flust av krefter igjen, og undertegnede var ikke så sliten han heller. Men kalde på fingre og tær begynte flere av oss å bli. Undertegnede mente derfor det var greit at hver enkelt kunne få dra på i sitt eget tempo den siste milen mot Rauland. Olav og Bård lot seg ikke bed to ganger og la av gårde i ren tempo-fart for å ta igjen gruppe 2 som lå et stykke foran oss. Undertegnede la seg på hjul, men fant ut at det kanskje ikke sømmet seg at visekaptein i gruppa lot de mest slitne kjempe seg fram alene. En grunn skal man jo ha for å slippe tempokjøret Uttrykksikonet smile:)

Inn på Raulandakademiet kom vi imidlertid alle sammen i god tid før kl. 1700, godt innenfor planen. Kjell og gruppa hans kjørte jevnt og bra, men også i hans gruppe var det flere som slet i bakkene. Marianne fikk god hjelp av Kjetil når det røyntet på som verst. Men fram til Rauland var det mange fornøyde syklistere som heiv seg inn i en varm dusj. Våte klær ble stuert inn i varmeskap og noen av oss klarte til og med å finne oss en badstu. Nydelig. Klokka 1830 var det felles middag for hele gjengen. Kvelden ble tatt tidlig. Det hadde vært en lang, kald og våt dag og vi hadde fortsatt to lange etapper igjen. Men vi hadde gjennomført første etappe på beste vis og uten noen ulykker eller farlige situasjoner. Vi var i rute. Vi hadde vist at vi klarte dette fint. I morgen skal vi videre opp på fjellet. Måtte vi unngå snø, var det siste jeg tenkte. Så sovnet jeg.

Etappe 2 Rauland - Odda

Torsdag morgen var det fortsatt yr i luften. Kvelden i forvegen hadde vi lest at det kunne bli snø på fjellet og vi hadde begynt å planlegge for at vi kanskje måtte forlate planene om å kjøre rundt alle tuneller, og i stedet kjøre med eskorte foran og bak gjennom de mange tuneller. Sikkerhetssjef Magne hadde imidlertid sovet på dette i løpet av natta, eller kanskje heller «ligget våken» og bekymret seg gjennom natta. «Vi kan ikke sykle gjennom tunellene, det er ikke tilrådelig i forhold til hverken trafikksikkerhetsregler, medtrafikanter eller oss selv» insisterte og konkluderte Magne i en og samme setning. Dermed ble det ingen diskusjon mer om det temaet heller, selv om undertegnede nok ikke var helt sikker på om vi hadde noe fullgodt alternativ dersom det faktisk ville komme snø. Men det er jo ingen grunn til å bekymre seg i forkant, så dermed la vi av sted med godt mot alle mann. Det vil si, Øivind sa ganske fort beskjed om at det var best han valgte bilen i stedet for sykkel i dag. Han hadde kjent det godt i nakken dagen i forvegen, men valgte å starte for å se om det var blitt bedre. Det var det ikke, og da var det bedre å la nakken og kroppen få ro slik at han heller kunne være med igjen den siste dagen inn til Bergen. Og det var han selvsagt.

Ut fra Rauland kjørte vi langs innsjøen Totak like til Arabygdi. Farten var avpasset og humøret på topp. Og stedsnavnene fortalte oss jo at vi var langt fra Bæruns gater og stedsnavn. Og bedre ble det ikke da vi med ett passerte et skilt som sa at vi nå var på veg til Urdbourdi! Olav kunne stolt fortelle at dette navnet betydde at Ura vi snart skulle kjøre gjennom har sitt navn fordi det er Ura som ligger like inntil plassen Bøurdi. Så da så. Og for en UR det er: Ifølge Sagnet sies det at Tor med hammeren var på besøk hos to brudefølger i Arabygdi. På den ene gården fikk han servert øl i ølkrus, på den andre fikk han drikke øl av ølbollen. Dette synes han var så smålig at han tok med seg det første brudefølget opp på toppen av fjellet og så slo han med hammeren så hardt at et steinras dekte hele dalen og det andre brudefølget. Men med det samme han slo så mistet han hammeren sin, og

han ryddet en veg gjennom ura da han lette etter hammaren. Denne vegen heter derfor selvsagt Torsvegen, og er skiltet og merket som fottursti.

Men vi hadde ikke tid til å beundre turstien rett gjennom ura denne gang. Vi skulle videre. Litt oppover først rett etter Urdbøurdi, før det igjen bar utfor nedover mot Haukeligrend. Her fikk Finn et høydepunkt på turen da ha for første gang opplevde å kjøre forbi undertegnede i en bratt nedover bakke. Og det blir nok ikke siste gang heller. Dårlig erfaring med «wobbling» har gjort at jeg er blitt en skikkelig pyse nedover. Godt jeg er såpass sterk at jeg ennå tar deg igjen når det går oppover Finn ☺.

Etter en rask stop til VENSTRE ved Haukeligrend, var det endelig tid for å komme oss opp på Haukeli fjellet. Og heldigvis var det ingen snø i sikte. Turistvegene over alle tunellene var helt knall å kjøre på. Dette var virkelig artig. Selv var det sikkert over 40 år siden jeg hadde kjørt på disse smale vegene. Min far likte seg ikke i tunneller, så vi måtte alltid opp på snaufjellet for å nyte utsikten som han brukte si. Og det gjorde vi også. Selvsagt ville det vært enda bedre med sol, men vi hadde god sikt og vi fikk en flott opplevelse alle mann. Men da vi skulle ta av før avkjøring ved Austmannlitunnelen, oppdaget vi at gruppe 2 peiset rett inn i den nesten kilometerlange U-tunnelen, og det med selveste sikkerhetssjef Magne i følget. Hva hadde skjedd? Tidligere samme morgen hadde jo Magne med skarp røst formånet alle om at kjøring i tunneller var helt uaktuelt. Og nå suset han selv inn tunnelen med hodet langt ned i bukken. Dette må selvsagt få følger, og saken vil bli rapportert helt til topps i sykkelgruppa. Magne må selvsagt forberede seg så godt han kan, men bevisene er uomtvistelige. ☹

Både på Haukeli og over Røldalsfjellet er vi på ca. 1100m høyde. Siste stop i Røldal nede på 400m, så det ble en fin stigning derfra og opp til toppen. Alle var ikke like glad for de lange bakkene, men opp kom vi alle mann og ikke minst alle våre 4 spreke damer. Ned fra toppen fikk vi turens eneste punktering. Det var Bård som punga, og det med slangeløst dekk. Litt mer strevsomt å skifte et slikt dekk, men etter ca. 10min tid var nytt dekk på plass.

Det siste stykke ned fra Seljestad mot Skare hadde jeg lagt ruta om gamlevegen. Denne vegen har for øvrig Øystein Sunde laget en egen melodi om, der temaet er at en campingvogn og lastebil møttes i en sving og ingen kom derfra, men etablerte et eget lite samfunn der i bakkene opp mot Utsikten. Vi så imidlertid ikke noe til hverken camping bilen eller folk, så de har nok kommet seg derfra nå. Det gjorde vi også til slutt, selv om vi nesten kjørte ned en bom som vi såvidt fikk øye på i siste liten. På flatene inn mot Odda fikk vi opp tempoet, særlig når en sykkelgjeng fra Kristiansand i samme ærend som oss tok oss igjen. Inne på Odda Camping var gruppe 2 selvsagt allerede ankommet, og de hadde sågar fortalt min bror som bor i Odda at jeg og min gruppe sannsynligvis var laaaaaangt bak. Dermed fikk jeg ikke hilst på han før litt senere på kvelden. Hyttene på Odda Camping var av ok standard om enn noe små. Men det var varmt vann i dusjen og tørkemuligheter for våte sykkelklær og da er en sliten syklist mer enn godt fornøyd. Kvelden ble avsluttet med middag på Trolltunga restaurant (hva ellers) med kumler på menyen. Eneste skår i gleden var at restauranten hadde gått tom for Bacon. Og det er nesten det samme som å gå tom for kjøttkaker når du skal servere kjøttkaker! Skjepings!

Tredje etappe Odda - Bergen:

Så var det bare en etappe igjen. Du kunne merke at alle var litt ekstra glad og spente da vi dro fra kaia i Odda litt etter kl. 0800. For nå var det jo bare sjarmør etappen igjen, mest uten noen bakker av noe slag, trodde vi. Godt vi ikke hadde studert profilen i detalj i forkant. Ut fra Odda måtte vi gjennom en nesten 2 kilometer lang tunell og her kjørte vi eskorte med en bil foran og en bak og blinkende lys fra både biler og sykler. Mon tro hva bilistene vi møtte tenkte. Proft var det i hvert fall. Denne dagen bestemte vi at alle gruppene burde holde mer følge, ikke minst fordi vi ville være sikre på at vi alle kom med samme ferge. Her var det bortimot 1 times ventetid mellom ferje avgangene og ingen venterom å varme seg i.

Og den planen skulle vise seg å være smart. Med Ola som tids-planlegger rakk vi selvsagt begge fergene med akkurat passe margin (et par minutter). Men vi kan ikke gå på ferga før vi kommenterer turen gjennom Jondal. Jeg tror jeg har alle med meg når jeg slår fast at denne gamle, smale og svingete vegen gjennom Hardangers flotte frukthager var nesten magisk. Og ja, dette er min farfars hjemsted. En bestefar som dessverre døde bare måneder før jeg selv ble født. Han vokste opp i Jondal og Strandebarm før han måtte til Odda for å tjene til livets opphold. Først som baker, siden på smelteverket. Det ble hverken baker-yrket eller smelte-verksarbeider som ble min bane. Men tilbake til Jondal kom jeg til slutt, og det på sykkel, hva ellers.

På øya midt i Hardangerfjorden fikk vi igjen en del regn, etter å ha vært forskånet for det mesteparten av turen mot Jondal. Og distansen var også litt lenger enn vi hadde stipulert på kartet. Godt da at støtteapparatet forstod at vi måtte ta en pause litt før vi kom fram til fergekaia. Regnet høljete ned, men med buss-skur som serveringssted gikk mat og drikke lett ned. Småkalde ville både gruppe 2 og 3 gjerne komme seg videre mot ferga, men Ola var streng nå, og formanet om ro i rekkene. "Vi må vente på Kjell og gruppe 1, slik at vi vet at alle gruppene når samme fergeformante han med mild røst som alltid. Og da ventet vi selvsagt. Men da Kjell og hans trofaste følgesvenner svingte inn mot buss-skuret for å få seg litt mat i skroten de også, så var klokka alt så mye at Ola måtte bed alle legge seg i bukken og kjøre det vi kunne. Og som allerede røpt over. Takket være Ola sin tids-kontroll kom alle vel om bord også til den siste ferga.

Vel iland på fastlandet, var humøret og stemningen svært bra. Nå var det jo bare sjarmøretappen inn til Bergen som gjenstod. Gjennom Os holdt vi kanskje vel kort avstand mellom gruppene, men det skyldes at vi var redd for å miste hverandre av synet. Og det var ikke så rart, for med ett var vi midt i et større anleggsområde. Vi måtte skille lag med følgebilene og forsøke å navigere oss så godt vi kunne på egen hånd. Etterhvert var vi inne på ruta igjen, men hvilken rute? Var vi ikke ved kysten og var vi ikke ferdig med lange og bratte bakker? Nei tydeligvis ikke. Ruten vi hadde valgt (les meg), var anbefalt av gode sykkel-venner fra Bergen som hadde advart meg fra å velge hovedferdselsåren fra Os mot Bergen grunnet svært mye trafikk. Men at denne sykkelvegen vi fulgte nå var så kupert, det var nytt for meg også. Ja, at vi skulle få den bratteste kneiken på hele turen over Fanafjellet bare en drøy mil før vi nådde bestemmelsesstedet i Bergen, hvem skulle tro det. Og med rette, kom det noen saftige kommentarer fra gruppa også. "Hvem i hel.... har lagt opp denne ruta?" hørtes godt helt til front av gruppa, fortjent nok. For å bøte litt på skaden forsøkte jeg å bidra med litt ekstra hjelp til Finn som var så sliten nå at han sikkert trodde vi hadde tatt feil retning ut fra OS og var på veg opp på Hardangervidda istedenfor inn mot Bergen. Så sliten var han, at han heller ikke merket at undertegnede måtte dele dyttingen med Kjell som fortsatt var sprek som en ungdom.

Endelig var vi på turens aller siste topp, og her måtte vi bare ta en stop for å samle gruppene slik at vi var sikre på å få alle samlet inn til Flesland. Og tror du ikke Støttegruppa med Ola, Marianne og Sondre hadde klart å spore oss opp igjen og stod og ventet der på toppen. For en gjeng. Det ble delt ut sjokoladeparer og delt på drikke. "Det er bare litt over en mil igjen" var de trøstende ordene for de som lengtet til mål, men om det var flere bakker igjen, så det viste ingen.

Men se der dukket kameraten til Einar opp, og han fikk følgende enkle oppgave: "Led oss den aller enkleste vegen inn til Hotel Clarion på Flesland". Og Einars kamerat leverte varene. Litt hit og litt dit, litt nedover og litt oppover, men ikke noen voldsomme bakker og så kom det et lite hyl baki gruppa: "Se et Fly - Vi er snart på Flesland". Og det var vi. Der lå den nye Terminalen og like ved et hotell med Sky bussen stående utenfor, og der var hotellet til BMW laget. Men aller flottest var det når vi så Hotellet vårt med Jardars støttegruppe på plass selvsagt. Du hvor stolt jeg tror vi alle var da vi trillet inn foran hotell inngangen. Vel 52mil på 3 dager og langt over 5000 høyde-metere hadde vi unnagjort. Og det hadde vi gjort uten en eneste skummel trafikal hendelse. Men best av alt. Vi hadde kost oss sammen hele vegen, til tross for regn og kalde ben og fingre. Og det kan ikke sies ofte nok. For et støtteapparat. Dere var helt fantastiske. Takk til Narve, Svein Erik, Ola, Marianne, Aud og Britt. Dere utgjorde den store forskjellen. Uten dere hadde humøret ikke blitt det samme og turen for oss alle mye tyngre. Takk til Kjell og alle på gruppe 1, Kristina og alle på gruppe 2, og Øyvind og alle på gruppe 3.

Denne turen kommer i alle fall jeg til å huske lenge. Ja, jeg innrømmer at det har gått med noen timer til planlegging, men også det er jo gøy, spesielt når en vet at en har å gjøre med en så positiv gjeng som dere.

Turen ble akkurat så begivenhetsrik og bra som jeg hadde håpt på. Jo, det kunne selvsagt vært mindre regn og skinnende sol hele vegen, men kanskje hadde ikke turen blitt husket så lenge da. Og i stedet fikk vi det været i Bergen og vi fikk oppleve den sykkelfesten som jeg lovet dere. For er det noe Bergensere kan så er det å samles til "Folkefest" uansett hva det skal festes for.

Så tusen takk til dere alle for at dere bidro til at denne turen ble uforglemmelig. Jeg slutter meg til min brors ord:

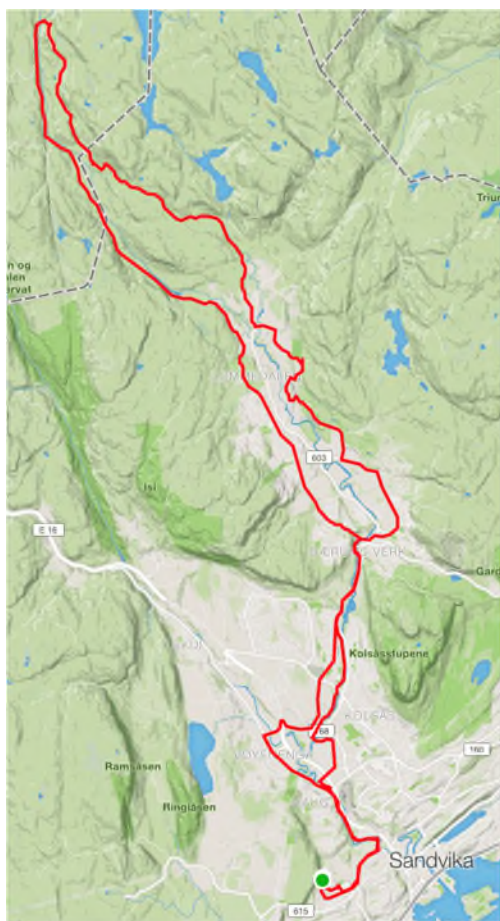
FOLKEFEST, FOLKEFEST, FOLKEFEST, FOLKEFEST, FOLKEFEST

Mvh Dan-Evert

TourTråkk 23 – Gruppe 1 – 30/9 2017

Rollercoaster på Krokskogen

Deltakere: Dan-Evert Brekke, Finn Nybakke, Hamid Besharati, Kjell Nervold, Ole-Johan Sundsvold, Øivind Nullmeyer og Einar Markhus

Rute: Jeg logget 47,5 km hjemmefra til klubbhuset, opp langs Lomma, over Bærum golf, Vensås, By, opp mot Aurevann, Lommedalens rollercoaster til Greinehytta, Tverrelva, Guriby og Gamleveien gjennom Lommedalen. Siden jeg da avsluttet turen ved Bærum's verk, antar jeg at de andre som var med på turen har syklet tilsvarende lengde.

Verdt å nevne: Forholdene langs «Lommedalen Rollercoaster ride» fra Holmevassbekken (ved Aurevann) til Greinehytta (bilde) var ganske gode, ingen grunn til å trille sykkelen her. Et ganske morsomt strekk å sykle.

Opp fra Bærum Golf ble det noe usikkerhet om hvor vi kunne sykle, ved en tilfeldighet ble Kirkebyveien valgt. Etter ca. hundre meter ble det reist tvil i gruppa om dette var et lurt valg. Jeg mente eplekjekt at jo dette går bra, men så ble jeg usikker på om det var så lurt, kanskje jeg hadde tatt feil og egentlig tenkt på stien sør for golfbanen. Hmm... her måtte jeg tenke raskt og kom på at om vinteren går det ei skiløype videre opp mot Vensås. Kanskje det var en mulighet om sommeren her? Men skiløypa går jo over et jorde og der er det neppe populært om vi skulle begynne å sykle! Etter å ha tenkt litt videre ante det meg at det kunne gå en sti inn til venstre bak jordet. Og jo ganske riktig der var det en ridesti som gikk til Vensås, som egentlig var ganske fin å sykle på, bortsett fra alle disse sporene etter hester som gjorde stien ganske humpete. Velvel, det var jo en ridesti så det fikk vi leve med. Når vi endelig

var igjennom til Vensås var de fleste enig om at jo dette var en morsom sti.

Dagens lærdom: Ole-Johan som ned fra Tverrelva synes det gikk ganske tungt. Men plutselig fant ut at det var ganske lett å ligge på hjul. Da kom det tørt fra Kjell «Det er dette som er sykling».

Fra dyrenes verden: Fire hunder i bånd.

Mvh Einar

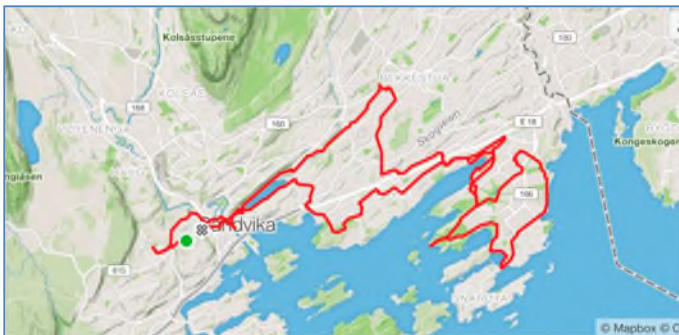
TourTråkk 23 – Gruppe 2 - 30/9 2017

Engervannet, sesongdebutant og dobbelthaker

«Delvis-gruppa» Ola Kragebein og Knut hadde annonsert en særdeles flat Tour til Fornebu og boller i byen.

Om det var bollene eller delvisgubbene som lokket Marit til å sesongdebutere vites ikke, men i alle fall dukket hun opp i god tid før sharp med sin pent brukte 50-års presang. Veldig hyggelig det, og jammen kom ikke Marianne S. også susende on-time etter å ha byttet fra morgenkåpe til sykkel tøy - etter at Ola Kragebein hadde forlatt Kampebråten for å dra på Tour-Tråkk. Mindre hyggelig var det at Knut ikke møtte - i løpet av nattens mulm og mørke måtte han til sjekk hos ekspertisen på Bærum – men da vi snakket med han rundt bolletid var alt heldigvis ok og han skulle hjem i løpet av dagen.

Så da var vi fire stk som utgjorde gruppe to, Marit, Marianne S, Ola Kragebein og undertegnede. Dette var for øvrig første sykkel tur for Ola etter møtet med sauen i Birkenløypa, men han skulle ta det pent og pyntelig.....

Stien mellom Engervannet og jernbanen gir god sikt til vannet hvor flere fuglearter poserte på trerøtter som stakk opp. Visste du forresten at vannet en gang het Folangr (kommer av trang fjordarm den gang vannet stod høyere enn i dag), og i 1942 havarerte et britisk bombefly i Engervannet (!).

Videre gikk turen mot Høvik og Veritasbygget, og so far so good for Ola K. Her er det imidlertid en ca. 30 cm høy stabbestein-kant i svingen, og for å komme inn på gangveien til Solvikveien må denne forseres. Det gikk

an å sykle rundt men sykkelabstinensen hos Ola var nok betydelig og når sånne små hinder normalt er for bagateller å regne; i et kort sekund glemte Ola kragebeinet, tok fart og røsket i styret for å få opp framhjulet.....Han kom seg over, men i påfølgende umiddelbare stopp for å kjenne etter i krageben og armer var det null medlidenhet å spore fra hans bedre halvdel, for der gikk Ola's lørdags-støvsuging i vasken!

Snart var vi ute på Fornebu og Snarøen og passerte Norske Skog sitt store flotte bygg - som er malt i svart men dagens status skulle vel heller indikere rødt – og videre ut på brygga hvor det ble fotografering.

Visst måtte vi ha en selfie, og det var da Marianne sporenstreks uttalte at selfier er bra for de tas som regel ovenfra og da kommer ikke dobbelthaken med!! Som det fremgår av bildet er det ikke antydning til dobbelthaker – og i hvert fall ikke hos Marianne.

Bollekiosken ved sjøflyhavna så stengt ut, så derfor ble det kaffe med nogo attåt på Kanel i Sandvika. Fyr på peisen, varmt og god prat i trivelig selskap – i det hele tatt så var det en utmerket Tour!

Det ble vel ca. 38 km.

Mvh Per Kristian

TourTrakk 24 – Gruppe 1 – 7/10 2017

TourTrakk inntar Høstutstillingen på Fossum

Vel,- referatet denne gangen blir nok av den enkle sorten – gruppe nummer 2 – Finn – har jo allerede publisert, og slo gruppe 1 rått på tid og lengde. Finn burde egentlig definert seg som gruppe 1 – han syklet jo lengst - men vi lar den ligge nå.

En absolutt strålende høstmorgen var det og Hamid, Finn N, Klaus, Brite Knut, Narve, Einar, Ola og undertegnede sto klar sharpish 9 ish. Bra det – kun Finn og Brite hadde meldt sin ankomst på Face kvelden før. Kort rådslagning – de fleste klar for enkel tour med pit-stopp på Høstutstillingen til Bull på Fossum for å besiktige - sykler må vite. Det ble Fossum først – deretter kanskje muligens Brunkollens boller eller noe sånt.

Nå er jo hovedruta til Fossum blitt nokså kjent for de fleste – men en kort beskrivelse gis her – Sandvika – Engervannet inn fra Rimi – Bekkestua – snitting av Øvrevoll galoppbane – Eiksmarka og Lysakerelva opp til Fossum. Bull hadde rigget riktig fin til - Høstutstillingen bød på sykkelprat og sykkeltesting av diverse sykler – til utrolige priser.... Offroad EL til kun 30-40 lapper ++ og et par fulldempere fikk noen tilhengere i løpet av kort tid! Det ble vel en lottokupong på et par av oss denne ettermiddagen tenker jeg ☺.

Brunkollen ble neste mål – og undertegnede, som var fordypet i en teknisk diskusjon, måtte kaste seg på sykkelen for ikke å bli akterutsyklet – avmarsjen var gått hus forbi. Det gikk traust opp bakkene – som alltid er litt lengre enn jeg husker. Temperaturen på Brunkollen viste duggriske + 7C og kun få gjester så tidlig.

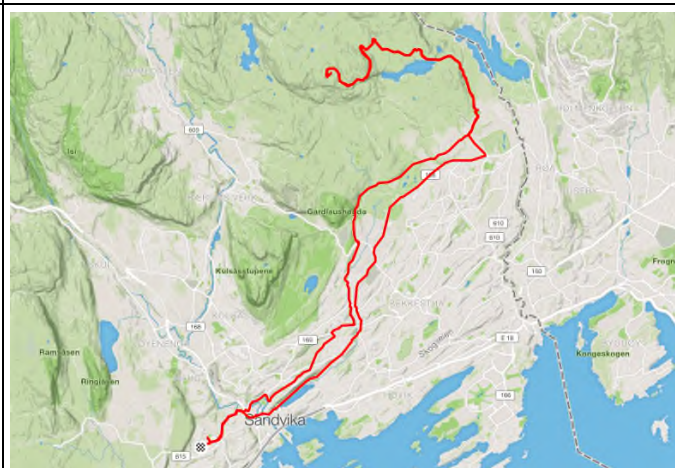
Skolebrødene må vies ekstra oppmerksomhet her. Store, tunge, godt med vaniljekrem og umulige å spise uten å søle. Hamid og undertegnede måtte innta disse med gaffel – herlig! Terningkast 6.

Det ble en enkel tur hjem for de fleste unntatt Finn da. Vi trillet ned bakkene, kort stopp hvor Finn dro på sin gruppe 2 tour-ekspedisjon (eget referat), og undertegnede fikk tid til å kle på seg riktig. Hadde syklet med flagrende buksestropper hele veien ned til øvriges forlystelse – ærre så gøy a!? JJJ. Vel, nok en runde på Høstutstillingen på Fossum, med ditto mer testsykling og sikling før vi i relativt rolig tempo satte kursen for Sandvika via Ankerveien, nordsiden av Haga Golf, Øverlandselva til Bærumsveien og videre på sti/grusvei gjennom Skytterdalen.

Var vel hjemme ved 13 tiden etter ca 45 km tur i særdels godt humør - topp vær og super turgjeng denne gangen også!

Øyvind Foyen – 9 oktober 2017.

TourTråkk 24 – Gruppe FINN-7/10 2017

LangTour

Det er jo egentlig ikke min jobb å skrive referat i dag, men så ble jeg alene i gruppe 2, og da slipper man jo ikke unna. Og da tillater jeg meg å kommentere at på fredag var det ingen reagerte på mitt løypeforslag. Så stille var det at Brite måtte spørre om det ble Tour. Etter Olas forsikringer om at det ennå var igjen minst tre Tours meldte Brite seg på. Dagen etter stilte det plutselig 8 - åtte - hanner ved Tourens start! Og selvfølgelig Brite.

Etter særdeles nydelige boller på Brunkollen, valgte jeg å ta Nordmarka hjem til Oslo. Jeg kunne ikke riktig forstå Narves bekymring for at jeg måtte krysse en bekk, men når jeg måtte sykle i bekken et godt stykke forstod jeg hans advarsel. Jeg kom meg imidlertid tørrskodd ned på Sørkedalsveien og valgte å ta gamle Heggelivei oppover i marks. Den er tung og bratt og høyere enn i kneika etter setra kommer jeg nok ikke på denne turen. Oppkuven går jeg rundt til Kringla og deretter en kort overgang til Lille Sandungen hvor jeg tar en matbit i sola. Her har jeg flere ganger sett en rev men den viste seg ikke i dag. Jeg fortsetter på nordvest siden av Lille og store Sandungen og treffer traseen vi vanligvis bruker på turen fra Ringkollen. Jeg er nå på hjemmebane og svinger til venstre før Hakloa. Etter noen høydemeter har jeg nydelig utsikt over Halloa

men sterkt motlys av ei varmende sol gir dårlig fotografier. Turen fortsetter forbi vann med navn som finnes på hjemlige trakter rundt Hamar. Mårsjøen og Trehørningen er slike. Veien går ned mot Hakadal men en skarp sving mot høyre holder meg i marka. Etterhvert passeres Ørfiske, Movatn med Gjøvikbanen og så bratt ned til Maridalsvannet som passeres på østsiden som ikke er asfaltert. Etter noen kneiker er jeg på Kjellsås og hjem. Jeg så ingen andre dyr enn hunder hvis jeg ikke skal nevne en flott sommerfugl som satte seg på meg i matpausa. Var hjemme litt før klokka 5 nesten 9 timer etter at jeg dro hjemmefra. Bli og fornøyd! Takk for følget på første etappe. Og en spesiell takk til Brite som sørget for godt oppmøte.

Finn logget 132,3 km. Respekt!

Mvh Finn N

TourTråkk 25 – 14/10 2017

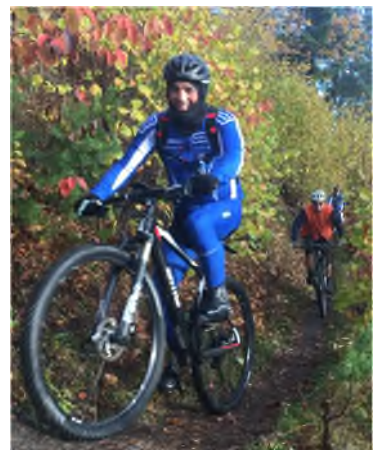
Stressless på Brønnøya!

Det var en rolig og kjølig morgen, litt tåke her og der, og 11 syklister gled stille og rolig inn foran Jardarhuset i god tid før 0900 sharp.

Vi lot oss ikke stresse av at Knut hadde kjøpt seg nytt sykkelvidunder for 4000+ som Klaus siklet på og måtte prøve. Ole-Johan stresset heller ikke med å fortelle at også han hadde ganske så ny doning, for han er ikke så veldig opptatt av sånn. Øyvind lot seg ikke stresse verken når har fortalte om at hans sykkel sko akkurat hadde passert NI år, noe han hadde funnet ut ved rydding i en kvitteringsbunke kvelden før, eller når han kort tid etter start punkterte for tredje gang på kort tid. Det var da heller ikke ANTYDNING til stress å spore da han, Hamid og Finn tok seg GOD tid med å fikse dekket på en snau halvtime, mens vi andre gjespet uinteressert og Brite lånte et halv øye til gutta for å se om de fikset punkteringen på samme måten som hun hadde studert på YouTube.

Ute på Brønnøya tok vi oss også god tid, Brite, Knut og Hamid tok fine landskapsbilder med høstpreg, og Narve fikk tatt nytt profilbilde til

Facebook. Finn lot slett ikke til å være stresset av at han skulle holde takk-for-maten-tale i bryllupet til Guro og Thomas litt senere på dagen. Han mottok konstruktive innspill til talen fra flere av medtråkkerne, men måtte skuffe oss med at han hadde fått tildelt svært så begrenset taletid. Så selv om forslagene var både gode og muntre, kunne han ikke love noe. Men ved Nesøybrua på hjemtur ante vi ørlite stress hos Finn, han innrømmet at den elektroniske handlelista hadde økt faretruende under Touren og ba pent om å få vende gaffelen hjemover for å få effektivert handelen i god tid før bryllupet!

Litt etter var det også lite stress å spore da vi snirklet oss langs Grønsund på smale stier, vel vitende om at det ville vært skrekkelig kaldt å miste balansen akkurat da, og ganske så vått også. Ingen brummet heller eller utøste ukvemsord på tross av at Tourlederen ledet inn på ville veier en tre, fire ganger ute på Mellomnes. Borte ved Holmensenteret ledet Brite oss rett inn i veggen på storsenteret, vi trodde jo hun var godt kjent på shoppingsenteret og fulgte etter, men heller ikke her lot vi oss stresse, vi innså raskt at vi ikke klarte å sykle OVER det, så vi syklet likegodt gjennom og ut til kaffe og boller hos "Godt brød" bakeri & konditori! For øvrig

terningkast 4+. Så hvem var så disse rolige og sindige sporterne, lett preget av høstmørkets inntogsmarsj? Brite var eneste høne, Dan-Evert, Ole-Johan, Narve, Knut, Klaus, Hamid, Finn, Øyvind, Olav og Ola representerte hanestanden.

Og siden det var dagen for lite stress, var farten også til å leve med, for alle!

Fra naturens verden kan vi nevne at selv en fargeblind la merke til at det er høst, og til og med ganske så vakkert her og der!

Ha ei fin uke!

//Ola

TourTråkk 26 – 21/10 2017

Populær urban kyst!

Om det var badelivet på Huk som fristet eller om det var mange som tenkte at "endelig har vi kommet til årets siste obligatoriske etappe", vites ikke. Men faktum er at vi var hele 14 stykker på plass til etappe 26. Storartet! Storartet var det også at Hamid, som første og kanskje eneste (?) rytter i år, passerte 1000 syklete TourTråkk-km i det vi snirklet oss fram "klemt mellom jernbanen og Engervannet". Her ble han feiret av en ellevill skarv som veivet med vingene og hyllet Hamid i det han passerte.

Siri var tilbake fra Jebel Toubkal i Marokko (4167 moh), bloddopet på afrikansk oksygen. Brite var den andre jenta denne dagen, og hun slet innledningsvis med påkledningen da hun var noe usikker på om hennes ultramoderne refleksvest, egentlig var vest, BH eller magebelte. Men synlig var hun! Jentene ble akkompagnert av Hamid 1000, Øyvind F., Steinar, Espen Espana, Knut Nykarbonvidunder, Olav, Klaus, Dan-Evert, Finn, Narve, Einar og Ola. Det var foreslått en delvis reprise av Prologen, og selv om Dan syntes det hørtes flatt og kjedelig ut, ble han ikke hørt. Engervannet er allerede nevnt, men borte ved Blommenholm var det tydelig at Olav slett ikke ønsket seg inn i Veritas-skogen da han ledet gruppa i retning Høvik i den tro at dette skulle gå upåaktet hen. Men nei, på

tross av et verkende kragebein, mente Ola at dette slett ikke var akseptabelt, og var framme og lurte på hva i huleste det gikk av Olav. Han var snarrådig nok til å si at han slett ikke hadde til hensikt å lure seg unna skauen, men bare ville variere litt med å ta Solvikveien under E18 for å krydre touren litt før Veritas.. Så plutselig var vi i skauen og det kom for en dag at det var leeeenge siden de fleste hadde vært utenfor alfarvei! Makan til stisykling!

Fornebo er flat, gruppa lot seg villig lede ut til Storøyodden hvor farten ble skrudd litt opp innover langs Koksabukta, for å få opp varmen og for å trigge stifølelsen. Ute ved curlinghallen tok Øyvind teten og insisterte på at vi burde følge ham til Halden! Vi trodde først det hadde rablet for ham, men skjønte ganske snart at det var Halden brygge og brettseilernes mekka han mente. Og nå har vi vært der også, flott sted (se bildet)!

Brite hadde nå full kontroll på refleksvesten, men slet med giret, så vi la touren om Velocity på Lysaker for å få kyndig hjelp. Giret ble fikset i en feeee (kudos til Velocity), og så bar det videre på kyststien fra Lysakerelvas os og innover langs Frognerkilen. På vei ut på Bygdøy fikk Dan sin etterlengtede bakke, pulsen gikk opp til nye høyder og Narve tok føringen på sleipe stier over mot Bygdøy sjøbad og videre til Huk. Fotografier ble tatt, utsikten nytt og bananer og barrer ble spist, og vi var med ett klare for retretten.

Vi tok oss bort til Dronninghavnveien og på nytt inn på kyststien forbi Oscarshall. Heller ikke her ble det utdelt mange stjerner for offroadprestasjonene, men det er jo tross alt viktigst at alle kom fram til Skøyen båtforening med helsa og skroget i behold! Her ble det takket og bukket for Touren i og med at gr 1 ledet av Narve (se eget referat) siktet mot Frognerparken, Merradalen og bakeren på Røa, mens gr. 2 søkte raskeste vei hjem mot Sandvika.

Videre avtale var at det *kunne* bli flere etapper dersom snøen og isen drøyer med å feste grepet. I skrivende stund noteres 7 grader og opphold og utsikter til at etappe 27 kun er timer unna!

Fra naturens verden har vi jo nevnt den elleville skarven i Engervannet. Vi så også en gråhegre litt lenger bort, men den så ut til å gi fullstendig blaffen i Hamids 1000 km passering til fordel for en småfisk den hadde fått øye på nede i gjørma. Lærdommen er altså at hegrer er mer interessert i mat enn sport, interessant! Ved Storøyodden så vi ei dykkende svane med stjerten i været. Om dette tyder på at heller ikke svaner bryr seg om sport, om de er

skamfulle over utseende og av den grunn skjuler nebbet for forbipasserende, eller rett og slett er sultne, har vi så langt ikke noe godt svar på.

//Ola

Narve Holen

22. oktober kl. 16:04 · Bærums Jernværk

Det var tourtråkk i dag og den 26 lørdagen på rad. Ola sier sikkert noe turen frem til Skøyen, hvor vi delte oss. Jeg, Dan Evert, Einar, Hamid, Klaus og Brite tok en lenger avstikker hjem fra Skøyen. Opp langs Frognerelva til Monolitten og via Smestad skole, Siljestrå over Hoffselva og opp Gråbrødreveien til Radiumhospitalet. Så øket gruppa tempo opp Merradalen til Baker Hansen på Røa, hvor skolebrøet fikk terningkast 5 av Dan og den varme sjokoladen fikk hele 6 poeng av Narve. Hamid sjekket opp en dame, som viste seg å være en bekjent. Etter et hyggelig rast, skulle vi ta Griniveien strake veien, da Dan skulle hjem til en uviktig fotballkamp. Gruppe holdt følge i noen hundre meter før Dan, Brite, Einar og Klaus rykket fra baktroppen og borte ble de. Jeg tok min vei hjem og vasket sykkel, slik at den er klar også til neste helg.

Finn Nybakke Jeg takker for turen hvor Narve imponerte stort med sin lokale kjennskap rundt Silkestrå hvor flere protesterte på veivalget. Men Narve stod helt riktig på sitt. Men han glømt at også jeg var med opp til Røa og et hyggelig opphold hos Baker Hansen. Men deretter tok jeg raskeste vei hjem østover. PS. Lærte også noe lokalt før vi skilte lag; visste ikke at Halden også finnes på disse kanter.

Liker · Svar · 4 · 22. oktober kl. 16:41

Narve Holen Jeg legger meg flat Finn. Du var selvsagt med

Liker · Svar · 2 · 22. oktober kl. 17:21

Skriv et svar ...

Dan-Evert Brekke Takk for flott tur, fin guiding og bra referat Narve. Beklager at jeg dro litt i hardeste laget slik at vi mistet deg og Hamid. Hadde medvind og for mye krefter som ville ut før en ettermiddag med TV titting (chelsea kamp) og ikke minst; besøk i labyrinten på Ikea på jakt etter sammenleggbart spisebord. NB! Kom oss ut av Ikea i tide, men mangler fortsatt spisebord 😊

Liker · Svar · 4 · 22. oktober kl. 17:16

Ola Nyhus Dan ønsker seg sladrespeil til Jul!

Liker · Svar · 2 · 23. oktober kl. 12:37

TourTråkk 27 -Gruppe 1 - 28/10 2017

«Med snø i løypa»

Til tross for at de obligatoriske 26 TourTråkk allerede var unnagjort forrige helg, var det relativt stort oppmøte ved Jardarhuset også denne vakre høstmorgenen. Hele 14 morgenfriske syklister var klare ved start da Ola forsøkte å ta ordet. Det klarte han ikke, så Narve måtte ta fram generalmajorstemmen sin slik at det ble såpass ro i rekkene at alle kunne høre Ola sin velkomstmelding. Han hadde selv foreslått Løvliå som turforslag allerede kvelden i forvegen, men proklamerte høflig at det var rom for andre forslag. Løvliå ble imidlertid tatt mer enn vel imot, selv om noen ymtet om at de kanskje ville måtte snu litt før turens reisemål, for selv å klare å komme over diverse andre lørdagsgjøremål. Hele 14 TourTråkkere dro dermed avgårde i samlet flokk. Erik, som kom i siste liten, fikk imidlertid en liten luke til oss andre da han måtte få sjekket lufttrykket i dekkene sine ved avgang. De som allerede hadde nok luft i dekkene var; Ola N, Narve, Knut, Ole Johan, Brite, Klaus, Øyvind Foyen, Lise, Kjell N, Ola Thjømøe, Hamid, Einar og Dan-Evert. Med Erik ble vi 14 stk. Ikke dårlig for å være siste helgen i oktober.

Vi fulgte vanlig rute ned til Bjørnegårdsvingen og opp langs elva Lomma. Så opp gjennom Industriområdet på Rud og videre langs asfalt opp til Rykkinn. Her var undertegnede i tet og tok til venstre like etter kjerka opp mellom blokkene på Belset. Men så var vi endelig på grusstien opp mot Gullhaug. På toppen annonserte Lise en stopp for å få regulert på antrekket. De fleste var jo varme nå, og det er jo noen stigninger igjen før en er på Løvliå. Knut og Narve hadde allerede dannet sin egen gruppe, så vi var 12 igjen i gruppe 1.

Vi valgte vegen på vestsiden opp mot Tverrelva, og tempoet var ganske passe tror jeg. Litt spredning i feltet blir det jo alltid når det går oppover, men det gikk ikke mange minutter før alle var samlet til en liten stopp nettopp ved Tverrelva. Hamid dannet baktroppen, men du verden hvor han har tatt steg dette første året i gruppa vår. Det ryktes at han har passert 1000km bare på Jardar-tråkken. Fortsetter det slik, er det vel Hamid som må vente på oss andre allerede til neste år.

Turen fortsatte oppover og oppover, ja det siste stykket er rimelig anstrengende for de fleste. Kanskje er det et Stravasegment her også, for Einar satte med ett opp farten. Og da var selvsagt ikke Brite vond å be, og dermed var det plutselig to i brudd. Undertegnede hadde ingen planer om å forsøke å hente inn utbryterne, men ble likevel plutselig liggende alene midt mellom bruddet og hovedfeltet som sikkert halset etter bak, hva vet jeg. Plutselig ble stillheten brutt av vel 100 barn på veg nedover vegen vi kom syklende opp på. De heiet selvfølgelig, og vi la vel alle inn et litt ekstra rykk da vi suste forbi. Brite var nå like foran undertegnede da hun var usikker på vegen i noen vegkryss. Med undertegnede halsende bak, forstod hun selvsagt at hun var på riktig veg så da rykket hun av gårde igjen.

På toppen av bakkene ble det naturlig å vente på hovedfeltet igjen. Mange så på klokka og konstaterte lett at med denne farten var det ikke mulig å få med seg alle dagens gjøremål på hjemmebane og samtidig forære Løvliå et besøk. Dermed delte vi oss i to grupper. Kjell beordret Hamid å snu, de andre gjorde det av egen fri vilje. De som fulgte Hamid var Ola N, Ola T og Brite, mens vi som fortsatte videre mot Løvliå var Lise, Erik, Ole Johan, Øyvind, Kjell, Klaus, Einar og Dan-Evert.

At vi så langt hadde steget mange 100 meter hadde jo de fleste av oss kjent, men beviset fikk vi rett rundt neste sving. For her hadde det jammen kommet litt snø og det lå fortsatt rester igjen i vegkanten. Sannsynligvis hadde vegbanen nettopp blitt tørr for snø, men du så trått føret var for sykling. Dekkene ble nærmest sugd ned mot bakken (*Nobby Nic ER ikke et lettrullende dekk, Dan, det har jeg fortalt deg før...* Red.anm.). Det var nærmest en befrielse og få litt asfalt under hjulene på stykket opp mot Damtjern. For innover mot Løvliå igjen var det igjen trått på grusen. Einar trosset suget i bakken og rykket i forvegen. Vi andre kom i samlet flokk inn på gårdsplassen foran Løvliå. Det var fint vær, men litt kaldt så vi tok rasten innendørs med kaffe og boller og vafler på menyen. Bollene fikk terningkast 5, og dermed et kjempesprang oppover på lista etter at Løvliå for et par år siden knapt oppnådde terningkast for sine gummi-vafler. Om det var det som var grunnen vites ikke, men Einar kan ikke ha kjent særlig til vaffelsmak med tanke på den mengde rømme og syltetøy han klarte å presse ned på sin vaffel. Men godt bedyret han at det var, så derfor gir vi terningkast 5 også til syltetøyet og rømmen på Løvliå.

Ned fra Løvli, var det tid for dagens stisykling, og dermed var det Erik og Kjell som tok føringen. Undertegnede la seg like bak, og noterte en fot i bakken. Det var nesten for vått, men gøy var det.

Alle kom velberget gjennom myrene, noen dog litt mer blaute på beina enn andre. Så var det i samlet flokk nedover og nedover like til Lommedalen. Kjell la seg i tet og dro oss alle fint hele vegen nedover. Etter 14 dagers treningsleir i Tyrkia, var Kjell helt uberørt av draget i front, og så sakte gikk det ikke! Flere måtte slippe hjulet, når Kjell ikke merket at det var en stigning i vegen og kanskje burde slakket litt av på farten. Godt det ikke var en av oss andre som glemte oss!

Vel hjemme noterte jeg vel 71 km og 1200 høydemetre.

Fra naturens verden: Vi så noen kuer, hester og sikkert også noen sauer (*neppe Dan, de er i hus for lengst, fårikål... Red.anm.*) Nok en flott tur i lag med gode venner!

Mvh Dan-Evert

TourTråkk 27 – Gruppe 2 - 28/10 2017

Takk Narve

Noen bilder fra dagens Tour, Gruppe 2. Narve og jeg havnet hos Baker Hansen på Bærums Verk. Takk til Narve for kjærkommen dytting i de verste knekkerne

TourTråkk 28 2017.

Tåke og kaldt, men vi fant frem til bakeriet i Vollen

TourTråkk 29 – 11/11 2017

Pigg gjeng uten pigg møtte pigg kjendis med pigg (og pigg....)!

OK, det der ble kanskje «too much», men både Brite, Hamid, Knut, Øivind og Dan kan underskrive på at det er sant, hvert et ord. Vi var en ganske så pigg gjeng denne lørdagen, alle uten piggdekk, og tror du ikke vi møtte en ganske så pigg Erik Solér på CX MED pigg oppe på Kikut. Og jeg tror nesten den gamle fotballhelten hadde en slags piggsveis også, utrolig men sant!

En riktig så fin lørdag var det, blå himmel, helt ned i 4,7 minus på det kaldeste, men godt kledd som vi var, i alle fall de fleste av oss, gikk det helt greit å sykle i Nordmarka. Vi valgte turveiene gjennom Bærum til Østerås, tok vestsida av Lysakerelva opp til Bogstad for å slippe "mørdebacken" og tråkket likegodt asfalten inn Sørkedalen på en lang, lang, rekke. Noen grudde seg til bakkene opp forbi Finnerud, mens andre så positivt på det å få varmen i kroppen etter en litt kjølig start. Brite og Øivind tråkket lett i front, mens Knut tok imot en liten dytt for å spare seg til senere på dagen. Selv Hamid sa ja takk til et par ekstra watt i den lengste bakken, men innover flatene med Bjørnsjøen i sikte tråkket vi alle for egen maskin og nøt synet av snødekte graner og riktig så idylliske forhold. Vegen var snødekt, litt glatt her og der, men vi hadde full kontroll og gjorde ingen unødige krumspring.

Kikut ble invadert, blå overtrekkssokker ble tredd på, kaffe og bakst ble kjøpt og de mest forberedte av oss skiftet til tørre trøyer. Den nevnte fotballegenden ankom i fin stil, ble lagt merke til av Brite som logret lett og vi hadde en hyggelig kaffeprat før det var pån igjen. Undertegnede foreslo sammen veien hjem, men ble raskt nedstemt til fordel for hjemvei via Skjersjødammen, Oslos geografiske midtpunkt og Sognsvann, og slik ble det. Vi møtte Oslos staeste mann bærende på sine rulleski (!) mellom Kikut og Bjørnholt. Han hadde nok bestemt seg for at han SKULLE til Kikut, koste hva det koste ville, gode rulleskiforhold var det absolutt ikke!

Nede ved Skjærsjødammen ble det tatt fine bilder av oss alle, og inspirert av Munchs "Pikene på broen" tok Knut bildet "Damen på dammen" av Brite, rørende! På Ullevålseterveien var det holke, men da vi tok av og inn på Ankerveien var det flotte grusforhold og artige opp- og nedoverbakker. Her måtte Knut ta fram de kreftene han sparte nede ved Finnerud, men måtte likevel grave dypt for å komme seg opp. Monumentet for Oslos geografiske midtpunkt (bildet) ved Nedre Blanksjø fortjente en pause, nye bilder ble tatt og Dan forklarte både oss og noen smårollinger om hvordan dette stedet var blitt til. Det var fristende å prøve isen på vannet, men vi lot det klokkelig nok være.

Nede ved Sognsvann var det folkevandring, vi roet ned for ikke å bli en "jævla" syklist, og snirklet oss upåaktet forbi hordene og ned mot Gaustad og videre hjemover. Nede ved Ris skole var vi litt usikre på veivalget og gjorde noen æresrunder slik at alle fikk sett det fine huset i Borgenveien 1, før vi etter hvert var på kjente veier langs ring 3 og endte opp der vi begynte på turveien ved Gjønneshallen.

Fra naturens verden: Sauene var fortsatt i fårrikålen og ikke i marka, noen fugler var tidlig oppe og badet i Engervannet som vanlig, og jeg synes jeg så både rådyr- og elgspor i sporsnøen inne i Nordmarka. I Smedstadvannet på vei tilbake var det til dels voldsom bading av både ender og svaner.

Vi logget drøye 70 km, ikke dårlig på en lørdag i november!

Snaue to uker til sykkelbanketten, det er ennå plass til DEG! Meld deg på da.

Det blir nok Tour på lørdag også, siden det bare er ei uke til banketten. Føler du deg pigg så møt opp, MED pigg! Blææh!

Mvh, Ola

TourTråkk 30-18/11 2017

Epilog

«De gjerne har det godt» heter det. De gjerne som trosset kuldegrader (-3,5) og isføre denne fine dagen var Øivind og undertegnede. Einar M hadde truet med tilstedeværelse, men da ingen Einar var å se i flere hundre meters radius fra Jardarhuset kl. 09:01, så valgte vi å starte touren i retning Vollen. I ettertid kan vi lese her på FB at den gode Einar hadde fått is i bosset og måtte ty til eksostining et par ganger og ankom derfor Jardarhuset kl. 09:07. Is i rubben har jeg hørt om mange ganger før, men is i bosset var en ny variant. Einar rapporterte på FB at han dro på en skikkelig langtour rundt Tofte og logget nesten 140 km hjemmefra. Kudos til Einar.

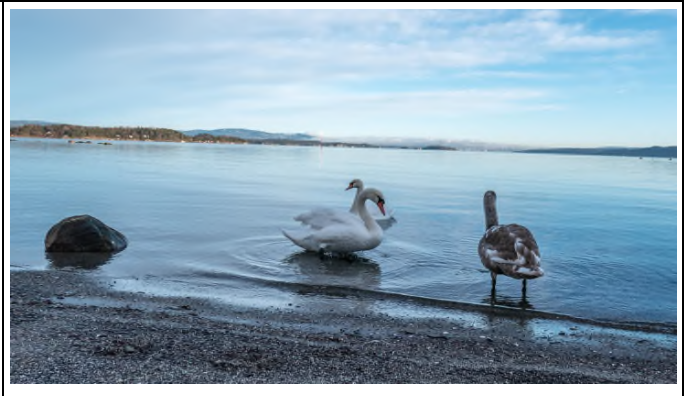
For oss gikk det i fint driv på fortauene utover til Vollen. Nydelig vær og fin lyd fra piggene. I Vollen ble det bollestopp før vi dro ned til stranda og fulgte kyststien på speilblank holke et lite stykke. Piggene satt bra og vi kom oss etter hvert tilbake til islagt asfalt uten uhell før vi satte kursen hjemover.

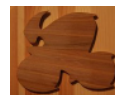
Fra dyrenes verden: En flott svanefamilie som svømte i full fart mot stranda i håp om litt ferskt brød fra bakeriet, men vi måtte dessverre skuffe dem.

Avrundet opp, logget jeg 30 km. Regner med at Ola Kragebein godtar oppmøtet til Einar, men han får vel trekke fra noen km for å få riktig avstand fra Jardarhuset.

Mvh Knut

Einar Markhus Turtråkk, gruppe is i bosset.

Satte meg på sykkel kl. 0835 og trodde jeg skulle ha god tid til å nå fram til klubbhuset kl. 0900. Men ved passering Essostasjonen ved Langeleiken begynte jeg plutselig å bare vispe lett uten framdrift. Hva var dette for noe? Hmm.. etter en kjapp undetelskelse ble konklusjonen is i bosset. Da er quickfixen en bil på tomgang og bakhjulet under eksosrøret. Klarte å sjarmere en dame ved Wøyen gård til å vente noen minutter med å skru av motoren. Etter en tid var sykkelgjenn sykkelbar. Og det ble satt full fart ned mot klubbhuset. Ved Bjørnegårdssvingen ble det igjen visping i løse lufta. Hmm.. Da var det bare å ta beina fatt og se om det var noen ved klubbhuset. Da jeg kom fram kl 0907 var det folketomt.

Hva nå? Først var det ny prosedyre med sykkel under et eksosrør. Deretter bestemte jeg meg for at det kunne passe med en Tofterunde på 137,5 km. (Gran Fondo på Strava-språket) Runden ble gjennomført med bollestopp ved Sand gård. Der har de sabla gode skoleboller. Bosset oppførte seg eksemplarisk på resten av turen. Fint vær, få glatte partier og en fin sykkeltur.

Einar

---Takk for flott TourTråkk sesong ---